

Giới thiệu Trùng Sinh Chi Quỷ Vương Trở Về Convert

Địa Ngục Quỷ Vương vạn năm trùng sinh, tiểu ngao hoa đều!

Cái gì? Ngươi là binh vương, sẽ xe tăng trôi đi? Ngươi là tông sư, có thể bắt sống Long Hồ?

Ngươi là siêu năng giả, nhưng gọi phong lôi? Không có ý tứ, ta không phải nhằm vào ai, các vị trong mắt ta, đều là rác rưởi!

??

Ngày 30~40. Đề cử nguyệt phiếu or kim đầu sẽ bạo chương.

Ae thấy hay thì Like fb, đánh giá vote (9~10) đều đều mỗi chương sau khi đọc xong (ở dưới thông tin cvt), và nhớ vote Sao ở trên khung giới thiệu truyện giúp mình nhé .

Còn thấy truyện dở thì đừng nói gì cả làm buồn lòng nhau mà hãy lặng im không một tiếng động close tab này lại là được... Cảm ơn mọi người.

????????????????

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quỷ Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1:Đến từ Địa Ngục nam nhân

"Cho ăn, tỉnh, vô sỉ nam, ít cho ta già chết a!"

Trong phòng thẩm vấn, Dương Thanh Thanh đỡ dậy hôn mê thanh niên, dùng sức bóp bóp hấn người bên trong, băng lãnh thanh âm, đã nhiều hơn mấy phần bối rối.

"Dương đội, sẽ không xảy ra chuyện đi, con hàng này thế nhưng là Tổng phó chủ tịch huyện nhi tử. Lần trước ngươi đá bể người viên sự tình, Lưu cục trưởng còn đang nổi nóng đâu."

"Dương đội, ta nhìn vẫn là đưa bệnh viện đi."

Một bên nhân viên cảnh sát đều biết cái này nhị thế tổ địa vị, không khỏi có chút lo lắng, dù sao bắt người đoàn người đều có phần, thật muốn xảy ra chuyện, ai cũng không vớt được quả ngon để ăn.

"Hồngбет, gia hỏa này sẽ không thật bị ngã chết đi?" Dương Thanh Thanh lông mày nhíu chặt, ghé vào thanh niên mũi thở bên cạnh, tìm tòi hơi thở, đã không có nửa điểm nhiệt khí.

Nằm tại trong ngực nàng thanh niên gọi Tàn Nghệ, là phó huyện trưởng Tổng như quân nhi tử, mười tám tuổi mao đầu tiểu tử, ý vào phụ mẫu chi uy, bắt học võ thuật, cả ngày liền biết đi bar, đánh nhau.

Cái này không, ban đêm uống nhiều quá, vì nàng tiểu thái muội, tại quán bar tranh giành tình nhân ra tay đánh nhau, bị Dương Thanh Thanh cho bắt.

Dựa theo Lưu cục trưởng ý tứ, quan hấn một đêm, cho tiểu tử này tỉnh rượu, thêm chút giáo huấn, hù dọa một chút cũng liền được.

Cái nào liệu tiểu tử này rất không thức thời, tiền kết thúc từ còn dám trang bức, mở miệng ngậm miệng mẹ hấn là phó huyện trưởng đùa nghịch uy phong không nói, còn to gan lớn mật, đùa giỡn Dương Thanh Thanh, trộm đạo người ta.

Đây không phải hàm cầu bên trong thấp đèn lồng, tìm phần (Chết) Sao?

Dương Thanh Thanh thế nhưng là cảnh sát hình sự đại đội tiếng tăm lừng lẫy nát trứng bá vương hoa, tính tình nóng nảy, ghét ác như cừu, kia một thân cầm nã thuật, ba năm cái trắng hấn đều không để vào mắt.

Khỏi phải nói Tàn Nghệ là cái đây trong đầu lưu cặn bã quan nhị đại, chính là Thiên Vương lão tử, cũng phải ăn nàng một trận đánh.

Thế là, Dương đại đội trưởng trực tiếp một cái thế đại lực trầm ném qua vai, đem cái này mắt không mở hai hàng đập cái thất điên bát đảo, hai chân đạp một cái, gắp Diêm Vương.

Mất nhìn thấy muốn chết người, Dương Thanh Thanh cũng có chút hoảng hốt!

Đừng nói con hàng này là phó huyện trưởng nhi tử, chính là cái phổ thông tiểu lưu manh, đùa giỡn hai câu, mò xuống cái mông, cũng tội không đáng chết đi!

Lần trước nàng đã bẽ chơi gái, khách viên sự tình, Lưu cục trưởng cái kia còn đình lấy lỗi đâu, cái này lại muốn đánh chết người, ăn com tù không nói đến, chỉ ít cảnh sát này bắt com là giữ không được.

Dương Thanh Thanh mắt đẹp nhất chuyển, nếu không thử một chút hô hấp nhân tạo?

Nhưng đây chính là nàng trân quý hơn hai mươi năm nộ hôn đầu tiên, tiện nghi cái này cận bã nam, nghĩ như thế nào đều cảm giác thua thiệt hoảng.

"Tính toán, cứu người quan trọng! Coi như hần là ta nuôi tiểu cầu cầu thôi. Lại nói, hô hấp nhân tạo cũng không phải hôn, trên TV hôn không đều muốn le lưỡi mà!"

Cố gắng thuyết phục mình, Dương Thanh Thanh quyết định chắc chắn, lấy một cái cực kỳ mập mờ tư thế ghé vào Tần Nghệ trên thân, môi đỏ khê nhếch, hương khí chậm chậm độ vào đến thanh niên trong miệng.

Tư tư!

Phòng tắm vẫn bóng đèn phát ra rất nhỏ dòng điện âm thanh, có chút lóe lên một cái.

"Ôn hương thoải mái, nhạt Nhược Lan hoa, giống như là nữ nhân mùi thơm!" Tần Nghệ mũi thờ có chút chấn động một cái, phần môi mơ hồ giống như là có một cổ như mộng ảo khí tức.!

Loại mùi thơm này tựa như đến từ viễn cổ kêu gọi, ngay tại tỉnh lại hần ngủ say ký ức.

"Nữ nhân? Ta đây là ở đâu?"

Tần Nghệ mày kiếm cau lại, lặng lẽ mở mắt, chỉ lộ ra một đạo khóe mắt, dùng ánh mắt còn lại bất động thanh sắc cảnh giác đánh giá bốn phía.

Cười tại trên người mình là một vị lãnh diễm nữ cảnh sát, tinh xảo mặt trứng ngỗng trắng nõn mịn nhẵn, không thi nửa điểm phấn trang điểm. Mặc dù một thân què mùa đông phục cảnh sát, lại như cũ không che giấu được nàng kia có lỗi có lỗi uyển chuyển tư thái, nhất là cặp kia sắp nứt vỡ nút áo ngực, đặt ở trên ngực của hần, mềm tâm hần đều nhanh hóa.

Tần Nghệ ánh mắt lặng yên từ bốn phía khăn trương nhân viên cảnh sát trên thân lướt qua, nghiêng phiết ở bên trái treo trên tường tám chữ to nhân hiệu, "Thăng thần sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị!"

"Đây là cục cảnh sát?"

Cuối cùng hần hoang mang ánh mắt dừng lại tại điện tử đồng hồ treo tường kia tinh hồng số lượng bên trên, lâm vào thật sâu trầm tư.

"2008 Năm, 8 Nguyệt 26 Nhật, 1: 43 Phân!"

Trong lòng hần mãnh kinh, bờ môi ngo nguẩy, mơ hồ không rõ thì thảo lặp lại vài câu, căng cứng thân kinh lỏng xuống dưới, thay vào đó là vô biên vui sướng.

"Thương đáng thương, ta rốt cục trở về, bất quá lại là về tới ở kiếp trước 2008 Năm cái kia giữa mùa hạ!" Tần Nghệ dùng sức mút vào một ngum xen lẫn nữ cảnh sát hương thơm không khí, hiểu ý nở nụ cười.

Hần nhớ tới tới, ở kiếp trước 18 Tuổi năm đó mùa hè, hần tại quán bar đánh nhau, được đưa tới cục cảnh sát. Bởi vì đùa nghịch rượu điên đùa giỡn vị này nữ cảnh sát, bị nàng quăng hôn mê bất tỉnh.

"Người cái phế vật vô dụng, nhưng ngàn vạn không thể chết a." Dương Thanh Thanh xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, thảm mắng một câu.

"Lại dám chế giễu bản tôn là phế vật!" Tần Nghệ khóe miệng hiện lên một nụ cười gằn ý, hần quyết định trừng phạt nho nhỏ một chút vị này ngang ngược nữ cảnh sát đại nhân.

Tần Nghệ nụ cười này, vừa lúc bị Dương Thanh Thanh cho bắt được.

"A, gia hỏa này tỉnh?"

Còn chưa kịp mừng thầm, nàng cảm giác được dưới thân truyền đến một trận cảm giác khác thường.

Ghê tởm, gia hỏa này thế mà.....

Đãi nàng lấy lại tinh thần thời điểm, đã chậm.

Tần Nghệ bỗng nhiên giống bạch tuộc đồng dạng cuộn lấy Dương Thanh Thanh eo thon, cười ha ha một tiếng, bá đạo hôn lên nàng hương điểm môi đỏ.

Xong, lão nương nụ hôn đầu tiên lúc này là thật không có.

"Thối hỗn đản dám giả chết, thừa cơ sờ ngực ta, liền người kiểu này cặn bã, nhất định phải giết cho thống khoái." Dương Thanh Thanh lửa giận trong lòng mọc thành bụi.

Đề nàng phiền muộn chính là, con hàng này cũng không biết sử cái gì biện pháp, tại nàng trên lưng một điểm, nàng lập tức chỉ cảm thấy khí lực của toàn thân bị rút sạch, sở trường cầm nã tuyệt kỹ, hoàn toàn không sử ra được, chỉ có thể mặc cho tên bại hoại này hái.

"Nhanh, còn thất thần làm gì, bắt được hần!" Bên cạnh nhân viên cảnh sát lấy lại tinh thần, ủa lên, một mực đem Tần Nghệ chụp tại trên mặt đất.

Tần Nghệ mỉm cười, cũng không phản kháng, tùy ý chúng nhân viên cảnh sát đem hần khảo tại trên ghế.

"Đồ lưu manh!" Dương Thanh Thanh thông thả lại sức, hốc mắt đỏ lên, oán hận chạy về phía Tần Nghệ chính là vài cái đôi bàn tay trắng như phấn, đánh hần thân thể còng xuống thành một đoàn, lúc này mới hả giận.

Nếu không phải xuyên cái này thân chế phục, nàng thật muốn một súng bắn nổ tên khốn kiếp đáng chết này, cướp đi nụ hôn đầu của mình không nói, còn làm lấy nhiều người như vậy mặt ăn nàng đầu hũ, cái này muốn truyền đi nàng còn mặt mũi nào mà tồn tại?

"Chuyện ngày hôm nay, nếu ai dám loạn tước đầu lưỡi, ta diệt ai miệng." Dương Thanh Thanh lạnh lùng quét mắt chúng nhân viên cảnh sát một vòng, giận dữ đi ra ngoài.

"Là, Dương đội!" Đám người toàn thân phát lạnh, vội vàng đồng ý.

"Ô, Dương đội hôm nay làm sao? Thế mà đưa tại tiểu tử này trên tay?" Dương Thanh Thanh vừa đi, lập tức có nhân viên cảnh sát không nín được cười, trộm vui vẻ lên.

"Ai biết được, có lẽ chúng ta Dương đội động tâm đâu, người ta thế nhưng là phó huyện trưởng công tử."

.....

Mấy cái nhân viên cảnh sát đóng kỹ phòng thẩm vấn đại môn, vừa nói vừa cười đi ra ngoài.

Trong phòng thẩm vấn, yên tĩnh giống như chết.

"Ô!" Tần Nghệ thật dài nhẹ nhàng thở ra, chậm rãi đứng thẳng lên còng xuống thân thể, khoe miệng hiện ra một tia đáng ghét mỉm cười.

Nhất niệm Địa Ngục, nhất niệm Thiên Đường!

Hắn trở về, từ Địa Ngục trùng sinh về tới ở kiếp trước vô tri, phản nghịch 17 Tuổi.

Ở kiếp trước hắn là cái không biết trời cao đất rộng phú gia công tử, cả ngày ăn chơi đàn đúm.

Thẳng đến hắn gặp Yên Kinh Lâm gia đại tiểu thư Lâm Mộng Chi, hai người song song rơi vào bể tình bên trong.

Nhưng mà, đoạn tình yêu này cuối cùng biến thành vừa ra buồn cười bị kịch.

Lâm Mộng Chi sớm cùng kinh thành Yên gia Yên Đông Dương có hôn ước mang theo, làm danh môn vọng tộc, Yên Đông Dương tuyệt không cho phép có người cướp đi trong lòng của mình chỗ yêu, tương lai thế tử.

Thế là Yên gia điên cuồng tham chính thương lưỡng giới, hướng Tần gia phát động tàn khốc chèn ép.

Tần gia cơ hồ là một đêm sụp đổ, mẫu thân lang đang vào tù, công ty của phụ thân đóng cửa, ngay tiếp theo Tần Nghệ bằng hữu, thân nhân tất cả đều gặp tai họa ngập đầu.

Phụ mẫu nhiều năm qua dốc sức làm hủy một trong bá đước, cuối cùng là buồn bực mà chết!

Tiểu Chi tại Yên Đông Dương bức hôn ngày, nhảy lầu tửn tình.

Mà cái kia vô năng đến cực điểm mình, cuối cùng quyết định chắc chắn, vì báo huyết hải thâm cừ, thân trời tử thuốc nổ, mưu toan cùng Yên Đông Dương đồng quy vu tận, lại bị bên cạnh hắn bảo tiêu, một chương đánh bay.

Mình rơi xuống cái thịt nát xương tan không nói, ngay tiếp theo hại chết rất nhiều người vô tội.

"Nghĩ đến cũng là buồn cười, như không có ngày đó cái dừng của thất phu, ta lại há có thể có hôm nay niết bàn Trùng sinh?"

Tần Nghệ thân nhiên cười, ký ức về tới kia vạn năm Địa Ngục khổ tu bên trong!

"Vạn ác cuối cùng cũng có báo!"

Tần Nghệ sau khi chết, hồn phách yếu ớt nhưng bị luân hồi đường hầm quán vào tầng thứ 18 Địa Ngục.

Trong địa ngục, lệ quý, Dạ Xoa, Tu La, m Thú khắp nơi trên đất, mạnh được yếu thua, đều lấy cường giả vi tôn.

Tại mảnh này không có chuẩn mực tịch diệt chi địa, chương không không gian trật tự, là thực lực mạnh nhất Quý Vương, cùng Địa Ngục viễn cổ tông môn!

Các đại phái hệ ở giữa vĩnh viễn sát phạt công đoạt, Địa Ngục khói lửa nổi lên bốn phía, mỗi ngày đều có vô số lệ quý tại Địa Ngục chiến trường hôi phi yên diệt.

Tần Nghệ biết rõ mình cũng không phải là người lương thiện, nhưng kia Yến Đông Dương không phải là không làm nhiều việc ác, vừa nghĩ tới cả nhà huyết hải thâm cừ chưa báo, mình lại không lật sinh ngày, trong lòng của hắn mọi loại không cam lòng.

Vì bảo trụ quý thân, có lưu một chút hi vọng sống! Tần Nghệ bái tại phương bắc Quý Soái lớn Tu La dưới trướng, trở thành một không có tiếng tăm gì quý binh.

Một lần ngẫu nhiên trên chiến trường ngoài ý muốn đạt được thượng cổ Quý Vương truyền thừa, từ đó cấp tốc quật khởi, cuối cùng thay thế lớn Tu La trở thành danh chấn Địa Ngục phương bắc Quý Soái, xưng bá một phương, khinh thường quần hùng.

Nhưng mà, Địa Ngục vạn năm chinh chiến cũng không có ma diệt nội tâm của hắn ngọn lửa báo thù.

Tần Nghệ căn cứ thượng cổ Quý Vương lưu lại bút ký, tại Địa Ngục cùng trời giới giao tiếp Niết Cảnh hiểm địa, tìm được đến từ Thượng Cổ tam giới thạch.

Cuối cùng, hắn cưỡng ép phá vỡ Địa Ngục hư không, nương tựa theo tuyệt thế tu vi, trải qua thiên tân vạn khổ, từng tầng từng tầng vượt qua Địa Ngục. Xông núi lửa, độ huyết hải, tìm tới kia luân hồi đường hầm lối vào, cuối cùng tại linh thạch hộ thể hạ, đỉnh lấy luân hồi đường hầm phong lôi thiên kiếp, nghịch thiên ngược dòng độ.

Nhưng mà bởi vì tam giới thạch hao tổn nghiêm trọng, hắn không có thể trở về đến ở kiếp trước trước khi chết một khắc mình, ngược lại là hư không ngược dòng, về tới phản nghịch 18 Tuổi.

"Ô! Thiên kiếp quả nhiên bá đạo, ta vạn năm không ma quý tu tại luân hồi trong đường hầm hủy hoại chỉ trong chốc lát, tam giới thạch càng là vỡ vụn thành khối, bây giờ chỉ có thể là từ đầu tu lên." Tần Nghệ trong thần thức thà, đan điền sớm đã khô cạn, chỉ có dây tóc mây sợi chân khí.

Giờ phút này, hắn sợ là liền dưới trướng binh thường nhất quý binh cũng không bằng, cùng cái này Địa Cầu ngàn vạn phạm nhân, giống như đút.

Bằng không, Dương Thanh Thanh chỉ là mấy quyền, lại há có thể đánh bụng hắn rút gân đâu?

Báo thù, trong lúc nhất thời chỉ sợ là khó khăn.

"Cũng được, ta tại mười tám tầng Địa Ngục bên trong là cao quý chư hầu một phương, đã là không thú vị đến cực điểm, nếu là lại nhắc tay lật úp thiên hạ, trùng sinh lại có gì ý nghĩa?"

"Còn có thời gian tám năm, nghiền ép chỉ là Yến gia, đầy đủ!" Tần Nghệ nét mặt biểu lộ một tia ngạo khí tiểu dung, không có chút nào nhụt chí.

Chợt, sắc mặt của hắn âm lãnh xuống dưới, tràn ngập nồng đậm sát khí.

"Yến Đông Dương, Yến gia, ở kiếp trước huyết hải thâm cừ, một thế này ta muốn gấp trăm lần, nghìn lần đòi lại, để Yến gia tại Hoa Hạ xoá tên!"

"Đối, còn có thành phố Vân Hải cái kia bán ta tiện nhân!"

"Còn có cái kia vu oan mầu thân của ta nhận hối lộ, sử dụng dơ bẩn thủ đoạn trợ giúp Yến gia phá đồ phụ thân ta công ty đồng lõa, Đoàn đại thiếu gia!"

"Tất cả tổn thương ta người, từ hôm nay trở đi, ta sẽ thành các người ác mộng! Hắc hắc!"

Mây bay thương chó, ở kiếp trước, ta chỉ là các người trong mắt không có ý nghĩa con kiến thôi, mà một thế này, các người sẽ tại dưới chân của ta phủ phục run rẩy!

Chương 2: Quỷ bốc thần toán pháp

ㄹ Đương!

Cửa mở, Dương Thanh Thanh bụng mì tôm đâm đi đến, hướng trên mặt bàn vừa để xuống, tức giận nói: "Đầu, mau ăn, tình quay đầu chết đói, huyện trưởng đại nhân tìm ta phiền phức."

Tần Nghệ vô biên suy nghĩ từ trong hồi ức kéo về đến hiện thực, xem xét trên tường điện tử đồng hồ treo tường, đã là buổi sáng đã hơn bảy giờ.

Nghe mì tôm kia đã lâu mùi thơm ngát, hán kia đã sớm bụng đói kêu vang bụng, lại bắt đầu gõ lên trống trận, không an phận thúc giục.

Đường đường Địa Ngục Quỷ Soái, trùng sinh trở về bữa thứ nhất bữa sáng, lại là mì tôm, mà trong lòng của hán lại có một loại không có gì sánh kịp cảm động.

Một vạn năm! Vẫn là quen thuộc như vậy hương vị. Bụng lấy mì tôm, hán trong lúc nhất thời không biết làm sao hạ miệng.

"Nhìn cái gì vậy, sợ ta hạ độc chết ngươi a?" Dương Thanh Thanh mắt nhắm, tức giận nói.

Tần Nghệ cười cười, mở ra xem, bên trong không chỉ có lạp xưởng, còn có hai cái nẫu trứng gà, trong lòng biết vị này hoa khôi cảnh sát đại nhân chính là cái nói năng chua ngoa, đầu hũ tâm a.

Không hai lời nói, Tần Nghệ hất ra quai hàm, một hơi ăn úp sấp, liền canh đều không có thừa.

Dương Thanh Thanh ở một bên lầu bầu mắng: "Thật sự là quỷ chết đói đầu thai, cẩn thận cho ăn bẻ bụng ngươi a."

Ai, một vạn năm không ăn phao diện, cái này chưa thoải mái, như thế nào ngươi cô nàng này có thể hiểu được.

Một trận này, là hán cái này vạn năm qua nếm qua vị ngon nhất đồ ăn, nhìn xem kia mềm lòng mặt lạnh nữ cảnh sát, hán cảm giác mình cuối cùng tìm được đầu thai làm người cảm giác.

Hán biết từ giờ khắc này, hán không còn là trong địa ngục xưng bá một phương chư hầu, mà là cước đạp thực địa một tiểu nhân vật, chỉ thể thôi.

"Ngô, thật là sáng khoái, cảm ơn!" Thừa dịp Dương Thanh Thanh cho hán đi vệ sinh còng tay trong nháy mắt, Tần Nghệ ngón tay tại cổ tay nàng bên trên không để lại dấu vết gầy nhẹ hai lần.

"Ta cảnh cáo ngươi a, lần sau lại muốn roi xuống trên tay của ta, ta tuyệt không tha cho ngươi." Dương Thanh Thanh bắt mắt trừng mắt liếc hán một cái, hừ lạnh nói.

Nàng cũng không phải là bụng dạ hẹp hòi người, mặc dù tên ghê tởm này cướp đi nụ hôn đầu của mình, nhưng giết hán cũng không làm nên chuyện gì, con giận này, cũng chỉ có thể khổ nuốt.

Tần Nghệ trầm mặc không nói, ngón tay trên bàn có tiết tấu nhanh chóng gõ lầy, suy tính lấy Dương Thanh Thanh vận trình.

Hán dùng chính là quỷ bốc thần toán pháp môn bên trong nhập môn chi pháp, quỷ thủ dò xét mạch.

Người trời sinh thân có âm dương nhị khí, tu tiên giả thiện đoạn dương khí, tu quỷ người thiện đoạn âm khí. Mượn âm dương chi khí, suy đoán nhân chi mệnh số.

Tần Nghệ chính là căn cứ Dương Thanh Thanh mạch tượng bên trong âm khí mạnh yếu, suy tính phán đoán Dương Thanh Thanh trong ngắn hạn vận thế. Nếu là tại Địa Ngục, lấy hán thần toán pháp, chỉ cần đơn giản dùng pháp nhãn liếc mắt một cái Dương Thanh Thanh quanh thân âm khí mạch lạc liền có thể biết nhân quả, tuyệt không phải cái gọi là giang hồ áo gai thuật chi lưu có thể so sánh.

Chỉ là bây giờ tu vi của hán hủy hoại chỉ trong chớp lát, không cách nào mượn nhờ chân khí mở mắt, cho nên chỉ có thể áp dụng loại này nhập môn chi pháp.

"Dương cảnh quan, ngươi ngậm mặt mùi vị không tệ, như vậy đi, ta không thích nợ người nhân tình, miễn phí đưa ngươi một quẻ đi. Ngươi gần đây vận thế rất phức tạp, có tốt có xấu, chuyện tốt là ngươi rất có thể thăng quan, chuyện xấu mà....."

Nói đến đây, Tần Nghệ thừa nước đục thả câu, xé một trang giấy, nhanh chóng viết xuống số điện thoại di động, mỉm cười đưa cho Dương Thanh Thanh.

"Đây là mã số của ta, ngươi giữ lại, về sau có việc có thể tìm ta."

"Cát, có quý mới tin người." Dương Thanh Thanh bữu môi khinh thường, nàng đá bễ người viên sự tình, Lưu cục trưởng cái kia còn đề ép đầu, không mất chức thế là tốt rồi, lấy ở đầu quan thăng.

"Tin hay không theo người! Gặp lại!" Tần Nghệ giơ lên khoe miệng, bật cười lớn, bước nhanh ra ngoài.

"Hừ, ai muốn cùng người gặp lại, đồ lưu manh." Dương Thanh Thanh thấp giọng mắng một câu, nhưng quý thần xui khiến, vẫn là mặt đỏ nhịp tim đem tờ giấy kia lặng lẽ nhét vào túi.

Đương đi ra cục cảnh sát một khắc này, ánh mặt trời vàng chói đâm ánh mắt hấn một trận đau nhức, Tần Nghệ giang hai cánh tay, híp hai mắt, hưởng thụ lấy trùng sinh vui sướng.

Cổng ngừng lại một cỗ màu đen Audi, bước xuống xe một cái mang theo mắt kiếng gọng vàng, nhìn nhả nhận trung niên nhân.

Nhìn thấy hấn, người kia thật xa liền cười chào hỏi: "Tiểu tử thôi, còn thất thần làm gì, mau lên xe."

Tần Nghệ toàn thân chấn động, âm thanh quen thuộc kia, tựa như một viên cục đá quăng vào hấn vạn năm qua gần như chết lặng, khô cạn tâm hồ, nổi lên trận trận vô cùng chua xót gọn sóng.

Cái này như mọc xuân phong nam nhân, đúng là mình phụ thân, Tần Văn nhân.

Hấn chậm rãi di chuyển bước chân, đi đến bên cạnh hấn, cổ họng khô khốc hô lên kia đã lâu hai chữ: "Phụ thân!", sau đó, hấn dùng sức ôm lấy cái này ấm áp nam nhân.

"Nhi tử, một đêm này không tốt chịu đi, về sau cũng không thể như thế náo loạn." Tần Văn nhân vỗ vỗ nhi tử bả vai, có phần là đau lòng.

"Cha, ta không lộn xộn, cũng không tiếp tục náo loạn....." Tần Nghệ nhẹ nhàng lắm bả ngữ, hốc mắt đã ướt át.

Tần Nghệ vĩnh viễn quên không được, công ty đóng cửa ngày đó, phụ thân một đêm đầu bạc, hậm hực thổ huyết thảm cảnh.

Một vạn năm, vạn hạnh, người y nguyên còn tại bên cạnh ta, cái này so với kia chấp chừng sinh tử vô thượng đại đạo, trọng yếu hơn vạn lần, không, là vạn vạn lần.

"Tốt, nhi tử, thời gian không còn sớm, ta đưa người đi nhà ga, trường học lập tức liền khai giảng, người sớm đi Đông Châu thích ứng mấy ngày có chỗ tốt, thuận tiện đi xem một chút Hà thúc thúc." Tần Văn nhân cắt tia nhi tử rồi bởi tóc, cười thúc giục nói.

"Đi Đông Châu?" Tần Nghệ trong lòng lộp bộp một chút, trong đầu tìm kiếm ký ức.

Hấn nhớ tới tới, phụ thân nắm Hà thúc thúc tìm quan hệ, cho mình làm một cái Đông Châu quý tộc văn bằng đại học, mấy ngày nữa, đông lớn liền nên khai giảng.

"n, Đông Châu, kia là một cái rất thú vị địa phương! Hắc hắc!" Tần Nghệ trong đầu trong nháy mắt hiện lên vô số kiếp trước đoạn ngắn, khoe miệng hiện lên một tia lãnh khốc mỉm cười.

Ô tô rất nhanh tại nhà ga ngừng lại, Tần Văn nhân từ trong túi lấy ra một trương vé xe lửa đưa tới, mặt mũi tràn đầy không ngừng nói: "Nhi tử, về sau cha mẹ không ở bên người, người chiếu cố thật tốt mình."

"n!" Tần Nghệ nhẹ gật đầu.

Tại trong địa ngục, hấn sinh hoạt tại người lừa ta gạt, mình tranh ám đấu mưa máu gió tanh bên trong, giờ phút này trùng sinh đối mặt nặng nề như núi tình thương của cha, trong lòng hấn lại sinh ra một loại không nói ra được tư vị đến, có cảm động, nhưng cũng xen lẫn một chút không thích ứng.

Tần Văn nhân nâng đỡ kính mắt, bốn phía nhìn thoáng qua, từ trong túi lấy ra một tờ thẻ ngân hàng nhét vào hấn trong túi, nói nhỏ: "Đây là ta tồn điểm một điểm tiền riêng, đừng để mẹ người biết, mặt mã là sinh nhật của người."

"Tốt, nhi tử, ta có thể giúp người chỉ có nhiều như vậy. Nhớ kỹ, đến Đông Châu Hà bá bá nhà, phải nghe lời. Bên kia nước sâu cá tạp, mọi thứ nhất định phải điệu thấp."

Tần Nghệ duỗi ra cánh tay nắm cả phụ thân đầu vai, trầm giọng nói: "Trời đất bao la người lớn nhất, về sau người nói cái gì chính là cái gì, người để cho ta hướng đông, ta tuyệt không hướng tây."

Sau đó, hấn mở cửa xe, cũng không quay đầu lại đi vào nhà ga.

Ở kiếp trước, người lấy phù du chi thân vì ta che gió che mưa, không tiếc đối cứng Yến gia đại thụ che trời, cuối cùng là ôm hận mà chết.

Một thế này, ta tắt lấy người vì tôn, thế sống chết thù hận người vĩ ngạn thân thế!

Tần Văn nhân nhìn qua nhi tử bóng lưng biến mất, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại: "Hắc, tiểu tử này lúc nào như thế nghe lời? Bình thường, ta nói

chuyện liền giống như đánh rắm, hần cái nào về không chống đối, hôm nay ngược lại là mặt trời mọc lên từ phía tây sao?"

.....

Tần Nghệ chân trước vừa đi, một cái nhân viên cảnh sát vỗ vỗ Dương Thanh Thanh bả vai: "Dương đội, Lưu cục trưởng để người lập tức tới phòng làm việc."

Dương Thanh Thanh trong lòng xiết chặt, hồng bét, sẽ không cần thu được về tính số đi.

Tiến văn phòng, Dương Thanh Thanh nháy mắt, nhỏ giọng hỏi: "Đầu, người tìm ta?"

Lưu cục trưởng để văn kiện trên tay xuống, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng thờ dài nói: "Thanh Thanh nha, xin lỗi a, ta cái này sợ là không thể lưu người."

"Có phải là bởi vì lần trước, ta đánh người sự tình, cấp trên chỗ nghỉ tạm phân?" Trong nháy mắt, Dương Thanh Thanh nước mắt liền chảy xuống.

Nàng từ tốt nghiệp trường cảnh sát đến nay, liền bị phân phối đến gian khổ Ngô huyện công việc, dùng mình dứt khoát thanh xuân ở trên vùng đất này chảy qua máu, vẩy qua nước mắt.

Đột nhiên, muốn bị mất chức, lòng của nàng liền giống bị đâm một đao, đâm máu, đau dữ dội.

Lưu cục trưởng cười cười, cầm văn kiện lên đưa tới: "Nha đầu ngốc, người khóc cái gì a, không phải xử lý, là tính lệ thạch kinh cục thành phố lãnh đạo, điểm người đem, cho người đi cục thành phố nhậm chức điều lệnh văn kiện thôi."

"A?" Dương Thanh Thanh một vòng nước mắt, kinh ngạc lật ra văn kiện, thật đúng là điều lệnh.

Trở lại tính lệ thạch kinh, cho tới nay đều là giấc mộng của nàng, bởi vì nhà của nàng, cha mẹ đều tại kia.

Tại toàn bộ Đông Giang lưu vực, ngoại trừ quốc tế thành phố lớn thành phố Vân Hải bên ngoài, thuộc về Giang Đông thủ phủ thạch kinh thị phồn hoa nhất, nơi đó là Hoa Hạ quốc lục triều cổ đô, văn hóa hội tụ chi thành, so với Ngô huyện cái này lệch nhường chi địa, quả thực chính là khác nhau một trời một vực a.

"Thế nào? Không nhớ a? Kia tốt, ta cùng cục thành phố lãnh đạo xin chỉ thị, liền nói người không muốn đi, vừa vặn, ta còn không nghĩ thiếu đi người cái này viên tướng tài đắc lực đâu." Lưu cục trưởng cười nói.

"Đừng, đừng....." Dương Thanh Thanh nín khóc mỉm cười, có chút lúng túng nói.

Lưu cục trưởng hiểu ý cười một tiếng, cảm thán nói: "Không muốn làm tướng quân binh sĩ, không phải tốt binh sĩ. Lấy tài hoa của người, liền nên tại càn càn hơn người địa phương phát sáng phát nhiệt. Đi thôi, trở về nhớ kỹ giúp ta hướng cha mẹ người vẫn an."

Dương Thanh Thanh nhào vào Lưu cục trưởng trong ngực, vui đến phát khóc đạo: "Lưu thúc thúc, Thanh Thanh tất nhiên sẽ không quên người on tài bồi."

Đương đi ra Lưu cục trưởng văn phòng lúc, Dương Thanh Thanh đột nhiên ngăn cả người, đồ lưu manh nói cũng quá chuẩn đi.

Mặc dù lần này là bình điều, nhưng tính lệ thạch kinh thị như thế nào nhỏ nhỏ Ngô huyện có thể so sánh?

Không nghĩ tới vị này bất học vô thuật huyện trưởng công tử, sẽ còn đoán mệnh, thật sự là xem thường hần!

Hồng bét, kia chuyện xấu sẽ không cũng ứng nghiệm đi.

Nghĩ đến cái này, nàng không khỏi luồn vào trong túi, mò ra cái kia số điện thoại di động, nhìn lướt qua, nhanh chóng ghi tạc trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3:Cuồng vọng nhà quê

Đông Châu nhà ga bên ngoài, một cỗ màu đen đại hôn, tại mọi người ước ao bên trong, chậm rãi dựa vào đường người môi giới ngừng lại.

Hà Vạn Thành nhìn một chút trong điện thoại di động ảnh chụp, lại nhìn một chút cái kia đứng tại ven đường gầy gò thiếu niên.

Thân hình của hắn có chút cao gầy, bông hơi cuộn tóc đen buông xuống tại đầu lông mày, sắc kia thanh tú, tuấn khí trên hai gò má, nhiều hơn mấy phần tản mạn không bị trói buộc khinh cuồng.

Chỉ là quét như thế một chút, làm cửa hàng lão hồ ly, hắn đã bắt được trên mặt thiếu niên cùng cổ nhân tương tự dấu vết để lại.

Tần Nghệ rất bình tĩnh nhìn qua vội vàng quá khứ đám người cùng dòng xe cộ, tương đối ác quỷ của địa ngục, Tu La, dương gian người liền như là sâu kiến, là nhỏ bé như vậy cùng yếu ớt.

Nhưng người nào lại có thể nghĩ đến, kia hung tàn đến cực điểm ác quỷ, chính là từ những này sâu kiến biến thành đâu? Có lẽ liền chính bọn hắn đều quên khi còn sống kia trong nháy mắt thời gian.

Đối Tần Nghệ mà nói, trùng sinh làm một cái nhỏ nhỏ sâu kiến, xa so với tại sư trường sinh, muốn càng có ý định hơn nghĩa!

Thử hỏi giữa thiên địa có bao nhiêu người có thể lại đi nhân sinh đường, một thế này, hắn sẽ không lại cô phụ mình, cô phụ tất cả chờ mong hắn người, cái này khiến hắn gấp đôi hưởng thụ, trân quý cái này kiếm không dễ cơ hội.

"Tiểu Nghệ, lên xe!" Hà Vạn Thành nhấn xuống xe cửa sổ, thò đầu ra cười lên tiếng chào hỏi.

Tần Nghệ giờ lên khoe miệng, mỉm cười: "Hà thúc thúc, đã lâu không gặp."

Hà Vạn Thành ngẩn người, cười nói: "Đúng vậy a, lần trước gặp người vẫn là cái con nít chưa mọc lông đầu, một cái chớp mắt đều dài cao như vậy."

Lên xe, Tần Nghệ mới phát hiện chỗ ngồi phía sau ngồi một nữ hài.

Nữ hài đầu thẳng tắp mềm mại tóc dài vòng qua tai nhẹ choàng tại sau đầu, mắt ngọc mây ngài, da thịt trắng nõn, một trương tinh xảo trên mặt trái xoan, không thì nửa điểm phấn trang điểm, tản ra lãnh ngạo chi khí.

Nàng xuyên một thân quá gối màu trắng váy xếp nếp, hai đầu thon dài cặp đùi đẹp giao hòa, trên đầu gối đặt vào một đài bản bút ký, ngón tay ngọc như thoi đưa, nhanh chóng đánh lấy chữ.

Gặp Tần Nghệ, nàng liền mí mắt cũng không ngẩng một chút, phảng phất nam sinh này chính là một vòng không quan hệ chút nào không khí.

"Khụ khụ, Nhã Thâm, đây là người Tiểu Nghệ ca ca, còn không tranh thủ thời gian lên tiếng kêu gọi?" Hà Vạn Thành ho khan một tiếng, nhắc nhở nữ nhi.

Hắn biết rõ chính mình cái này nữ nhi bảo bối, từ nhỏ liền độc lập, tương đối có ý tưởng, lại thêm mẹ của nàng cưng chiều, mắt cao hơn đầu, cao ngạo rất.

"Nhã Thâm muội muội, ta là Ngô huyện Tần Nghệ, về sau còn xin chiếu cố nhiều hơn." Tần Nghệ thân nhiên cười, vươn tay chào hỏi.

Hà Nhã Thâm y nguyên cúi đầu, có chút hờ lạnh một tiếng, liền mí mắt đều không ngẩng, bình thân nói: "Thật xa đã nghe đến một cỗ nhà quê thổ mùi tanh, tựa như kia đến từ sắc sông kia bên cạnh nạn dân!"

Sau đó, nàng quay kiếng xe xuống, nhẹ che mũi, ho khan.

"Người nha đầu này, làm sao....." Hà Vạn Thành lập tức mặt xấu hổ.

Hà gia cùng Tần gia thế hệ giao hảo, hai đứa bé ở giữa vừa ra đời liền định ra thông gia từ bé, mặc dù đầu năm nay thông gia từ bé, sớm làm không đáp số. Nhưng hai nhà đều hi vọng bọn nhỏ có thể hảo hảo ở chung, đi gần chút, về sau cũng tốt lẫn nhau chiếu cố. Lần này ngược lại tốt, vừa gặp mặt, nhà mình nữ nhi này liền ghét bỏ người ta là nhà quê.

Tần Nghệ rất tự nhiên thu tay về, cũng không để ở trong lòng, chỉ là câu có câu không cùng Hà Vạn Thành kéo việc nhà.

Hết thấy đều tại trong dự liệu của hắn, ở kiếp trước hắn vừa tới Đông Châu lúc, rất là Hà Nhã Thâm sở kinh diễm, coi là nương tựa theo hai nhà quan hệ, truy cầu vị mỹ nữ kia giáo hoa phần thắng nắm chắc.

Nhưng mà cái lòng dạ này cao ngạo nữ hài chưa hề con mắt nhìn qua hắn, nàng về sau gả cho Đông Châu thị một vị có tiền có thế công tử, kết quả lại bởi vì không sinh ra nhi tử, không cách nào thay người nhà kia nối dõi tông đường, cuối cùng bị tham tao vứt bỏ, hậm hực mà chết.

Bất quá nghĩ đến cũng là, kiếp trước hắn tại Ngô huyện loại kia địa phương nhỏ, ý vào phụ mẫu còn có thể hồ phong hoán vũ, bên người không thiếu hoa hoa thảo thảo. Nhưng đến gần với tình lệ thạch kinh phồn Hoa Đông châu, hắn điểm này gia thế thật đúng là không đủ nhìn. Lẽch là hắn còn bất học vô thuật, không một sở trường, luận tài lực, luận tướng mạo, tài hoa, xác thực không vào được Hà Nhã Thâm mắt, nàng xem thường mình, cũng liền hợp tình hợp lý.

Ánh tà dương đỏ quạch như máu, tham lam hôn yên tĩnh đồng minh hồ, tại ven hồ chi bên cạnh ném xuống then thùng màu đỏ diễm ảnh.

Tại ven hồ muôn hồng nghìn tía bên trong, ẩn giấu nhiều đám xa hoa khu biệt thự, nơi này cơ hồ bao gồm hơn phân nửa Đông Châu thị phú quý danh lưu. Tại 2008 Năm, mỗi một mét vuông tức ba vạn lên, mà lại là đao hào chế, tài sản thấp hơn ba trăm triệu, lác lác hào tư cách đều không có.

Nghe được Hà Vạn Thành giảng thuật, Tần Nghệ chắc chắn lưỡi. Công ty của phụ thân muốn tại bốn năm sau mới lên thị, lấy trước mắt hân điểm này tài sản, chỉ sợ lác lác hào tư cách đều không có.

Bởi vậy có thể thấy được, Hà Vạn Thành tài lực xa xa tại Tần gia phía trên.

Vừa tiến vào biệt thự, Hà gia một phái kiểu dáng Châu u điền viên phong cách, tươi mát lại không mất quý khí, coi như có chút phẩm vị. Ở đại sảnh trên ghế sa lon, thẳng ngồi một vị xuyên màu trắng váy ngủ phong vận mỹ phụ, gặp Tần Nghệ cũng không nói chuyện, ôm ngực, bụng một bộ cao quý tư thái.

Tần Nghệ cười rạng rỡ, biết trước mất vị này mới là Hà gia chân chính gia chủ, đây là muốn cho mình một hạ mã uy a.

Hà Nhã Thâm giống chim nhỏ đồng dạng bay vào mỹ phụ trong ngực, trợn nhìn Tần Nghệ một chút, ghé vào bên tai nàng thân mật thì tai nói: "Mẹ, người có thể tính trở về, nghe ba ba ý tứ, giống như muốn lưu xã này ba lão tại nhà chúng ta thường ở đâu."

Mỹ phụ vuốt ve nữ nhi mái tóc, yêu sủng đạo: "Yên tâm đi, có mụ mụ ở đây, hân không để lại đến."

"n, liền biết mẹ người tốt nhất rồi." Hà Nhã Thâm vui vẻ ghé vào mẫu thân trên mặt bẹn một ngụm, tại cái nhà này, chỉ cần nàng không đồng ý, Tần Nghệ muốn lưu lại, môn đều không có.

"Tiểu Nghệ, đây là người Lý a di." Hà Vạn Thành cười giới thiệu.

"Lý di!" Nhìn một vòng, Tần Nghệ ánh mắt lúc này mới rơi vào mỹ phụ trên thân, khẽ gật đầu, không nhanh không chậm lên tiếng chào hỏi.

"Vạn thành, người chuyện của công ty không phải còn không có làm xong sao? Người đi mau đi, ta chiều đãi Tiểu Nghệ liền tốt." Lý Mẫn hai tay khép tại trước ngực, âm thanh lạnh lùng nói.

Vạn thành địa sản có thể có hôm nay phần này huy hoàng, có hơn phân nửa công lao là mượn nhờ Lý Mẫn nhà mẹ đẻ thế lực, là lấy, tại cái nhà này, định đoạt, vẫn là nàng.

Hà Vạn Thành há to miệng, sững sờ một chút, liền vừa cười nói: "n, vậy các người trò chuyện."

Ra cửa, hân lác đầu thờ dài, hân làm sao không biết thế tử là tại đây ra hân, coi bọn nàng hai mẹ con tính cách, chỉ sợ ít không được cho Tần Nghệ khó xử.

Lý Mẫn một mực tại đánh giá Tần Nghệ, cảm thấy lại có phần là nghi hoặc. Nàng quản lý hơn nghìn người công ty, tài sản hơn trăm triệu, những cái kia đến đây công ty nhận lời mời cao tài sinh từng cái ngạo khí bức người, nhưng ở nàng thượng vị giả cường đại khí tràng hạ, phần lớn bị ép cúi đầu cúi người, thậm chí ngay cả lời đều nói không lưu loát.

Mà trước mặt người thanh niên này, trên mặt từ đầu đến cuối mang theo bình thản mỉm cười, không có chút rung động nào, không lọt vào mắt nàng khí tràng, như thể vượt quá nàng ngoài ý liệu.

Chẳng lẽ Tần gia thực lực đã cường đại đến có thể không nhìn ta Hà gia?

"Tiểu Nghệ, ngồi lại đây, bồi a di làm nhảm tán gẫu." Lý Mẫn ra hiệu Tần Nghệ tại đối diện ngồi xuống, trong lòng tính toán rất nhanh về.

Những năm này cùng Tần gia đi lại thiếu đi, nàng cảm giác có cần phải trước dò xét một chút, lại tính toán sau.

Tần Nghệ thoải mái tại Lý Mẫn đối diện xuống tới, hân sống gần vạn năm, tại người lừa ta gạt trong địa ngục, người nào chưa thấy qua, Lý Mẫn cái này điểm tâm nghĩ làm sao giấu qua hân.

Tại thăm hỏi đơn giản vài câu sau, Lý Mẫn cầm một trái táo, đưa cho Tần Nghệ, thân mật cười hỏi: "Tiểu Nghệ a, ta nghe nói Ngô huyện người đứng đầu có điều động, nhà các người liền không có hoạt động một chút?"

Lý Mẫn nghĩ qua, nếu là Tổng như quân có thể làm Ngô huyện người đứng đầu, cái kia ngược lại là có thể suy tính một chút tiêu tử này. Tục ngữ nói, "Trời cao hoàng đế xa!" Địa phương bên trên người đứng đầu, đó chính là thổ hoàng đế a, có thể điều động toàn bộ Ngô huyện tài nguyên, tự nhiên không phải là nàng Hà gia có thể so sánh.

Tần Nghệ mí mắt khẽ đảo, cười nhạt nói: "Mẹ ta phải có Lý di người việc này hiện kinh, đã sớm không ở tại kia địa phương cú chim cũng không có."

Lý Mẫn nhướng mày, xem ra Tổng như quân còn như năm đó đồng dạng chết đầu óc, đoán chừng đời này đình thiên cũng chính là cái Phó huyện trưởng. Chỉ là một cái phó huyện trưởng, còn không bằng Đông Châu một cái thực quyền phái khoa trưởng có tiền đồ đâu.

"Vậy người phụ thân đâu, ta nghe người Hà thúc thúc nói, phụ thân người tại Ngô huyện sinh ý làm rất lớn a, gia sản nói ít cũng qua một tỷ, chuẩn bị thượng thị đi." Lý Mẫn lông mày thả lỏng, lại cười hỏi.

Địa phương nhỏ chưa hẳn liền không có Chân Long, vạn thành địa sản tổng tư sản thị giá trị vừa phá ba trăm triệu, lúc này mới có tư cách tại đồng minh hồ mua phòng, Tần gia có lẽ có cái tám trăm triệu, một tỷ, cũng còn chưa thể biết được.

Lý Mẫn những năm này có thể đem vạn thành địa sản làm như thế lớn, dựa vào chính là khôn khéo dự định, tại không có tính toán rõ ràng trước, nàng là sẽ không một giây đem Tần Nghệ đánh chết.

Tần Nghệ trong lòng âm thầm cười lạnh, nữ nhân này tại cửa hàng bò sò quen, quen thuộc dùng tiền quyền nhìn người, mặc dù dáng dấp là phong vận vẫn còn, nhưng dính cái này một thân hơi tiền con buôn chi khí, quả thực để cho người ta chán ghét.

Thật tình không biết, năm năm sau, mẫu thân hẳn liền sẽ điều đến tỉnh lỵ thạch kinh nhậm chức, công ty của phụ thân cũng sẽ càng làm càng mạnh, chỉ riêng một cái phân công ty liền so người bây giờ vạn thành địa sản ngưu bức.

"Ai, khỏi phải đề, cha ta người này sẽ không trốn thuế lậu thuế, cũng sẽ không đi cửa sau, công ty mở đến bây giờ cũng liền ngàn thanh vạn, tự nhiên là không có cách nào cùng Hà thúc thúc, Lý di các người so." Một mực cúi đầu gọt lấy quả táo Tần Nghệ, đột nhiên ngừng đầu, cười vang nói.

Nụ cười của hắn cùng đột nhiên đề cao âm điệu, tựa như một cái cái tát hung hăng quất vào Lý Mẫn trên mặt.

"Hắc, tốt người cái một cây chết đầu óc nhà quê, người nào biết được thương trường như chiến trường, sạch sẽ làm sao làm giàu?"

Lý Mẫn cảm thấy kết luận Tần Nghệ tuyệt không phải có thể thành đại sự người, mặt lập tức kéo xuống, cũng mất cái tốt tin tức. Náo loạn nửa ngày, Tần gia chỉ có ngân ấy bán sự, cái này Đông Châu thị thích Nhã Thâm phú gia công tử nhiều đi, tùy tiện xách ra một cái đến, cũng so Tần gia mạnh hơn.

Người khác không nói, chính là cùng nữ nhi đi gần Triệu Vũ hiền, người ta tiểu hỏa tử lớn lên đẹp trai, phụ thân là Đông Châu thị Phó thị trưởng, mẫu thân nương gia càng là thương nhân mọi người, so tiểu tử này mạnh đây không phải là một chút điểm a.

May mà là trong nhà cái kia ma quỷ, cũng không biết uống cái gì thuốc mê, còn một lòng muốn tác hợp năm đó cái này cộc thông gia từ bé, quả nhiên là buồn cười đến cực điểm.

"Mẹ! Không sai biệt lắm được." Hà Nhã Thâm gặp nàng mẹ như vậy cho người ta nhẩn mặt, trong lòng có chút không đành lòng, lung lay Lý Mẫn cánh tay, nhỏ giọng nhắc nhở một câu.

Nàng một mực tại bí mật quan sát Tần Nghệ, người này mặc dù quê mùa, nhưng cùng với nàng những bạn học kia có khác biệt rất lớn, nhưng cái nào khác biệt, nàng nhất thời cũng không nói lên được.

Nàng ngược lại không để ý Tần Nghệ trong nhà có bao nhiêu tài sản, chán ghét Tần Nghệ cũng không hoàn toàn là bởi vì hắn quê mùa, càng nhiều là đối thông gia từ bé bán năng bài xích.

Lý Mẫn biết mình nữ nhi này mặt ngoài cao lạnh, kì thực tâm nhu như nước, nhưng phải mau đem tiểu tử này cho đuổi đi, có trời mới biết xã này ba lão sẽ làm ra cái gì yêu thiếu thân.

Nghĩ đến cái này, nàng từ trong bọc xuất ra một ngàn khối tiền, để lên bàn, lãnh đạm nói: "Tiểu Tần a, người nhìn sắc trời này cũng đã chậm, a di liền không lưu người, chút tiền ấy xem như a di một điểm tâm ý."

Tần Nghệ cười cười, quả nhiên hạ lệnh trục khách.

Hắn tiếp nhận tiền, ở lòng bàn tay vỗ vỗ lại đưa trở về, cười lạnh nói: "Lý a di, xem ra hai chúng ta nhà tình nghĩa cũng quá giả rẻ. Cũng được, tiền này mà, ta sẽ muốn, nhưng không phải hiện tại. Đến lúc đó, ta hi vọng người có thể rất cung kính đưa đến trên tay của ta."

Phạm phu tục tử nào biết được thủ đoạn của hắn, đến lúc đó khỏi phải nói Lý Mẫn, chính là cái này Đông Châu thị nhất có quyền lực người, cũng chỉ có thể ngưỡng vọng hắn hơi thở chỗ trống.

"Cung cung kính kính? Người coi mình là Thị ủy lãnh đạo vẫn là xuyên quốc gia tổng giám đốc? Mao đầu tiểu tử nói chuyện khẩu khí cũng không nhỏ." Lý Mẫn nhất thời giận tím mặt, liền xem như Tần Văn nhân hai vợ chồng, cũng không dám cuồng vọng như vậy nói chuyện với mình đi.

"Đây là mã số của ta, xem ở Hà thúc thúc trên mặt mũi, ta sẽ cân nhắc tiếp người điện thoại."

"Nhã Thâm muội muội, gặp lại." Tần Nghệ giọng lên quá táo tợn tại Hà Nhã Thâm trước mặt lung lay, để lên bàn, cười nhạt một tiếng, đứng dậy mà đi.

Quả táo bên trên khắc một cái điện thoại di động dãy số, lực đạo cứng cáp, vào thịt ba phần!

"Thối nhà quê! Khẩu khí thật lớn! Ta tại Đông Châu thị tốt xấu cũng coi như một hào nhân vật, đáng giá cầu người cái này mao đầu tiểu tử?" Lý Mẫn chưa từng nhận qua như vậy khí, nắm lên quả táo tức giận ném vào trong thùng rác, khí ngực đều là đau rát.

"Cái này Tần Nghệ, quả không có lễ phép, coi như mẹ ta hà khắc rồi điểm, dù sao cũng là trưởng bối mà, sao có thể nói như vậy đâu?" Hà Nhã Thâm lông mày nhăn lại, trong lòng đối Tần Nghệ ấn tượng, lại chênh lệch ba phần.

Nàng nào biết được, cũng chính là Tần Nghệ tính tính tốt, nếu là tại Địa Ngục, chỉ bằng nàng cái này đức hạnh, dám như thế cùng Tần hầu nói chuyện, đã sớm cho quỷ binh mang xuống nghiền xương thành tro.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4:Dùng sức đánh ta

Bóng đêm dần dần dày, một vầng minh nguyệt chậm rãi dâng lên, toàn bộ đông minh hồ giống như là rải lên một tầng sương bạc, xinh đẹp nhân gian tiên cảnh.

Càng làm cho hấn ngạc nhiên chính là, ở trên mặt hồ tràn ngập một tầng nhân nhạ hơi khói, tại tầm thường người xem ra, kia có lẽ là thủy khí, nhưng đôi này Tần Nghệ tới nói, lại là một cái cực lớn kinh hi.

"Thật không nghĩ tới, nơi đây lại có linh khí!" Tần Nghệ nâng cầm lên, gương mặt nhìn chung toàn bộ đông minh hồ cách cục, lập tức hiểu rõ ra.

Toàn bộ đông minh hồ là một tòa cự đại phong thủy pháp trận, lấy hồ làm trung tâm, giống như một ngục nôi sắt, bốn phía núi linh khí, tất cả đều tụ đến, tạo thành chỗ này tầng phong nạp khí phong thủy bảo địa.

Tương đối Địa Ngục pháp trận tới nói, trận pháp này quả thực không chịu nổi đập vào mắt. Tần Nghệ từng tự mình bày qua Hoàng Tuyền Thất Sát trận, lấy sức một mình phá vỡ trận đánh tan cái khác bảy đại Quý Soái liên thủ vây công.

Nhưng ở nhân gian, có thể mở như thế cái phong thủy đại trận, người này cũng là một nhân tài. Có linh khí uẩn dưỡng, khó trách nơi này giá phòng có thể xảo giả trên trời.

"Toàn bộ trận pháp trận nhân ở chỗ giữa hồ kia cá chép trạng các đảo, linh khí tập trung ở này, ngược lại là cái tu luyện nơi tốt." Nghĩ đến cái này, Tần Nghệ từ biệt mũi, nhiều hứng thú dọc theo rất có tình thơ ý họa trường kiều, hướng giữa hồ mà đi.

Giữa hồ đảo nhỏ cây xanh xanh um, bởi vì linh khí ôn nhuận, bên này muốn càng thêm thanh lương thoải mái, giống như tiến vào thiên nhiên dưỡng đi. Có thể ở loại địa phương này ở lại, không dám nói kéo dài tuổi thọ, chỉ ít đối thân Khang thể kiện là vô cùng có chỗ tốt.

Các đảo đầu cá chỗ, có xây một bộ cổ phác cung lâu, tường đỏ ngói xanh, mái cong điêu lẫm, có chút khí phái, lại không biết cỡ nào người ta, có thể chiếm cứ ngao đầu Linh Bảo chi địa.

Bất quá dưới mắt với hấn mà nói, tu luyện mới là hạng nhất đại sự.

Hấn tùy ý tuyển một bụi cỏ, ngồi trên mặt đất, có chút hít vào một hơi thật sâu, trong đầu hồi tưởng đến Địa Ngục chuyện tu luyện.

Tại Địa Ngục Quý giới cùng tiên giới, tu luyện gọi chung là tu chân, quý, thần mượn công pháp, hấp thu trời, địa linh khí hóa làm chân khí, đoạt tiên thiên tạo hóa, có vô cùng chi thần thông.

Người tu chân, tổng cộng có tám Đại cảnh giới, theo thứ tự là Luyện khí, Trúc cơ, Tiên thiên, Kim Đan, Nguyên Anh, Hợp đạo, Quy chân, Độ kiếp.

Tần Nghệ tại Địa Ngục tu vi đã đạt tới quy chân kỳ, luận thực lực là tầng thứ 18 Địa Ngục bát đại Quý Soái bên trong mạnh nhất một cái, cách độ kiếp trở thành thống bá một phương Quý Vương, cũng chỉ có cách xa một bước.

Đương nhiên dựa theo Địa Ngục chế độ luận, Tần Quảng Vương là toàn bộ m Tì Địa Phủ chí tôn Quý Vương, mà trên thực tế tại mười tám tầng Địa Ngục, đều có riêng phần mình thống soái Quý Vương tọa trấn, bên ngoài thừa hành Diêm La thiên tử khiến, kì thực riêng phần mình vi tôn.

Mà hấn đạt được quyền kia Quý Vương bản chép tay, chính là một vị viễn cổ Quý Vương lưu lại, từ bản chép tay bên trong pháp quyết tu luyện đến xem, vị này viễn cổ Quý Vương thực lực tuyệt không tại Tần Quảng Vương phía dưới.

Nếu là tiếp qua cái trăm ngàn năm, Tần Nghệ hoàn toàn có nắm chắc nhất thống tầng thứ 18 Địa Ngục, trở thành kia phiên quý tuyệt đối Quý Vương, một khi đã thông Địa Ngục thông đạo, linh quân thẳng vào m Tì Phong Đô vương thành, khiêu chiến Tần Quảng Vương chí tôn vương vị cũng còn chưa thể biết được.

Tâm niệm vừa thu lại, Tần Nghệ vận khí cảm ứng nhân gian linh khí.

Tần Nghệ mày kiếm run lên, trầm nghĩ trong lòng: "Nơi đây nhìn như linh khí dồi dào, nhưng linh khí phẩm chất lại là không thể vào phẩm tạp linh, nhiều xen lẫn thể tục trọc khí, kém xa Địa Ngục địa linh chi khí, càng đừng đề cập cùng tiên giới tiên linh chi khí so sánh với. Hồ hấp một cái, một chu thiên có thể hấp thu linh khí lác đác không có mấy, đối với tu luyện cực kì bất lợi."

Bất quá, hấn xoẹt mũi thân nhiên cười: "Kia lại có làm sao, ngực ta giấu ngàn vạn chân pháp, chỉ cần trả giá gấp mười lần, gấp trăm lần cố gắng, không cầu trường sinh, nghiền ép Yến gia, tung hoành nhân gian xác nhận dư xài."

Nghĩ đến cái này, hấn vận chuyển Quỷ Vương bản chép tay bên trong bản nguyên tâm quyết tu luyện, "Cửu Chuyển U Minh Quyết".

Cửu chuyển U Minh Quyết, tổng cộng có cửu chuyển chi thần thông, mỗi tu luyện nhất chuyển, liền có quảng đại thần thông. Tàn Nghê tung hoành tầng thứ 18 Địa Ngục, lực kháng cái khác bảy đại Quỷ Soái, chính là bởi vì có này cửu biến thần thông đặt vững thâm hậu căn cơ.

Linh khí bốn phía đều tràn vào thiên linh, chảy vào kỳ kinh bát mạch, mỗi chín chín tám mươi một lần hành công vì một chu thiên vận chuyển.

Hấn như vào chỗ lao tăng một bàn, mặc cho người thương hải tang điền, ta từ từ lù lù bất động, này tâm chỉ ở Chu Thiên Hành công phía trên. Ngàn vạn linh khí, rất mau đem hấn bao khóa trong đó, một tia một quán quanh, nhìn từ đằng xa, tựa như là một cái thật dày màu đen kén tằm đứng sừng ở, cực kỳ quý dị.

Mặt trời mới mọc từ từ mà thăng, ứng đỏ ánh bình minh nương theo lấy ôn nhu hòa phong, hôm nay lại là một cái tốt đẹp ngày nắng chói chang.

Tàn Nghê một hít một thở ở giữa, giống như Xích Luyện thổ tín, vang lên xèo xèo.

"Ồ, cuối cùng là tiến vào luyện khí sơ kỳ, có chân khí hộ thể, sau đó đương không sợ mưa gió, nóng lạnh."

Có chút một nắm quyền, đầu quyền chân khí khuấy động, ước chừng có ngàn cân lực đạo, tại phạm nhân xem ra, hấn là cũng xem như siêu nhân cấp bậc đi.

Nghĩ đến cái này, hấn lắc đầu, yên lặng cười khỏ.

Nhân gian linh khí phẩm chất thực sự quá kém, nếu là tại Địa Ngục nạp khí, bước vào sơ kỳ, nói ít cũng phải có vạn cân khí lực.

Xem ra muốn tăng thêm tốc độ tu luyện, chỉ dựa vào nạp khí khổ tu là không đủ, phải nghĩ biện pháp lấy tới có phẩm chất linh khí hoặc là nuốt đan dược, thiên tài địa bảo mới được.

Mà báo thù Yến gia, cũng không phải một sớm một chiều sự tình.

Yến gia sở dĩ tung hoành Hoa Hạ, ngoại trừ chính thương lưỡng giới cường đại bối cảnh, càng quan trọng hơn một điểm là, Yến gia ra cái cổ võ cao thủ Yến Cửu Thiên. Người này là yến Đông Dương thúc phụ, chính là Hoa Hạ đệ nhất bình vương, trong quân đội uy danh hiển hách, thực lực kinh người.

Không nói đến Yến Cửu Thiên, chính là lúc trước một chương đánh bay hấn người hộ vệ kia, lực đạo cũng tuyệt không chỉ ngàn cân.

"Lão thiên gia đối ta thật sự là không tệ, nếu không phải trùng sinh đến mười tám tuổi, bằng vào ta thực lực bây giờ, chỉ sợ cũng khó thoát Yến gia truy sát, càng đừng đề cập báo thù." Tàn Nghê âm thầm cảm thán.

Đứng dậy cúi lưng một cái, mười mấy tiếng không ăn đồ vật, lúc này bụng ùng ục ục vang, đói lợi hại.

Vừa muốn đi, hấn phát hiện mình ngồi qua cái này một mảnh thảm cỏ, vậy mà toàn bộ khô héo, chắc là nhận linh khí xung kích bố trí.

Hấn mỉm cười, mặc niệm pháp quyết, trên tay chân khí ngưng tụ thành một đạo quỷ phù, dọc theo thảm cỏ nhẹ nhàng phát một cái.

Lập tức, nguyên bản khô héo thảm cỏ lại lần nữa dạt dào mà đứng, khôi phục sinh cơ.

"Cho ăn! Ai bảo người tại cái này?" Từng tiếng lẹ quát, từ phía sau truyền tới.

Tàn Nghê nhìn lại, một cái tết tóc đuôi ngựa biện, người mặc quần áo luyện công ngực lớn mỹ nữ, chính một mặt cảnh giác nhìn xem hấn, kia khí khái hào hùng bùng bùng phần chấn trướng ngổng gương mặt xinh đẹp đỏ tít tít, hấn là vừa mới luyện qua quyền, còn mang theo vài phần thở gấp.

Cái này Đông Châu thị mỹ nữ quả nhiên không ít, từ nữ nhân này cao cao đứng vững ngực đến xem, chỉ sợ so dương Thanh Thanh Còn muốn lớn hơn một phần. Nếu là kiếp trước, chỉ sợ lại nhìn không được muốn đi sờ lên một cái, bất quá bây giờ mà, hấn thực sự không hứng thú phân tâm tại nữ sắc phía trên.

"Người gọi là ta sao?" Tàn Nghê xoay người, lạnh lùng hỏi.

"Không phải người, còn có thể là ai, tới đây cho ta." Mỹ nữ tính tính cũng thật là nóng nảy, hai tay chống nạnh, vênh mặt hất hàm sai khiến hết lớn.

Tại mỹ nữ bên người còn đứng lấy một cái lão già, râu tóc bạc hết, tóc áo choàng, giữ lại một gốc rạ Đại Hồ cần, rất có giang hồ già đem sư phong phạm.

"Lão gia hỏa này không phải người bình thường!" Tàn Nghê lông mày run lên, trong lòng ám đạo.

Trải qua tu luyện, đan điền đã có chân khí, pháp nhãn tự khai, khả biện âm dương, Ngũ Hành Chi Khí. Lão già kia đan điền có một đoàn đục ngầu, hùng

hậu khí tức, giống như là chân khí, nhưng lại không thuần.

Cái này khiến hấn rất hiếu kì, chẳng lẽ lão đầu cũng là từ Địa Ngục xuyên việt về đến?

"Người làm gì ngồi tại nhà ta trên bãi cỏ, nói, có phải là muốn trộm học chúng ta Đường gia quyền thuật?" Mỹ nữ hung tợn trên dưới đánh giá hấn một chút, hồ nghi quát hỏi.

Tần Nghệ lập tức minh bạch, nguyên lai cái này các đảo là tư nhân lãnh địa. Có thể tại cái này tấc đất tấc vàng các đảo bên trên, có được linh khí nhất dư thừa hạch tâm địa bàn, Đường gia lai lịch không nhỏ a.

"Hừ! Đường gia quyền thuật, đối ta mà nói, những này bất nhập lưu nhân gian võ kỹ, quả thực chính là trò cười." Tần Nghệ trong lòng âm thầm cười lạnh, khinh thường quệt quệt khóe môi.

"Người cười cái gì? Là xem thường chúng ta Đường gia quyền sao?" Mỹ nữ nhú mày hỏi.

"Người có bệnh!" Tần Nghệ nhún vai, ánh mắt lại là rơi vào lão đầu kia trên thân.

"Người mới có bệnh đầu, bệnh tâm thần, mắng ai đây?" Mỹ nữ không vui nói, cảm bốc lên đôi bàn tay trắng như phấn, liền muốn giáo huấn cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng.

Tần Nghệ chỉ chỉ lão đầu kia, ngao ngễ nói: "Ta nói chính là hấn!"

Lão già trong tay thường thức Càn Khôn Châu im bất mà dừng, rất có chìm phủ cười hỏi: "A, tiểu hữu nói một chút, lão phu làm sao lại có bệnh."

Mỹ nữ vừa muốn nói chuyện, lại bị lão đầu dùng ánh mắt ám chỉ ở.

Hấn vừa mới chính mắt thấy Tần Nghệ lấy tay còn xuân diệu pháp, nói không chừng vị tiểu hữu này là người trong Đạo môn cũng còn chưa thể biết được a.

Tần Nghệ khoát tay áo nói: "Không nói đến cái này, người đánh ta một quyền thử một chút, ra sức càng lớn càng tốt."

Lão già mắt hồ sinh uy, trong trọi cười nhiều hai phần lãnh ý: "Tiểu huynh đệ, ta nắm đấm này thế nhưng là ăn qua thịt người, người gầy gò được tốt hay sao hả?"

Tần Nghệ mày rậm run lên, hơi không kiên nhẫn đạo: "Để người đánh liền đánh, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy."

Dù là lão già chìm phủ lại sâu, bị một tên mao đầu tiểu tử như thế xem thường, cũng là sinh lòng tức giận, bất quá làm thành danh đại nhân vật, hấn đương nhiên sẽ không đối một cái về sau sinh hạ tử thù.

"Người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng, cho hấn chút giáo huấn cũng liền được." Trong lòng của hấn thầm nghĩ, đan điền khẽ động, sử xuất ba phần khí lực, thốn quyền nhanh như bôn lôi, trực kích Tần Nghệ ngực.

Bất quá, chính là ba thành khí lực, cũng không phải thường nhân có thể tiếp nhận, bay tứ tung mấy trượng, thương cân động cốt nửa năm không xuống giường được kia là tránh không khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Võ đạo kiêm tu

Phanh!

Nhưng mà, để hấn kinh ngạc chính là, một quyền này xuống dưới, trước mặt tiểu tử không nhúc nhích tí nào. Ngược lại là có một cỗ khí âm hàn xuyên vào đầu ngón tay, chấn động đến ngón tay hấn run lên, toàn thân huyết khí ngược dòng, thật là khó chịu.

"Gia gia, người làm gì a, giống hấn loại này dáo dác người, làm gì thù hạ lưu tình, hừ." Mỹ nữ gặp Tần Nghệ người không việc gì mà đồng dạng, không khỏi càng tức.

"Náo loạn nửa ngày, nguyên lai không phải thật sự khí." Tần Nghệ nhếch miệng, tè nhạt không thú vị lắc đầu đạo.

Hắn vừa mới xem xét lão đầu đàn điền khí hơi thở vận chuyển, từ vận khí đến phát lực, hành công lộ tuyến, cực kỳ đơn giản, cũng không phải là Địa Ngục cùng tiên giới tu chân hành công pháp tắc. Mà lại khí tức kia cực kì yếu kém, từ vận khí đến phát lực, ở trong kinh mạch sớm đã tán loạn, trôi mất hơn phân nửa.

Giống lão đầu mặt hàng này, tại Địa Ngục không phải nói giết người, chỉ sợ liền tham quân tư cách đều không có, chỉ có thể biến thành hạ đẳng nhất khổ nô.

"Chân khí?" Lão giả có chút mê mang, hắn trên giang hồ thành danh đã lâu, cũng coi như một hảo nhân vật, kiến thức rộng rãi, nghe nói qua nội lực, đạo khí, nhưng chân khí nhưng vẫn là lần đầu nghe được, đi cũng không biết là môn nào phải nào tuyệt học.

"Nói người cũng không hiểu, ta vẫn là nói một chút bệnh của người đi." Tần Nghệ không nhìn thẳng lão đầu kia hoang mang ánh mắt.

"Người người này da mặt thật dày, đem mình làm người nào đâu, biết gia gia của ta là ai chẳng?" Mỹ nữ không cao hứng, không phải nói là cái mao đầu tiểu tử, chính là tình trường gặp lão gia tử, cũng không dám như thế làm càn.

"Không muốn nghe coi như xong." Tần Nghệ lạnh lùng nói. Hắn cũng không phải là nhân nhảm chán người, dưới mắt ngoại trừ người nhà, nhỏ chi cùng tu luyện, những người khác cùng sự tình, với hắn mà nói không có gì bất cứ ý nghĩa gì.

Lão đầu có lẽ rất ngu bức, nhưng ngu bức nữa, lại có uy vọng, tại tung hoành Địa Ngục Quý Soái trước mặt, đó cũng là trong nháy mắt có thể diệt sâu kiến.

"Nguyệt nguyệt, lại nghe vị tiểu hữu này nói một chút." Lão giả âm thầm vuốt vuốt run lên đầu ngón tay, biết Tần Nghệ tuyệt không phải người thường, đưa tay dùng tay làm dấu mờ.

Tần Nghệ vòng quanh hắn đi một vòng, trong con mắt hiện lên một tia máu đỏ tươi mang đạo: "Người lúc tuổi còn trẻ hoặc là đã từng đi lính, hoặc là chính là cái thổ phi!"

"Người!" Đường Kiều Nguyệt sắp điên rồi, gia hỏa này thật sự là rất đáng hận, hắn biết gia gia đến cùng là ai chẳng, dám loạn như vậy nói chuyện.

"Tiểu hữu, mời nói tiếp đi." Lão giả ngược lại là tới chút hứng thú, vuốt ve tóc của cháu gái, ra hiệu nàng yên tĩnh, nghe Tần Nghệ nói xong.

"Trên người người chỉ ít có mấy trăm đạo vết sẹo, miễn cưỡng tính nhân vật. Nhưng theo tuổi già lực suy, phong hàn xâm lấn, vết thương cũ có nhiều ồm đau. Đừng hi vọng trong cơ thể người kia cổ đục ngầu chỉ khí có thể bảo trụ người, thứ này chỉ có thể gia tăng khí lực, tăng cường người thể phách, lại không cách nào chống cự bệnh khí, tà khí."

"Người bệnh lợi hại nhất hẳn là cánh tay phải, xương bả vai vị trí bị vật cứng đâm xuyên qua, không phải đạn, chính là cường cung. Bởi vì cốt tủy tái sinh yếu bớt, thể khí, huyết khí một suy, người quanh thân xương đau nhức lợi hại. Nghiêm trọng thời điểm, nâng đỡ nâng bút, chỉ sợ cũng khó khăn."

Tần Nghệ căn cứ mắt hi vọng, tất cả nói tới.

Lão giả trong lòng hoảng hốt, người trẻ tuổi kia nói một chữ không kém.

Hắn chính là Cửu Bang Thập Bát Hội long đầu lão đại, tại toàn bộ Giang Đông, thậm chí Hoa Hạ hắc đạo, là số một đại lão. Lúc tuổi còn trẻ, xông xáo giang hồ, chém chém giết giết đánh xuống bây giờ giang sơn.

Nhưng mà năm gần đây, theo thân thể biến chất nghiêm trọng, hắn mới không thể không chậu vàng rửa tay, xin trừ danh phong thủy đại sư, kiến tạo toà này tinh đường nhà trạch, bảo dưỡng tuổi thọ.

Giống hắn loại địa vị này người, tổn thương bệnh đó chính là cơ mật, tùy ý tiết lộ, đối toàn bộ Giang Đông bớt đi thể giới bên dưới đều sẽ có to lớn ảnh hưởng.

Là lấy, ngoại trừ con của hắn cùng đặc lực người, liền liền tôn nữ Đường Kiều Nguyệt cũng không biết, thân thể của hắn ngày càng sa sút.

"Không biết tiểu hữu xuất từ phương nào đạo môn, thật là cao nhân, lão phu Đường Sơn Giang hôm nay xem như mở rộng tầm mắt." Lão giả có chút chấp tay nói, từ Tần Nghệ thần kỳ nhìn nhân chi thuật đến xem, hắn hẳn là tu đạo người, có được một ít âm dương huyền pháp.

"Gia gia, người!" Đường Kiều Nguyệt sợ ngây người, tại Giang Đông có thể làm lão gia tử cái này một kính chỉ sợ có thể đếm được trên đầu ngón tay, nàng càng kinh ngạc chính là, từ trước đến nay kiện khang gia gia, sớm đã là bệnh cũ quần thân.

"Đường Sơn Giang? Rất quen thuộc danh tự." Tần Nghệ tại Địa Ngục vạn năm, kiếp trước rất nhiều chuyện đều đã quên lãng, nhưng cái tên này lại là cực kỳ quen tai, chỉ là nhất thời bán hội nghĩ không ra.

"Đạo môn cao thủ?"

Hắn chỉ biết là Yên gia có cổ võ cao thủ, nhưng đạo môn cao thủ nhưng lại chưa thấy tận mắt. Dù sao đời trước hắn chỉ là người bình thường, nếu không phải cùng Yên gia kết thù, cả một đời đều tiếp xúc không đến những này tu luyện người.

"Ta không có sư môn, xem như tự học đi, không có việc gì, ta đi." Tần Nghệ đương nhiên không thể lộ ra Luyện Ngục sự tình, nói những người này cũng sẽ không hiểu.

Đường Sơn Giang không có hỏi nhiều, giống như vậy thiên tài tuần kiệt, sư môn nhất định là khó lường tên tông mọi người, không muốn lộ ra, cũng hợp tình hợp lý.

"Tiểu hữu chậm đã, đã có thể nói ra lão phu bệnh tình, nhưng có trị liệu chi pháp." Đường Sơn Giang lần nữa chấp tay hỏi.

Những năm này hắn không biết ăn nhiều ít quý báu dược liệu, xin vô số trong nước bên ngoài danh y, đều là trị ngọn không trị gốc, cũng có thể tại thiếu niên cái này tìm được một cơ hội còn chưa thể biết được.

Đối Tần Nghệ mà nói, chỉ điểm hắn vài câu, đã là cực kỳ khó được, nhìn quen sinh tử hắn, làm sao để ý một cái người bình thường tính mệnh.

Vừa muốn cự tuyệt, ánh mắt của hắn rơi xuống đối diện cung trước lầu kia cánh hoa phổ bên trong, lại có một gốc trán phóng mảnh liệt màu xám trắng linh khí lạnh âm cô, bởi vì trước khi đến, không có đạt tới Luyện Khí cảnh giới, không cách nào mở pháp nhãn.

Giờ phút này pháp nhãn vừa mở, mới phát hiện vật này.

Nhân gian linh khí cực kỳ yếu ớt, lạnh âm cô tại Địa Ngục tới nói khắp nơi đều có, nhưng nhân gian linh khí mỏng manh, có thể sinh này một gốc, cực kì không dễ.

"Dễ nói, nhưng ta có một điều kiện." Tần Nghệ nâng cằm lên, ngạo nghệ nói.

"Lão phu cũng coi như có chút vốn liếng, phạm là có thể có thể làm được, tiên sinh cứ mở miệng." Đường Sơn Giang nghe xong có hi vọng, già lòng rất an ủi, lại lấy tiên sinh tương xứng.

"Dễ nói, kia cánh hoa phổ nhường cho ta." Tần Nghệ nói ngay vào điểm chính. Vật hắn muốn, không có không có được, coi như lão đầu không cho, hắn cũng sẽ cưỡng ép cướp đi lạnh âm cô.

Lại nói, lấy những này phạm phụ tục tử ánh mắt, lạnh âm cô theo bọn hắn nghĩ bất quá là một gốc cùng khô cạn cỏ đuôi chó thôi.

Đường Sơn Giang cười ha ha một tiếng, hào khí đạo: "Tốt, mảnh này vườn hoa ta đưa cho tiên sinh, còn hi vọng tiên sinh không muốn nuốt lời."

"n, ta gần nhất còn có khác chuyện bận rộn, như vậy đi, ta cho người lưu cái dây số, người qua vài ngày liên hệ ta. Nhưng ở ta trước khi đến, bất luận kẻ nào không được lại bước vào vườn hoa một bước." Tần Nghệ gật đầu nói.

Tần Nghệ sở dĩ, có thể có nắm chắc chữa bệnh, là bởi vì tại Quý Vương bản chép tay bên trong, có một môn quý môn mười ba châm kỳ thuật, có thể lấy kim châm độ huyết, đã thông lão đầu cốt nhục.

Nhưng dưới mắt không có châm, còn phải đi trường học phụ cận thuê phòng, hắn thực sự không rảnh phản ứng lão đầu.

Hắn nhìn qua Đường Sơn Giang tướng môn mệnh cung, tron bóng sáng tỏ, nhất thời bán hội khẳng định là không chết được, trề chút lại trị liệu cũng không sao.

Nói xong, Tần Nghệ đi đến một khối thạch điêu bên cạnh, chân khí xâm tại đầu ngón tay, chỉ thấu tại thạch, nước chảy mây trôi, một mạch mà thành, khắc xuống số điện thoại di động.

Sau đó thổi thổi trên tay bụi, tại ông cháu gái trong lúc kinh ngạc, ngạo nghệ mà đi.

"Trời ạ, cái này sao có thể?" Đường Kiều Nguyệt không thể tin được dùng sức đập một cước đá cảm thạch điêu, tại xác định đây không phải đậu hũ làm về sau, trong lòng nàng chỉ còn lại một cái viết kếp chữ phục.

Nàng thuở nhỏ đi theo gia gia tu luyện Đường gia quyền pháp cùng nội công tâm pháp, mười tám tuổi bị đặc biệt chiêu nhập trong quân, hai mươi tuổi niên kỷ đã là bên ngoài luyện đỉnh phong, mờ mờ ảo ảo tu ra nội lực, trở thành nội luyện võ giả là ở trong tầm tay.

Quân đội luận võ giải thi đấu, nàng từng một người độc chọn mười cái tinh nhuệ lính đặc chủng, cũng nhiều lần tại ngoại cảnh chấp hành nhiệm vụ bí mật, rất có thu hoạch, hiện tại sông Đông Giang đông quân đội Liên Ưng đặc chiến đại đội đảm nhiệm phân đội trưởng, thiên tư có thể nói trác tuyệt, bị coi là Giang Đông quân đội ngôi sao của ngày mai.

Nàng tự tin có thể một quyền đánh nát thạch điêu, nhưng muốn lấy chỉ khắc chữ, còn có thể như thể tinh tế trôi chảy, lại là tuyệt đối không thể.

Thương thiên! Gia hỏa này nhìn bộ dáng cũng liền mười bảy mười tám tuổi, chẳng lẽ hắn đã là nội luyện cao thủ, giống gia gia đồng dạng có được nội lực sao?

"Nha đầu, ghi lại cái số này, mặt khác thông tri người Nhị thúc, mặt thiết chú ý tiểu tử này. Thật không nghĩ tới, có thể gặp được cái võ đạo kiêm tu thiên tài, nếu có thể chiêu nhập chúng ta Đường gia, sau đó đương trăm năm không suy." Đường Sơn Giang vuốt râu thán nhưng đạo, mắt hồ bên trong lóe ra ánh sáng nóng bỏng mang, trong lòng nhanh chóng đánh lên tính toán.

Võ đạo kiêm tu! Đường Kiều Nguyệt từ trước đến nay lấy làm tự hào thiên phú tại thời khắc này ầm vang đổ sụp, võ đạo tu luyện gian nan, đạo môn cao thủ đã ít lại càng ít, làm sao có người có thể võ đạo đồng tu, tuyệt không có khả năng này, bởi vì cái này hoàn toàn lật đổ năng đối võ đạo nhận biết.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Con hàng này quá mức

"Gia gia, người có phải hay không nhìn lầm?" Đường Kiều Nguyệt vẫn là không dám tin tưởng.

Đường Sơn Giang vuốt râu cười hai tiếng, cảm thán nói: "Tiểu nguyệt a, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, võ đạo sự tình không cần thiết ếch ngồi đáy giếng a!"

Trên địa cầu, có võ tu, đạo tu hai loại.

Võ giả luyện kinh, đạo giả tu khí.

Võ giả có bốn Đại cảnh giới: Bên ngoài luyện, nội luyện, cương luyện, thần luyện. Mỗi một cảnh, lại phân sơ, bên trong, sau, đỉnh phong tứ đại kỳ.

Bên ngoài luyện chính là bình thường công phu quyền cước, cái gì Karate, Thái Quyền đạo chờ đều tính, nhưng đây đều là chủ nghĩa hình thức, trong thực chiến uy lực cực nhỏ. Trừ phi là một chút gia truyền cùng võ đạo thể gia, tu luyện công pháp, như Đường quyền, Vịnh Xuân Quyền, Đàm thối chờ dựa vào nội công tâm pháp, cường hóa thể trạng bên ngoài, lực sát thương cũng là cực kỳ kinh người, người bình thường không thể gần.

Nội luyện, chính là giống hần loại này có được nội lực, có thể cách sơn đá ngư, nội kinh bên ngoài nôn. Nhưng chỉ giới hạn trong lực, mà không cách nào thành hình, có được cụ thể ngoại phóng sát chiêu. Một khi tu thành nội lực trở thành nội luyện Võ sư, đủ tọa trấn một phương, mở quán thụ đồ, là cao quý nhân kiệt.

Cương luyện cao thủ, càng là phượng mao lân giác, chỉ có một ít cổ võ thể gia, cổ Võ Tông môn, mới có cương luyện cao thủ. Tung hoành Hoa Hạ Võ Thần yển cử thiên liên cương luyện cao thủ, cương khí hộ thể, không tránh thủy hỏa, ra quyền biến hóa, phi hoa trích diệp, đều có thể cách không đoạt mệnh. Nghe đồn Sở bá vương Hạng Vũ liên cương luyện đỉnh phong cao thủ, năng lực bạt sơn hà, có cái thể thần thông.

Thần luyện: Chỉ có Xi Vương, Hình Thiên bực này người trong thần thoại, mới có thực lực.

Về phần đạo môn cao nhân, mười năm gần đây chưa chừng nghe nói có Đạo môn cao nhân tại Giang Đông một vùng sinh động.

"Cái thứ này tính là gì tu vi đâu?" Đường Kiều Nguyệt trừng lớn mắt không kịp chờ đợi hỏi.

"Lấy chỉ khắc thạch, ta cũng có thể làm được, nhưng sẽ không như hần như vậy tiêu sái tự nhiên, hần hần là chỉ ít xem như nội luyện trung kỳ cao thủ. Về phần đạo tu, ta cũng không phải hiểu rất rõ, nói tóm lại người này tiền đồ vô lượng, chỉ cần không quá sớm chết yểu, ngày sau thành tựu tất không hạ Hoa Hạ Võ Thần yển cử thiên." Đường Sơn Giang phân tích nói.

"A! Nói như vậy, tu vi của hần chẳng phải là tại gia gia ngươi phía trên, cái này....." Đường Kiều Nguyệt kinh cái cảm đều nhanh muốn mất, phải biết gia gia thể nhưng là tu luyện mấy chục năm, thành danh đã lâu chín giúp mười tám sẽ tổng đem đầu, mà tên kia trẻ măng, tu vi không ngờ là nội luyện trung kỳ, khó trách hần như thế cuồng vọng, không coi ai ra gì.

Người so với người, thật sự là tức chết người!

"Thương thiên báo hộ, ta Đường gia đến hôm nay móng tây sơn, ta lại chậu vàng rửa tay, bệnh cũ quần thân không còn năm đó chi dừng. Lão đại tọa trấn trong quân, không tiện nhúng tay bang vụ sự tình. Lão nhị lại tài trí ngu ngốc, khó xử chức trách lớn, chín giúp mười tám sẽ sớm đã không phục quần chế. Nếu có thể mời chào như thể kỳ tài vì ta Đường gia sở dụng, Đường gia trọng chân huy hoàng, ở trong tâm tay a." Đường Sơn Giang đa mưu túc trí vuốt vuốt Càn Khôn Châu, ánh mắt rơi vào châu gái của mình trên thân, khóe miệng hiện ra mỉm cười.

"Nguyệt nguyệt, hần nhìn trướng vườn hoa, khẳng định sẽ còn lại đến, các ngươi đều là người trẻ tuổi mà, không có việc gì có thể nhiều giao lưu trao đổi, ngươi mình bạch gia gia ý tứ sao?" Đường Sơn Giang chỉ điểm đạo.

Đường Kiều Nguyệt tú mục trợn lên, ngẩn người, tuệ tâm giật mình, mình bạch gia gia ý ở ngoài lời: "Gia gia sẽ không là muốn chiêu tiểu tử này làm ta Đường gia cháu rể đi....."

Tháng chín nắng gắt như lửa, đốt lên các thiếu nam thiếu nữ cuồng nhiệt hormone, nhìn xem trong sân trường gào thét mà qua xe sang trọng, cùng nữ sinh dưới váy ngắn kia từng đôi thon dài, tuyết trắng cặp đùi đẹp, Tần Nghệ phảng phất giống như cách một thế hệ.

Một vạn năm, hấn lại về tới nơi này!

Vạn năm Địa Ngục chinh chiến kiếp sống, ngoại trừ huyết cừu, những cái kia đã từng chuyện cũ, phần lớn đã theo mây khói mà tán, hấn đam mê quá nhiều người, quá nhiều sự tình. Mà Đông Châu đại học sớm đã mai táng tại ký ức chỗ sâu, hấn không cần thiết quá nhiều hồi ức, bởi vì những cái kia đối với hấn mà nói, đều không trọng yếu.

Đương nhiên cũng có ngoại lệ, đây cũng là hấn còn đứng ở cái này một nguyên nhân, có ít người muốn gặp, có chút nợ cũng nên còn.

Nghĩ đến cái này, khóe miệng của hấn hiện ra mỉm cười, bước nhanh đi vào lầu dạy học.

Đông Châu đại học là một chỗ bản khoa chế quý tộc đại học, mặc dù thanh danh không so được Yên Kinh, biến mấy những cái kia đại học danh tiếng, nhưng phần cứng công trình toàn cùng quốc tế đại học danh tiếng nối tiếp, ngành thực lực cực kỳ cường đại.

Càng quan trọng hơn là tại Giang Đông cái vòng này, vô luận là từ thương tham chính, đều chen phá đầu muốn đem con cái hướng trường này đưa, nói trắng ra là trường đại học này chính là Giang Đông đời sau đỉnh cấp quyền quý vòng, nói không chừng người ngồi cùng bàn chính là tương lai thị trường tinh thính hồng nhân.

Có thể đi vào trường đại học này chỉ có hai loại người, một loại là thành tích học tập ưu dị, một loại khác chính là có tiền có thế đại thiếu. Gì vạn thành lúc trước vì cho Tần Nghệ lấy tới văn bằng đại học, thế nhưng là không ít đi cửa sau cùng quan hệ.

Tần Nghệ báo chính là ngành Trung văn, bị phân tại lễ tám cấp ban một, tiến phòng học, bên trong chừng ba mươi người, những người này phần lớn là Đông Châu bản địa quý tộc cao trung thăng lên đến, lẫn nhau phần lớn quen thuộc, dựa theo riêng phần mình vòng bằng hữu tốp năm tốp ba ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm.

Mỗi một cái đi vào phòng học bạn học mới đều có thụ chú mục, mọi người chờ mong lớp học đến chính là một vị quyền quý công tử lại hoặc là nhà giàu mỹ nữ.

Đương xuyên phổ thông vận động áo Tần Nghệ xuất hiện tại cửa ra vào lúc, những cái kia ánh mắt nóng bỏng trong nháy mắt làm lạnh, thay vào đó là một trận thất vọng, khinh thường hư thanh.

"Ta đi, lại là một cái nông thôn thi được đến đồ nhà quê, liền không thể đến mấy cái soái khí tiền nhiều bản địa chủ sao?" Một cái mạng theo tai to vòng, xuyên thời thượng nữ sinh, trợn nhìn Tần Nghệ một chút, dặt cuống họng xem thường kêu lên tiếng.

Đối với nữ sinh tới nói, đại học đơn giản chính là một cái câu kim quy tế địa phương, chỉ cần bằng chuẩn, đời này cũng liền có chỗ dựa rồi.

Tần Nghệ thả mục quét qua, không nhìn những này son phấn tục phấn, ánh mắt lạnh lùng rơi vào dựa vào bên phải cửa sổ gia hỏa trên thân, mỉm cười đi tới, sát bên người kia ngồi xuống.

Giống như hấn, cái này không nhận chào đón, mang theo kính đen mập mập đồng học cô đơn ngồi ở trong góc, không thú vị chơi lấy điện thoại.

"Mập mập, đã lâu không gặp." Tần Nghệ cười nói.

"Ca môn, chúng ta nhận biết sao?" Mập mập chính chơi lên hưng, đột nhiên bị một cái toàn thân hàng via hề hàng gia hỏa trực câu câu nhìn chăm chăm, không khỏi có chút run rẩy, nhịn không được nhử mày hỏi.

Nhận biết sao? Đương nhiên!

Người gọi Trần Tùng, là ta đời trước huynh đệ duy nhất, cũng là ta vạn năm qua áy náy nhất nhân chỉ một.

Trần Tùng tinh thông máy tính chương trình, là một cái siêu cấp Hacker. Ở kiếp trước Tần Nghệ cùng cường đại Yên gia chống đỡ lúc, Trần Tùng không ít lợi dụng kỹ thuật bộ lấy Yên gia thương nghiệp cơ mật vì hấn trợ trận, nhiều lần trực tiếp đem Yên gia toàn bộ tài chính hệ thống cho đen sập, khiến Yên gia tổn thất cao tới mười mấy ức.

Mà chính là bởi vì điểm này, Trần Tùng bị Yên gia dưới đất chợ đen treo thưởng ngàn vạn Mĩ kim truy nã, cuối cùng bị Yên gia bắt.

Yến Đông Dương gặp hấn là một nhân tài, từng có ý tha cho hấn một mạng, vì đó sở dụng.

Nhưng Trần Tùng dứt khoát cự tuyệt, thế không cùng Yên gia làm bạn, cuối cùng bị giam tại Yên gia tù thất, tươi sống tra tấn mà chết.

Tại trận kia thảm liệt đấu tranh bên trong, Trần Tùng đối Yên gia mà nói, không thể nghi ngờ là một con không chút nào thu hút con kiến, nhắc chân liền giẫm thành bột mịn.

Nhưng mà, đối Tần Nghệ mà nói, hấn đã mất đi huynh đệ duy nhất, loại kia khoét tâm thống khổ, đến nay y nguyên ký ức vẫn còn mới mẻ.

"Mập mập, ở kiếp trước ta thiếu người một cái mạng, một thể này, ai như động tới người một phần, ta liền báo chi lấy máu, nhất định phải bảo đảm người chung thân phủ quý."

"Kết giao bằng hữu, ta gọi Tàn Nghệ, Ngô huyện người." Tàn Nghệ ngậm hít một hơi, thu hồi tạp niệm, lạnh nhạt cười nói.

"Để nói, ta nhìn người là nơi khác thì được đến a. Thành, về sau ta bảo kê người, ai muốn tìm người phiền phức, báo ta Trần Tùng đại danh liền tốt." Trần Tùng hào sảng vỗ vỗ ngực, mừng rỡ không thôi.

Tàn Nghệ mỉm cười gật đầu, tùy ý hần khoe khoang, cảm thấy lại là ám đạo: "Chỉ cần người cao hứng, chính là cử thiên ôm minh nguyệt, ta cũng có thể theo."

"Huynh đệ, người chen vào đông lớn, cũng là đến ăn sủi cảo đi." Trần Tùng đối cái này đầu nhập mà đến tiểu đệ cực kì hài lòng, một mặt cười mờ ám mà hỏi.

"Ăn sủi cảo?" Tàn Nghệ có phần là không hiểu.

"Nếu không nói người là hương ba..... Ngô huyện đến đây này, tại chúng ta cái này bằng cậu ẩm gọi uống say canh, ngâm giàu cô nàng gọi ăn sủi cảo, người suy nghĩ một chút sủi cảo vừa trắng vừa mềm, bên trong còn có thịt, không phải liền là bạch phủ mỹ sao?" Trần Tùng xem như đợi cơ hội, bày ra một bộ cán bộ kỳ cựu tư thái, bắt đầu cho Tàn Nghệ lên lớp.

Đối ngoại huyện thì được đến học sinh, ăn sủi cảo là một loại trào lưu, đông rất có tiền có thể nữ sinh nhiều lắm, mà lại phần lớn là con một. Nếu có thể tìm bản địa nhà giàu nữ, sau khi tốt nghiệp, trực tiếp liền một bước lên trời.

Lại không tốt tìm cái gì cục thành phố khoa cấp cán bộ nữ nhi, giải quyết cái bản địa hộ khẩu, vớt cái bát sắt cũng là hoàn toàn không có vấn đề.

Nhưng đông lớn nữ sinh từ trước đến nay mắt cao hơn đầu, liền Trần Tùng loại này người địa phương đều không đùa, nơi khác đến có thể ăn vào sủi cảo người liền thiếu đi chi mất đi.

"Ca môn, ta giới thiệu cho người mấy cái a, đều là ta trước kia cao trung đồng học, rất quen thuộc. Cái kia gọi Hồ hân, trong nhà khai hóa trang phẩm cửa hàng, mấy trăm vạn gia sản là có." Trần Tùng chỉ vào một người mặc váy ngắn nữ sinh, giới thiệu nói.

"Quá tục!" Tàn Nghệ ôm cánh tay, lòng mày đều không ngẩng một chút, trầm giọng nói.

Trần Tùng có chút không vui, người nha một thân hàng via hè hàng, lại là Ngô huyện kia địa phương cứ chim cũng không có đến, người ta Hồ hân dù sao cũng là Đông Châu người địa phương, nói ai tục đâu?

"Tại Hương Lan, ba nàng là mở phòng ăn, trong nhà tài sản hơn ngàn vạn, đáng người cao gầy, người đáng đáp cũng không tệ." Hần chịu đựng tính tình, lại điểm một cái đạo.

Tàn Nghệ vẫn là lắc đầu, không mặn không nhạt đạo: "Không hứng thú!"

"Ca môn, người khẩu vị quá lớn một chút đi, thành, vậy ta cho người thêm điểm một cái vốc người nóng bỏng, nhân vật có tiền." Trần Tùng cảm giác tên nhà quê này tiểu đệ có chút không biết trời cao đất rộng, hần quyết định sử xuất đòn sát thủ, đề hần mở mang tầm mắt, đông lớn vẫn thật là không thiếu "Tốt sủi cảo".

"Điều Lily, nhà nàng dưới ánh mặt trời đường mở mấy cái xa xỉ phẩm cửa hàng, người xinh đẹp, vóc người đẹp đến không lời nói, nhìn thấy ngực kia đối câu không có, thỏa thỏa D Sữa nữ thân, thật nhiều người nhớ đâu!" Trần Tùng chỉ vào vừa mới chế giễu Tàn Nghệ mang tròn vòng tai nữ hài, nuốt ngụm nước bọt, đặc ý xông Tàn Nghệ chớp chớp cái cảm đạo.

Nha, lúc này người còn có thể không có hứng thú?

Tàn Nghệ hời hợt nhìn lướt qua, lười biếng nói: "Quá xấu, không hứng thú!"

"Đại gia người!" Trần Tùng bị lời trái tim tan nát rồi, có loại nghĩ quát hần xúc động.

Điều Lily không phải giáo hoa, nhưng ở trường học cũng tuyệt đối là nữ thần cấp bậc, này nương môn ánh mắt tặc cao, khô phải nói là hần, trong nhà tài sản ít hơn so với một trăm triệu, con mắt đều không mang theo nhìn một chút.

"Hừ, ca môn, có chút quá phận đi, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính người, người xứng được với người ta sao?" Trần Tùng không vui đã kéo xuống mặt, thấy thể nào Tàn Nghệ đều là cái đồ nhà quê, đáng đáp, đoán chừng cũng không có gì tiền, thật không biết hần lấy ở đâu tự tin.

Lời không hợp ý không hơn nửa câu, hần cũng lười phản ứng cái này chủ động ném tới cửa đến hai hàng.

Hần nào biết được, Tàn Nghệ tại trong địa ngục, không biết bao nhiêu mao so Thiên Tiên công chúa, tình mị chung tình với hần, liền nói kia Địa Ngục nữ thần U Nguyệt công chúa, từng nở nụ cười xinh đẹp lui vương hầu, có khuyển quốc khuyển thành vẻ đẹp, hần cũng chưa từng động tâm.

Chính là tùy tiện xách một cái bình thường thị nữ, cũng xa so với những này dong chi tục phần muốn đẹp hơn vạn lần.

Tần Nghệ mỉm cười cũng không giận, cố nhân đã thấy, lưu thêm vô ích, hấn đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, trong phòng học đột nhiên truyền đến rối loạn tung bừng cùng tiếng kêu sợ hãi, chỉ gặp một thân màu vàng nhạt thu eo tròn lình vấy dài Hà Nhã Thắm xuất hiện ở phòng học công.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tan nát cõi lòng thiên tài

Có như thế một loại người, trời sinh óng ánh, đi đến đâu đâu là mình sân nhà, Hà Nhã Thắm chính là một cái trong số đó.

n đây vốn liếng, thanh lệ thoát tục dung nhan, số không chuyện xấu, đề năng giống một cái cao cao tại thượng công chúa, cái cảm vĩnh viễn có chút giương lên lấy, bảo trì năng kia không giống bình thường cao ngạo.

Đây cũng không phải là năng tận lực nguy trang, mà là một loại bất đắc dĩ, những cái kia đến từ bốn phương tám hướng, bị ỏi, ghen ghét ánh mắt như có gai ở sau lưng, đề năng rất là phiền chán.

Nàng cũng không phải là ngành Trung văn học sinh, tới này đều chỉ là vì tìm một người, một cái đề năng phản cảm, nhưng lại không giống bình thường người.

Hà Nhã Thắm vừa tiến đến, liền thấy ngay tại nhìn qua ngoài cửa sổ ngăn người Tần Nghệ, cùng phòng học những người khác so sánh, hấn là như thế không hợp nhau, ánh nắng rơi tại hấn buồng xuống tóc cắt ngang trán bên trên, tản ra âm lãnh, cao ngạo khí tức.

"Uy uy, Tần Nghệ, Hà Nhã Thắm tới, hôm nay là cái gì ngày tốt lành, năng vậy mà đến chúng ta ban một!" Trần Tùng mặt mũi tràn đầy si mê đứng dậy cuồng khiếu, kích động lấy cùi chỏ thọc ngăn người Tần Nghệ, nhắc nhở hấn mau nhìn.

"Tới liền đến, có liên quan gì tới người?" Tần Nghệ dứt khoát vừa quay đầu, nhìn đều lười hướng công nhìn một chút.

"Này, ca môn, người nói năng tới này là tìm ai đây này? Ai, tính toán, vẫn là người nghĩ mình bạch, người ta thế nhưng là cao cao tại thượng giáo hoa, cùng hai ta tám gây tre cũng đánh không đến một khối! Vẫn là đừng suy nghĩ nhiều." Trần Tùng lắc đầu than khổ một tiếng, ý hưng lan san ngồi xuống.

"Nàng tới tìm ta." Tần Nghệ thản nhiên nói.

"Tìm người? Người thật là có thể thôi." Trần Tùng phốc thờ ra một hơi, giả bộ như nôn ra máu trắng, hấn cảm giác đây cũng là năm nay hấn nghe được nhất có thú chê cười.

Ai không biết Hà Nhã Thắm lòng cao hơn trời, nhiều ít con em nhà giàu truy cầu hấn, đều không mang theo con mắt nhìn, từ sơ trung đến đại học, đến nay chưa cùng bất kỳ nam sinh nào truyền ra qua cùng một chỗ chuyện xấu, người ta có thể làm lấy nhiều người như vậy mặt, tới tìm người như thế cái đồ nhà quê, làm cái gì mộng đẹp đâu?

"Ca môn, năng muốn tới tìm Dư Sách Thành, ta thư, người ta tốt xấu là tài tử. Muốn nói là tới tìm người, ca môn trực tiếp ăn liệng!" Trần Tùng cũng là ép, đề nén nội tâm đánh toi bởi con hàng này xúc động, trực tiếp thả ra ngoan thoại.

Tần Nghệ bữu môi cười một tiếng, không giải thích.

Hà Nhã Thắm dọc theo chỗ ngồi ở giữa lối đi nhỏ, giống nữ Vương Nhất, cao ngạo không nhìn đám người sợ hãi thán phục cùng đổ kỵ, không nhanh không chậm về sau sắp xếp đi tới.

Trong phòng học, lập tức oanh động, không thiếu nam sinh trái tim đều nhanh nhảy đến cổ họng, chụp ảnh điện thoại đều nhanh cầm không vững.

Trong lúc này trấn định nhất, ngoại trừ Tần Nghệ, liền số bị mấy cái nam sinh như là chúng tinh cùng nguyệt vậy quanh dư sách gặp kì ngộ.

Dư Sách Thành luận gia thế, có lẽ cũng không tính xuất sắc, phụ mẫu đều là phổ thông công nhân viên chức.

Nhưng người anh em này trời sinh tự mang truyền thuyết quang hoàn, cầm kỳ thư họa, mọi thứ tinh thông, các loại quốc tế tranh tài cảm thường nắm bắt tới tay mềm, quả thực chính là Giang Đông tinh một khối sống chiêu bài, liền liền Giang Đông số một đều từng tự mình cho hấn đề tự, "Giang Đông kiêu từ".

Lúc trước đông rất là đào gia hỏa này, Đông Châu thị cùng nhân viên nhà trường yếu viên tự mình dẫn theo mấy trăm vạn tiền thưởng bên trên nhà hắc báiphong. Còn không có thi đại học, liền sớm cử đi, đem gia hỏa này lưu tại đông lớn. Phía trên càng là tự mình hứa hẹn Dư Sách Thành tốt nghiệp về sau, Đông Châu cục thành phố cương vị, tùy tiện hắc chọn.

Không hề nghi ngờ, cái này tuyệt thể thiên tài tương lai đại lộ thông suốt, tiền đồ bất khả hạn lượng, là một chi siêu cao hàm kim lượng tiềm lực.

"Người nói cái này Hà Nhã Thắm, Anh Ngữ Hệ, chạy lớp chúng ta đến hiện cái gì uy phong, hận không thể toàn thế giới đều biết nàng đứng không." Nữ sinh bên trong có người bắt mồm.

"Còn phải nói gì nữa sao? Lớp chúng ta liền sách cờ tên tuổi lớn nhất, khẳng định là tìm đến hắc thôi." Một cái trên mặt có tàn nhang nữ sinh đạo.

"Hừ, có gì đặc biệt hơn người, không phải liền là trong nhà có một chút tiền sao, liền nàng lồng ngực kia hai lạng thịt, sách cờ còn chưa hắc có thể coi trọng nàng đâu." Điều Lily chua chua nói.

Nàng biết mình bất không được Triệu Vũ Hiền loại kia đỉnh cấp phú thiếu, nhưng nếu là có thể mò được chi này tiềm lực, cũng là lựa chọn tốt, nhưng Hà Nhã Thắm xuất hiện, không thể nghi ngờ nghiền nát nàng mộng đẹp.

Dư Sách Thành từ cao trung liền bắt đầu âm thầm truy cầu Hà Nhã Thắm, đưa qua vô số phong thư tình, nhưng Hà Nhã Thắm chưa bao giờ có đáp lại, một lần để hắc đau lòng muốn tuyệt, tự đoạn tơ tình.

Không nghĩ tới vừa mở học, Hà Nhã Thắm tìm tới, Dư Sách Thành lập tức tâm hoa nộ phóng, có phần là đắc ý: "Chẳng lẽ nàng cũng biết phía trên tiếp kiến chuyện của ta, đối ta động tâm? Nghĩ đến cũng là, sau khi tốt nghiệp ta liền sẽ là Đông Giang thị họa lộ hồng nhân, giá trị bản thân tự nhiên không phải là trước kia có thể so sánh, Tiểu Thắm cũng là thức thời người a."

Nghĩ đến cái này, Dư Sách Thành nhanh chóng đem cúc áo sơ mi từ chụp bản chính, nâng đỡ kính đen, cố gắng để cho mình nhìn lộ ra nho nhã, soái khí một chút.

"Cờ ca, chúc mừng chúc mừng a." Một cái nam sinh lấy lòng chấp tay cười nói.

"Đó còn cần phải nói, cờ ca là ai, tuyệt thể thiên tài. Thiên tài phối giáo hoa, trai tài gái sắc, trời đất tạo nên một đôi a."

"Chỗ đó, chỗ đó! Vẫn chỉ là bằng hữu, bằng hữu mà thôi mà!" Dư Sách Thành trong lòng giống lau mặt đồng dạng ngọt, ho khan một tiếng, kéo lấy thất ngôn chấp tay hoàn lễ ngạo mạn đạo.

Mất thấy Hà Nhã Thắm càng đi càng gần, hắc kích động mặt đỏ rần, liếc nhìn chung quanh, xác định lớp học không có so với hắc càng loá mắt người, lúc này mới đi đến hành lang bên trên, đưa tay nho nhã mỉm cười nói: "Người ấy đến đây, ta tâm ưu tư, Tiểu Thắm, người là tìm ta sao?"

Hà Nhã Thắm đối Giang Đông vị này tuyệt thể thiên tài không có chút nào hảo cảm, dưới cái nhìn của nàng Dư Sách Thành chính là cái nguy quân tử, tự nhận là một dòng nước trong, hơi một tí biểu cổ văn làm ra vẻ, âm thầm viết thư tình buồn nôn đến cực điểm, để nàng rất cảm thấy đến buồn nôn.

"Làm phiền người nhường một chút!" Hà Nhã Thắm ánh mắt lạnh buốt như nước, rơi vào Dư Sách Thành kia vui vẻ ra mặt trên mặt, đánh nát ảo tưởng của hắc.

"Nhường một chút? Văn văn? Nhã thắm, người không phải tới tìm ta!"

Dư Sách Thành lập tức từ Thiên Đường rơi vào Địa Ngục, giống như mùa đông khắc nghiệt ăn băng côn, thấu trái tim lạnh a, hắc có chút choáng, đây là tình huống như thế nào?

"Nhã thắm, người biết ta có bao nhiêu cố gắng sao? Ta từ bỏ đi Yến Đại, cảng bên trong, Harvard cơ hội, lưu tại đông lớn, chính là bởi vì có người a! Đến cùng người muốn đa thương ta mấy trăm lần, mấy ngàn về, mới bằng lòng thấp người kia cao ngạo đầu lâu, nghiêm túc liếc lấy ta một cái đầu!"

"Ai, ai, lớp học còn có ai so ta càng lấp lánh, đáng giá người tự mình đến tìm?" Dư Sách Thành nội tâm đang tức giận cuồng hồng lấy!

"Mà mẹ nó, cái quý gì? Không phải tìm đến cờ ca!" Bên cạnh nhất thời có người kêu lên sợ hãi, tất cả mọi người là không hiểu ra sao.

Chỉ có Trần Tùng biết, Hà Nhã Thắm là tìm đến hắc ngồi cùng bàn Ngô huyện nhà quê!

"Vị bạn học này, người có thể để cho một chút sao?" Hà Nhã Thắm thanh lãnh thanh âm, để Trần Tùng trong đầu lập tức toát ra một bát nóng hôi hắc, lần này quá mất mặt phát.

Tần Nghệ y nguyên vẫn đạm phong khinh nhìn qua ngoài cửa sổ, thâm thúy con người không có chút nào ba động, phảng phất trên đời này không có bất kỳ vật gì, đáng giá hắc nhìn nhiều, cái gì giáo hoa, đều là phù vân.

"Nha, gì đại giáo hoa nổi danh số không chuyện xấu, tự mình đến tìm người, đây chính là thiên đại mặt mũi a, người không trang sẽ chết a!"

Trần Tùng trong lòng mắng lên, thành thành thật thật đứng dậy, dâng vị trí. Vừa nghĩ tới Hà Nhã Thắm ngồi qua vị trí của hắc, cái này muốn xuất ra đi nói, cũng có thể thôi ba năm không phải?

"Có việc?" Tần Nghệ có chút phiền chán quay đầu, nhũu mày lạnh lùng nói.

Hắn cùng Yến gia tương lai sớm muộn có một trận huyết chiến, ở kiếp trước Trần Tùng bị thảm giáo huấn, để hắn không muốn cùng người bên ngoài có quá nhiều gặp nhau, để tránh tai họa vô tội, cho nên hắn cũng không muốn cùng Hà Nhã Thắm đi quá gần.

"Người cho rằng ta nghĩ đến tìm người sao? Người biết không, bởi vì người, cha ta cùng ta mẹ cãi nhau ở riêng." Hà Nhã Thắm từ trước đến nay cao cao tại thượng, nam sinh gặp nàng ai không hướng bên trên thiếp, Tần Nghệ lạnh lùng, để nàng rất là không vui.

"Thì tính sao?" Tần Nghệ thâm thúy trong con mắt, không có một tia dư thừa tình cảm, bức này tạp vụ việc nhỏ, cùng hắn có liên can gì.

"Người có ý tứ gì, nếu không phải là bởi vì người xuất hiện, nhà chúng ta sẽ náo thành như vậy sao?" Hà Nhã Thắm giận sảng giọng.

Cha hắn cả một đời không có cùng mẫu thân đỏ qua mặt, bây giờ vì Tần Nghệ đều náo ở riêng, hắn thế mà một điểm cảm giác tội lỗi đều không có, Tần Nghệ, người là động vật máu lạnh sao?

"Cha ta xin giữa trưa đi nhà ta ăn cơm, mẹ ta cũng sẽ tại, mọi người tốt tốt tâm sự, người cũng giúp đỡ trò chuyện, điều giải một chút." Hà Nhã Thắm lườm hắn một cái, cắt vào chính đề đạo.

"Có rảnh rồi nói sau, ta hôm nay còn có việc!" Tần Nghệ cau mày nói, đường đường Quý Soái nhất ngôn cửu đỉnh, Lý Mẫn một ngày không để van cầu hắn, hắn quả quyết sẽ không lại nhập Hà gia.

"Tần Nghệ, mẹ ta nói là người vài câu, nhưng nàng tốt xấu là trưởng bối, người đến mức như thế lòng dạ hẹp hòi, tính toán chi li sao?" Hà Nhã Thắm cau mày nói, dù là nàng tu dưỡng cho dù tốt, cũng có chút ngòi không yên.

Vốn cho là tự thân xuất mã, Tần Nghệ sẽ rất sáng khoái tiếp nhận, nhưng không nghĩ tới hắn như thế không nể mặt mũi.

"Người này thật sự là toàn cơ bắp, ta muốn thật nghe ta cha gả cho hắn, sớm muộn đến bị hắn tưới sòng tức chết, hừ!"

Tần Nghệ cười lạnh không nói, hắn như so đo, Lý Mẫn đã sớm không biết chết bao nhiêu lần.

Người vậy xem càng được vòng! Đây rốt cuộc tình huống như thế nào!

Hà Nhã Thắm thanh âm mặc dù rất nhỏ, nhưng Tần Nghệ lại là rõ ràng, ai nấy đều thấy được, tên nhà quê này căn bản liền không có đem giáo hoa coi ra gì, cũng là Hà Nhã Thắm tại lấy lại hắn đồng dạng.

Quá mức! Rất nhiều người đều tại phòng đoán, vị này xuyên quê mùa, dáng dấp cũng gia hòa chẳng lẽ lại có lai lịch lớn? Phải biết Hà Nhã Thắm, ngoại trừ giáo hoa, càng là vạn thành tập đoàn tương lai người nổi nghiệp a.

Ai muốn cùng với nàng tốt hơn, nửa người dưới cùng nửa đời sau tuyệt đối siêu giá trị hưởng thụ a! Tiểu tử này lại dám cho nàng khí thụ.

Trong lúc nhất thời, quần tình xúc động, lấy Dur Sách Thành cầm đầu bọn người, rốt cuộc kìm nén không được, quyết định cho cái này nơi khác đến tiểu tử hảo hảo giáo huấn một lần.

"Không có việc gì, ta đi." Tần Nghệ lười lại cùng Hà Nhã Thắm dây dưa, đứng dậy liền đi.

Còn không có cất bước từ, cổng liền truyền đến một tiếng gào to.

"Tiểu Thắm, ta tìm người thật lâu đâu, nguyên lai người tại cái này a!"

Chỉ gặp một đoàn người nghênh ngang từ cửa sau đi tới, Hà Nhã Thắm xem xét, lập tức sắc mặt trắng bệch, hai đạo cong cong lông mày nhàu chặt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Giáo hoa là ta vị hôn thê

Dẫn đầu nam sinh xuyên thời thượng, đầu đội mũ lưỡi trai, trên cổ treo rủ xuống tới rốn Thập Tự Giá dây chuyền, một thân thời thượng hip-hop soái khí

cách ăn mặc, tại mấy cái tùy tùng chen chúc hạ đi vào phòng học.

Tiến phòng học, hần lấy xuống kính râm, bày cái lạnh lùng phát tay lễ, xong chúng nữ sinh ngả ngón cười một tiếng, lập tức dẫn lớp học một đám hoa si không ngừng thét chói tai.

"Oa, là ta nam thần phương tuần Kaye."

"Phương hiệu trường nhi tử, người đẹp trai tiền nhiều, ôi, ta nếu có thể làm bạn gái liền tốt."

"Tiền nhiều tính cái gì, người ta vẫn là âm nhạc tài tử, làm thơ kia mới gọi là bông đầu."

"Người nói trên đời này tại sao có thể có hoàn mỹ như vậy nam nhân đâu, ừ, ta thật sự là yêu chết hần."

.....

Phương Tuấn Khải rất hưởng thụ loại này minh tinh quang hoàn, tiếp nhận tùy tùng trên tay ghita, bung lấy một đám màu đỏ hoa hồng, lòng tin mười phần hướng Hà Nhã Thắm đi đến.

Nhìn thấy Phương Tuấn Khải, nguyên bản vẫn còn muốn tìm Tần Nghệ ganh đua cao thấp Dư Sách Cờ lập tức giống nhụt chí gà trống, chán nản ngồi xuống ghế, hần liền xem như có thể tranh đến qua Tần Nghệ, còn dám cùng Phương thiếu đấu sao?

"Ai, người so với người làm người ta tức chết, ta cho dù tài hoa lại cao, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình lăn sờ bò đánh, lại sao bì kịp được Phương Tuấn Khải những này chân chính đại thiếu đâu? Thương thiên không có mắt a, người thế nào liền không cho ta xuất thân tại một cái gia đình giàu sang đâu?" Dư Sách Cờ cắn chặt hàm răng, cảm thấy hận ý ngập trời.

Hần là chỉ tiềm lực, ở lớp một có lẽ tính nhân vật, nhưng tương đối Phương Tuấn Khải, Triệu Vũ Hiên loại này chân chính đại thiếu tới nói, quả thực không được nhắc lên.

Hà Nhã Thắm vừa thấy được Phương Tuấn Khải liền muốn nôn, nàng hận nhất chính là loại này "Bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trong thối rữa" Hoa hoa công tử, cả ngày liền biết hù người, hận không thể toàn thế giới nữ nhân đều vây quanh hần chuyển.

"Thật sự là âm hồn bất tán, phiền người chết." Hà Nhã Thắm nhủ mày, gương mặt xinh đẹp phát lạnh, thâm kêu đau đầu.

Phương Tuấn Khải tiêu sái đi đến chỗ ngồi trong lối đi nhỏ, tại trước mắt bao người, bộp một tiếng quỳ một gối xuống xuống dưới, tình cảm dạt dào giờ hoa hồng thổ lộ.

"Tiểu Thắm, van cầu người cho ta một cơ hội, làm bạn gái của ta đi."

"Nói qua bao nhiêu lần, ta không thích người, người có phiền hay không a!" Gặp gỡ như thế cái vô lại, Hà Nhã Thắm rất đau đầu, từ bên trên sơ trung lên, cái này tên đáng chết tựa như con ruồi đồng dạng quần quít chặt lấy, nàng cũng không biết cự tuyệt hần mấy lần.

"Đừng a, Tiểu Thắm, ta gần nhất đặc biệt vì người viết một bài ca khúc mới đâu, ta cam đoan người sau khi nghe xong nhất định sẽ yêu ta." Phương Tuấn Khải gấp hoa hồng không dùng được, quyết định sử xuất hần của gái siêu cấp đòn sát thủ.

"Có một cái mỹ lệ tiểu nữ hài, tên của nàng gọi là Tiểu Thắm, nàng có một đôi ôn nhu con mắt, nàng lặng lẽ trộm đi lòng ta, ọe a....."

Phương Tuấn Khải kích thích dây đàn dùng tự nhận là mê người nhất thanh tuyến, thêm chút độc nhất vô nhị chuyển âm, hần cũng không tin, còn có hần Phương đại thiếu không mê hoặc nổi nữ nhân.

"Quá tuần tú, thật tài tình!" Lớp học hoa si nghe như si như say, hận không thể thay thế Hà Nhã Thắm vui đầu vào Phương Tuấn Khải trong ngực.

"Tuấn khai, tuần khai, ta yêu.....!" Một cái trên mặt dài đầu nữ sinh, càng là kích động trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Diêu Lily mê say che lấy cao ngất ngực, trong mắt xuân lòng sóng lộ, trong lòng tính toán đạo: "Dư Sách Cờ bức này tiềm lực bộ hiện chu kỳ quá dài, không cần cũng được, Triệu Vũ Hiên loại kia đỉnh cấp đại thiếu ta không có trông cậy vào, nhưng Phương thiếu mà, ta vẫn là có thể tranh thủ, lại không tốt sau khi tốt nghiệp, cũng có thể ở trường học bộ môn treo cái chức a."

Kia một đám tùy tùng cùng chuyển tốt người nhao nhao vỗ tay hô to: "Cùng một chỗ, cùng một chỗ....."

Trong lúc nhất thời trong phòng học bầu không khí bị đẩy lên cao, triều, liền liền tâm cao khí ngạo Dư Sách Cờ cũng tuyệt vọng cho rằng, Phương Tuấn Khải như thế đòn sát thủ vừa ra, chỉ sợ là muốn đoạt đến Hà Nhã Thắm phương tâm.

Hà Nhã Thắm thật sự là dở khóc dở cười, Phương Tuấn Khải căn bản chính là cái bao cò, luôn thích mù đôi người khác ca từ, tăng thêm vài tiếng quái khang liền nói là mình bản gốc, lệch là luôn có chút hoa si, coi hần là thiên tài đồng dạng bung lấy, thật sự là buồn nôn đến cực điểm!

Rất nhanh ánh mắt của nàng rơi vào thần sắc hồ hững Tần Nghệ trên thân, trong lòng vui mừng, giống bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng.

"Phương Tuấn Khải, nhờ người đừng hát nữa, ta sẽ không thích người, bởi vì ta đã có bạn trai!" Thực sự chịu không được tạp âm tra tấn, Hà Nhã Thắm

gần như nghi ngọng nguồn tư bên trong hết to một tiếng, sau đó tại trước mắt bao người, khoác lên Tần Nghệ cánh tay.

Lập tức, toàn bộ phòng học đều yên lặng xuống tới, mỗi người đều đang hoài nghi mình lỡ tai xảy ra vấn đề. Nếu như nói phía trước hết thảy chỉ là phòng đoán, nào như vậy đại giáo hoa cái này một cuồng hống, không thể nghi ngờ là một cái kinh lôi, trong phòng học sôi trào.

"Luận tài hoa, luận tướng mạo, ta điểm nào nhất không bằng hắn, đây nhất định không có khả năng." Dư Sách Cờ đầu tiên một trăm cái không phục.

"Xem ra giáo hoa đại nhân ánh mắt cũng không ra thế nào mà!" Diêu Lily khinh thường cười lạnh nói.

"Nàng khẳng định bị hạ xuống đầu, kia con cóc cùng Phương thiếu có thể so sánh sao?"

.....

Phương Tuấn Khải lúc này mới chú ý tới Tần Nghệ tồn tại, khinh miệt đánh giá tình địch một chút sau, cười ha ha: "Cứ như vậy cái đồ nhà quê cũng xứng làm bạn trai người, người cảm giác ta sẽ tin sao?"

Phía sau hắn mấy cái tùy tùng, cũng cười vang, liền xông Tần Nghệ cái này thân hàng via hè hàng, đừng nói Hà Nhã Thâm, chỉ sợ là lớp này bên trên xấu nhất nữ sinh, đều không lọt nổi mắt xanh đi.

"Lão tử đem lời đặt xuống cái này, chỉ cần hắn dám thừa nhận, ta quỳ xuống đến gọi hắn gia!" Phương Tuấn Khải là ăn chắc Tần Nghệ không có gì địa vị, mí mắt khẽ đảo, khẩu xuất cuồng ngôn, sau lưng tùy tùng bắt đầu vén lên tay áo, chuẩn bị mở làm.

Nguyên bản còn ghen tị Tần Nghệ dám người, lúc này đều quảng tới cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, ai cũng biết tiểu tử này phải xui xẻo.

Phương này tuần khai lên cấp ba thời điểm liền kéo bè kết phái, là có tiếng Tiểu Bá Vương.

Có một lần đông cao mở liên hoan tiệc tối, hắn trên đài ca hát, có người mắng hắn già hát, Phương Tuấn Khải kém chút đem tên kia cho đánh cho tàn phế không nói, còn bức người kia bồi thường hắn hơn mấy chục vạn danh dự tổn thất phí.

Bây giờ đến đông lớn, cha hắn là Đông Châu đại học hiệu trưởng, càng là như rồng vào biển, vô pháp vô thiên, chọc hắn kia không tìm có đúng không?

"Hắc hắc, để người cướp ta danh tiếng, lúc này nhìn người chết như thế nào!" Dư Sách Cờ nhìn chằm chằm Tần Nghệ, trên mặt hiện lên một tia oán độc hận ý.

Trần Tùng tranh thủ thời gian hướng Tần Nghệ nháy mắt ra dấu, để hắn thức thời điểm, cách Hà Nhã Thâm xa một chút.

"Tiểu tử, người xác định là bạn trai của nàng?" Phương Tuấn Khải tay khẽ vẫy, lập tức bảy tám người đem Tần Nghệ vây vào giữa.

"Người nói không sai, ta xác thực không phải bạn trai của nàng." Tần Nghệ sờ lên mũi, chậm rãi ngẩng đầu, một mặt đạm mạc nói.

"A!" Hà Nhã Thâm thở phì phò buồn lòng ra Tần Nghệ, hận hàm răng ngứa.

Nàng đây coi như là biến tướng biểu bạch đi, không biết có bao nhiêu người hồn khiến mộng nhiều muốn lấy được nàng thừa nhận, nàng không để ý thanh danh, nguyên bản trông cậy vào Tần Nghệ có thể cho nàng cân cân, không nghĩ tới người này nhìn xem ngạo, thực chất bên trong lại là cái hèn nhát, bị Phương Tuấn Khải giật mình, cứ như vậy bán đứng chính mình.

"Hắc hắc, tính người tiểu tử thức thời, lần!" Phương Tuấn Khải hài lòng vỗ tay phát ra tiếng, đưa tay liền muốn đẩy ra Tần Nghệ.

"Lần?" Tần Nghệ cười lạnh một tiếng, đưa tay đem Hà Nhã Thâm ôm vào trong ngực, mày kiếm run lên, nói ngay thẳng: "Nàng xác thực không phải bạn gái của ta, nàng là vị hôn thê của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Quỳ xuống gọi gia

"Vị hôn thê!" Trong phòng học đám người tất cả đều sụp đổ, đều đến nói chuyện cưới gả tình trạng a?

"Thối hỗn đản, người nói mò gì đâu? Ai là người vị hôn thê, da mặt thật là dày." Hà Nhã Thắm tựa ở Tàn Nghệ trong ngực, khuôn mặt đỏ lên, cảm thấy thắm máng. Nhưng tưởng tượng gì, Tàn hai nhà kết qua thông gia từ bé, như từ một điểm này tới nói, mình không phải là vị hôn thê của hắn sao?

Đổi mặt vạn Thiên Như đao kiếm ánh mắt, Hà Nhã Thắm trong lòng mặc dù tức giận, nhưng đã kéo hắn làm bia đỡ đạn, cũng không thể hủy đi mình đài đi, cho nên cũng chỉ có thể lựa chọn ngầm thừa nhận.

"Dám cùng lão tử khiêu chiến, người biết ta là ai sao?"

"Người là ai, có trọng yếu không?" Tàn Nghệ mày kiếm run lên, miệt cười nói.

"Mà lặc cái so, lão tử phiền nhất người khác ở trước mặt ta trang bức, thảo!" Phương Tuấn Khải xem như mình bạch, con hàng này chính là cái mắt không mở ngu xuẩn, hôm nay nhiều người như vậy nhìn thấy, nếu không cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái, về sau còn thế nào ở trường học hỗn?

Phương Tuấn Khải trong mắt lộ hung quang, giờ lên ghita chiếu vào Tàn Nghệ trán liền nện. Hắn Phương đại thiếu đánh người, xưa nay không quản nặng nhẹ, quần sát quần chôn, dù sao hắn lão tử là có tiền, trên đời này liền không có tiền không giải quyết được sự tình.

"Muốn chết!" Tàn Nghệ mở bàn tay nhẹ nhàng đập vào ghita bên trên, oanh! Lập tức ghita đứt gãy liên miên.

Phương Tuấn Khải còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, Tàn Nghệ Ngũ Chi son rần rần chắc chắn phiền tại trên gương mặt của hắn, một giây sau hắn chỉ cảm thấy trong tai ngân vạn hồng chung đại lũ cùng vang lên, ông ông tác hưởng, hai mắt tối sầm kém chút không có đã hôn mê.

"Cho, cho ta chơi chết hắn!" Phương Tuấn Khải ngồi dậy, dùng sức vẩy vẩy đầu, phun ra miệng đầy mang máu nát răng bột phấn, nhất thời giận không kềm được, mơ hồ không rõ kêu lớn lên.

Mấy cái tùy tùng gặp Tàn Nghệ dù mãnh, nhưng ý vào nhiều người, cũng không e ngại, quần công.

"Tối tốt lắm, vừa vặn gần gần cốt." Tàn Nghệ cười lớn một tiếng, thả người vọt lên, hai chân như quạt, một cái ba trăm sáu mươi độ lớn quét ngang.

Hắn cái này một thân khí kình, đầu chỉ ngàn cân, dù là chỉ dùng một thành khí lực, những này tùy tùng cũng là không chịu đựng nổi, riêng phần mình bay tứ tung, ngã nhào trên đất, thê thảm đau đớn kêu rên.

"Ta đi, con hàng này còn là người sao?"

Trong phòng học những cái kia xem náo nhiệt, cũng đều tròn tròn mắt! Nguyên bản còn tưởng rằng cái này cuồng vọng nhà quê sẽ bị Phương thiếu đánh ra liệng, không nghĩ tới gia hỏa này là đầu quá giang long, khó trách như thế cuồng.

Tàn Nghệ gõ gõ bụi bặm trên người, hướng phía trước một bước, một cước giẫm tại Phương Tuấn Khải ngực, sát cơ run lên, âm trầm đạo: "Có phục hay không?"

Phương Tuấn Khải cùng Tàn Nghệ đao kia từ sắc bén như vậy ánh mắt đụng vào nhau, trái tim đều sập, vừa muốn đến bên miệng ngoan thoại, ngạnh sinh sinh nuốt xuống.

Hắn có loại trực giác, chỉ cần hắn dám nói nửa chữ không, gia hỏa này nhất định sẽ giẫm nát trái tim của hắn!

"Phục, ta phục....." Phương Tuấn Khải không ngốc, biết hôm nay gặp được kẻ tàn nhẫn, khẩu khí này chỉ có thể trước chịu đựng, quay đầu hắn có là biện pháp thu thập hắn.

"Người vừa mới nói như thế nào tới?" Tàn Nghệ hai mắt nhiu lại, cười hỏi.

Phương Tuấn Khải thật muốn quát chính mình một cái tát tai, bất quá giờ phút này vì bảo mệnh, cũng không lo được nhiều như vậy, cắn chặt răng quỳ trên mặt đất, về mặt cầu xin kêu một tiếng: "Gia!"

"Lăn! Về sau người lại muốn dám quần lấy ta vị hôn thê, ta lấy người mạng chó." Tàn Nghệ một cước đá ngã lăn hắn, quát lạnh nói.

Phương Tuấn Khải bọn người chật vật bò lên, lẫn nhau đỡ lấy xám xịt đi.

Tại mọi người trong tiếng than thở kinh ngạc, Tàn Nghệ nắm Hà Nhã Thắm rời phòng học.

Sân trường nơi hẻo lánh chỗ, Tàn Nghệ chấp tay sau lưng cao ngạo đi ở phía trước.

Cảm thụ được trong lòng bàn tay dư ôn, Hà Nhã Thắm trong đầu một mảnh lộn xộn, nàng làm sao đều nghĩ mãi mà không rõ, mình cái thứ nhất dặt tay nam sinh, lại là cái này chán ghét cổ chấp cuồng.

Bất quá giờ phút này, nàng trong lòng càng nhiều hơn chính là lo lắng.

Hà Nhã Thắm biết, Tàn Nghệ vì nàng ra mặt, đắc tội Phương Tuấn Khải, về sau tại đông lớn thậm chí toàn bộ Đông Châu chỉ sợ rất khó ở lại.

Nghĩ đến cái này, nàng có chút hối hận tìm hắn làm bia đỡ đạn.

"Tần Nghệ, ngươi chờ ta một chút." Nàng bước nhanh đuổi theo, ngăn ở Tần Nghệ trước mặt.

"Còn có việc sao?" Tần Nghệ dừng bước, cau mày nói.

"Hôm nay náo có chút lớn, ta hiện tại theo ngươi đi cùng Phương thiếu xin lỗi, tiền ta bỏ ra, bất quá ngươi thái độ nhất định phải thành khẩn, bằng không đồng lớn ngươi không có cách nào gây người." Hà Nhã Thẩm cắn môi một cái, đã họa là mình xông ra, nàng đương nhiên không thể không quản.

"Ngươi hẳn là vì hắn may mắn, ta hôm nay tâm tình tốt, thủ hạ lưu tình, lần sau hẳn tuyệt không có tốt như vậy vận." Tần Nghệ không nhìn nàng trong con ngươi vẻ lo lắng, khóe miệng giờ lên một nụ cười gượng, không cuộc đạo.

"Tần Nghệ, ngươi có chủ tâm khí ta đứng không? Phương Tuấn Khải có cái bạn bè thân thiết gọi tuần tiểu long, là đồng lớn tinh võ xã xã trưởng, trước kia ở cấp ba liền siêu cấp biết đánh nhau, bọn hắn khẳng định không buông tha ngươi." Hà Nhã Thẩm liền chưa thấy qua cố chấp như vậy người, Tần Nghệ là có thể đánh, nhưng hẳn nào biết được tuần tiểu long lợi hại.

"Hắn chính là Lý Tiểu Long, lại có thể làm gì được ta?" Tần Nghệ lắc đầu cười lạnh.

Hắn hiện tại mặc dù chỉ là luyện khí sơ kỳ, nhưng giống Đường Sơn Giang dạng này nội luyện võ giả cũng sẽ không đặt tại trong mắt, càng đừng đề cập những cái kia khoa chân múa tay hạng người.

"Coi như ngươi không sợ tuần tiểu long, Phương Tuấn Khải cha hắn là đồng đại tá dài, hẳn sẽ mở trừ ngươi, ngươi đến lúc đó làm sao cùng Tần thúc thúc bàn giao?" Hà Nhã Thẩm gấp nước mắt đều nhanh rơi xuống. Ba nàng hiện tại ngay tại nổi nóng, cái này nếu là lại hại Tần Nghệ bị khai trừ, nàng khẳng định không có cách nào hướng trong nhà bàn giao.

"Sâu kiến mà thôi, không đáng nhắc đến!"

Tần Nghệ có vô số loại biện pháp để đồng đại tá dài vô thanh vô tức từ trên đời này biến mất, Hà Nhã Thẩm lại há biết thủ đoạn của hắn, lúc này cười lạnh bước nhanh mà đi.

"Họ Tần, ngươi cuồng vọng như vậy, sớm muộn gặp nhiều thua thiệt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có bản lĩnh gì, có thể xem người trong thiên hạ như không!" Hà Nhã Thẩm nhìn qua kia như cô phong thanh lãnh, thẳng tắp thân thể biến mất trong biển người, trong lòng lặng lẽ một hồi.

Rời đi trường học, dưới mắt bày ở Tần Nghệ vấn đề khó khăn lớn nhất, chính là kiếm tiền.

Trước kia tại Địa Ngục, địa linh chi khí sung túc, linh dược cùng linh thạch chỗ nào cũng có, căn bản không cần cân nhắc bỏ ích vấn đề.

Nhưng trên Địa Cầu, linh khí vật tư hi hữu, chỉ dựa vào hấp thu những này tạp linh khí, tu vi tiến triển chậm chạp. Cái này khiến hắn ý thức được, trên địa cầu tu luyện, hoàn toàn chính là đốt tiền, không có tiền mua thiên tài địa bảo, dù là cho dù tốt tu luyện công pháp, cũng khó được dùng.

Tần Nghệ muốn đi qua cướp ngân hàng hoặc là buộc một phiếu, nhưng rất nhanh lại bỏ đi ý nghĩ này. Hắn hiện tại chỉ là luyện khí sơ kỳ, mặc dù bình thường hạng người bình thường không để vào mắt, nhưng còn không có cường đại đến có thể đối kháng hiện đại súng đạn dày đặc bắn phá.

Nhất là tại Hoa Hạ thiên triều, một khi tiến phòng giam, mấy chục thanh súng máy đối, cũng chỉ có ngồi tù mục xương phần.

Còn nữa, đời trước bắt học vô thuật, hoa hoa công tử một cái, nhân phẩm cũng thực đủ cầu thả, đã trùng sinh trở về, hắn cảm giác có cần phải tích lũy một chút nhân phẩm.

Dù sao nhân sinh không phải tiểu thuyết, người mà, cong lên kéo một phát, quá mức, khó tránh khỏi đất trúng, tại không có đặt tới trúc cơ trước kia, đem mình thả quá cao, sẽ chỉ chết sớm hơn.

Suy nghĩ minh bạch điểm ấy, Tần Nghệ dùng còn lại một điểm tiền, ở trên thị trường mua phù vàng cùng chu sa, vẽ bùa, bắt đầu ở Đông Môn cầu vượt dưới đáy trái sạp bán hàng.

Nhưng hiển nhiên tiền không có tốt như vậy kiếm, người ta một nhìn hắn da mặt trắng nõn, trên môi không có mấy cọng tóc, căn bản liền tin bất quá hắn. Còn nữa, Tần Nghệ chào giá quá cao, mở miệng chính là ngót nghét một vạn, bộ dáng thật đúng là tính không dậy nổi cái này mệnh.

Để hắn dờ khóc dờ cười là, đường đường Địa Ngục Quý Soái, miệng vàng lời ngọc, một phù vạn kim khó cầu, nhưng ở này nhân gian thế tục, vẫn thật là không ai nhìn bên trên mắt. Mấy ngày kế tiếp, sừng sốt một què không có mở, một phù không thành.

Ngày này giống thường ngày, Tần Nghệ triển khai quầy hàng, ngồi xuống đến hơn tám giờ tối, một phân tiền không có mò lấy, sớm đã là bụng đói kêu vang.

"Ồ kiếp trước ăn mặc không lo, xưa nay không biết tiền khó kiếm. Không nghĩ tới hôm nay một thân bản sự, muốn ăn miệng đứng đắn cơm, sẽ như thế gian nan." Tần Nghệ âm thầm cười khổ.

Lúc này, một cỗ màu đỏ đại chúng CC Tại cầu vượt dưới đáy ngừng lại, trên xe đi xuống một cái màu đen rộng ống quần, màu trắng cổ tròn đường viền quần áo trong bạch lĩnh nữ tử.

Tần Nghệ pháp nhãn xem nàng mặt mơ hồ có âm lệ chi khí, cảm thấy liền biết, sinh ý muốn tới cửa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Quán bar Hoạt Thần Tiên

Mỹ nữ tên là Vương Lệ, tướng mạo thanh tú, dáng người phong vận, tại Đông Châu đại học bên cạnh mở một nhà âm nhạc quán bar. Nhưng mà gần đây, mọi việc không thuận. Mỗi lúc trời tối vừa nhắm mắt lại, liền mơ tới một cái máu me khắp người ba tuổi tiểu hài bóp cổ, mỗi lần bừng tỉnh liền một thân mồ hôi lạnh, nửa tháng đến nay không được an bình, cơ thể và đầu óc mỗi một.

Vương Lệ quyết định tìm hiểu công việc đại sư nhìn xem, liền ôm thử một lần thái độ đi tới cầu vượt dưới đây.

Lúc này những cái kia treo đầu dê bán thịt chó giả tướng sư, tất cả đều thu quán, cho Tần Nghệ nhặt được cái đề lộ.

Vương Lệ tự nhiên cũng là không nhìn trúng tuổi quá trẻ Tần Nghệ, nhưng trong lúc nhất thời cũng tìm không ra người khác, quyền đương lấy ngựa chết làm ngựa sống.

"Tiểu sư phụ, ta gần nhất....." Vương Lệ vừa muốn đi thẳng vào vấn đề, liền bị Tần Nghệ đưa tay ngừng lại.

Vương Lệ bất quá là bị người hạ ác mộng chi thuật thôi, chỉ là Tiểu Tà thuật mà thôi, hắn có thể tự phù đến bệnh tiêu.

"Một vạn khối, bảo đảm ngươi ngủ cái an giấc." Tần Nghệ không hai lời nói, lúc này cầm một đạo thiên quan hộ thể phù, đưa tới.

"Một vạn? Sẽ có hay không có điểm quá đắt, có thể ít điểm sao?" Vương Lệ thanh lòng mảy ngưng lại, có chút do dự. Nàng tích sức toàn bộ ném đến quán bar, một vạn khối đối nàng mà nói, cũng không phải là một con số nhỏ.

Ai, lại là một cái cũng không biết hàng, chỉ xem không mua chủ!

"Tha thứ không nói giá." Tần Nghệ gặp nàng không tin, cũng lười nói nhảm, đem phù thu hồi lại.

Hắn họa thế nhưng là chính tông tiên phù, chính là thiên giới Thái Thanh Phù Tông đệ tử phổ tu chi phù pháp, hắn từng chém giết qua Phù Tông đệ tử, cho nên rất có đọc lướt qua. Trải qua chân khí của hắn gia trì phù chú, khỏi phải nói là tiêu trừ ác mộng, chính là thật có ngưi quý xà thần, cũng không dám tùy tiện quấy rầy nhau.

Nếu không phải vì sinh kế, đừng nói một vạn, chính là mười vạn, trăm vạn, hắn cũng lười họa cái đồ chơi này, vì sao? Hạ giá!

Phải biết tại Địa Ngục, hắn nhưng là một chú diệt vạn quỷ, hòa liên đốt thương khung chur hầu hùng chủ!

Vương Lệ nhìn qua Tần Nghệ kia thanh như hàn đàm con ngươi, trong lòng có chút kinh ngạc, nàng ở trong xã hội lăn sò bò đánh nhiều năm, gặp qua không ít người, cũng coi là rất có xem nhân chi có thể.

Nhưng đôi mắt này bên trong, nàng nhìn không ra bất kỳ vật gì, không có sắc thái, không có tình cảm, liền Đông Châu những cái kia thượng vị giả, cũng không có phần khí độ này.

Đó là cái có bản lĩnh người! Vương Lệ tin tưởng mình phán đoán.

Một giây sau, nàng từ bóp đầm bên trong móc ra một chồng tiền mặt, đưa tới: "Ta mua một trương, dùng như thế nào."

"Đơn giản! Ta dạy cho ngươi!" Tần Nghệ tiếp nhận tiền mặt, nhìn cũng không nhìn, nhét vào túi quần, ra hiệu nàng đem lá bùa mở ra, dạy nàng một cái đơn giản pháp chỉ.

Vương Lệ mở ra trong lòng bàn tay lá bùa, bấm ngón tay niệm quyết, lá bùa kia bên trong đột nhiên bắn ra một đạo màu trắng quang mang xuyên vào đến nàng mi tâm, lập tức chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, ấm hân, bệnh trầm kha tiêu hết, được không nhẹ nhàng khoan khoái, thoải mái.

"Trời ạ, tiểu sư phụ ngươi là thần tiên sao?" Vương Lệ không thể tin được kêu lên sợ hãi!

"Hắn là cũng được a!" Tần Nghệ trầm ngâm mấy giây sau, cười cười nói.

Hắn tại Địa Ngục thời điểm, ngự pháp phi thiên, có thể thôn nhât nguyệt, một đao đoạn sơn hà, một chú đồ một thành, có được bắt tử bất diệt thần thông, không phải là thần tiên sao?

"Không được, ta phải nghĩ biện pháp này ra đi gia hòa này, như thế nhân tài nếu không lưu lại, quá thua lỗ." Vương Lệ con người nhất chuyển, tâm niệm cấp chuyển, đã có chủ ý.

"Tiểu sư phụ a, người nhìn người tại cái này phơi gió phơi nắng, cũng không có gì sinh ý, không bằng thay cái nơi đến tốt đẹp làm công việc, há không tốt hơn?" Vương Lệ nháy mắt, vui vẻ cười hỏi.

"A, người có tốt đề nghị?" Tần Nghệ đương nhiên biết tâm tư của nàng, cũng không nói ra, hắn nhìn qua Vương Lệ khí tràng, tương đối tinh khiết, không phải gian trá chi đồ.

Vương Lệ gặp hắn nhả ra, mau từ trong túi lấy ra một trương danh thiếp, tự giới thiệu mình: "Sư phụ, ta gọi Vương Lệ, tại đông lớn sau đường phố mở nhà âm nhạc quán bar, ta suy nghĩ, người là có bản lĩnh người. Trùng hợp ta trong tiệm sinh ý coi như không tệ, người đi kia tọa trấn, kiếm tiền so đây nhất định muốn nhẹ nhõm, người có muốn hay không suy tính một chút?"

Tần Nghệ suy nghĩ Vương Lệ bên trong ác mộng chi thuật, có người cho nàng hạ âm chiêu, dưới mắt hắn là cho Vương Lệ phá chiêu, nhưng nếu không bắt được phía sau hắc thủ, nàng sớm muộn sẽ còn lại gặp độc thủ.

Đã thu tiền, việc này liền phải xử lý trôi chảy. Ở kiếp trước, hắn làm quá nhiều bội tình bạc nghĩa sự tình, đã cho tới bây giờ lại đến, vẫn là đến nơi đến chốn mới tốt.

Vương Lệ gặp hắn không có lên tiếng khí, coi là Tần Nghệ không nguyện ý, nóng vội đạo: "Dạng này, mặc kệ người tại quán bar sinh ý tốt xấu, ta mỗi tháng đều cho người ba ngàn khối ngồi trận phí, người nhìn thành sao?"

Nàng dù sao cũng là mình lập nghiệp, những năm này tích lũy tiền toàn nện ở quán bar, tư Kim Thượng chưa hấp lại, mỗi tháng ba ngàn khối tiền tiền lương, đã là vượt ra khỏi dự tính của nàng.

"Thành, ta đáp ứng người." Tần Nghệ hiện tại cũng thiếu tiền, lại thêm muốn giúp nàng sự tình, gật đầu liền đáp ứng.

Mấy ngày kế tiếp, Vương Lệ dứt khoát tạm dừng kinh doanh, tận lực tại quán bar nơi hẻo lánh thiết kế một cái tương đài, thanh một nước đánh bóng màu son gỗ thật cái bàn, giường trên vải đỏ, chuyên cung cấp Tần Nghệ xem tướng đoán quẻ dùng.

Tần Nghệ một thân văn nhã trường bào áo khoác ngoài, hướng kia thẳng ngồi xuống, khí như sơn nhạc, thật là có mấy phần cao nhân nhã tướng.

Hắn cũng không bán phù, chế phù tiêu hao chính là hắn chân khí, đến quán bar nhiều người nữa là đông lớn học sinh, bán đất, người khác chứng mất, bán tiện nghi, hắn thua thiệt hoảng. Dứt khoát dựa vào một Trương Thiết miệng, pháp nhãn xem tướng, có dạng nói dạng, tiền đồ cát hung, nhân duyên tài vận, chỉ cần trăm nguyên, há mồm tức đến.

Mới đầu đông lớn học sinh cũng liền tham gia náo nhiệt, nhưng về sau phát hiện gia hòa này nói chuyện một cái chuẩn, Tần Nghệ tên tuổi cũng liền càng lúc càng lớn, sinh ý tốt thời điểm, có đôi khi một đêm liền có thể kiếm hơn vạn.

Theo quán bar sinh ý càng thêm thịnh vượng, Vương Lệ càng là coi hắn là thần tiên đồng dạng cung cấp, mỗi tháng ngồi trận phí trực tiếp đã tăng tới một vạn, đối với tiền, Tần Nghệ tự nhiên là ai đến cũng không có cự tuyệt, càng nhiều càng tốt.

Có tiền nhân rồi, hắn ban ngày đều ngâm mình ở dược liệu thị trường, mua quý báu dược liệu, hấp thụ dược liệu bên trong linh khí, tu vi cũng là rất là tăng trưởng.

Đã là hơn chín giờ đêm, nhìn qua trống rỗng tương đài, Vương Lệ có chút nóng nảy. Bình thường cái giờ này, Tần Nghệ tới sớm, cũng không biết hôm nay làm gì đi, liền cái bóng người đều không có.

Hết lần này tới lần khác bức này thần tiên sống, nàng còn không dám thúc, chỉ có thể là đứng tại chỗ lo lắng trông mong lấy nhìn.

Lúc này từ đối diện quán bar đi tới hai người, đi đầu là cái mang theo mắt kiếng gọng vàng, mặc đồ trắng quần áo trong, nhìn hòa hòa khí khí đại mập mập, đi theo bên cạnh hắn là cái giữ lại bát tự chòm râu nhỏ, mặt mũi tràn đầy hung ác nham hiểm trẻ tuổi người.

Gặp Vương Lệ, quần áo trong nam cười tủm tỉm chào hỏi: "Nha, Vương lão bản, đây là bọn người đâu? Gần nhất làm ăn khá khẩm a."

Tại đông lớn sau đường phố, có hai cái quầy rượu, quần áo trong nam tên là mở lớn phát, Vương Lệ không đến trước đó, hắn một người độc bá con đường này. Nhưng cái này nhân tâm đen, trong forum rượu phần lớn giả dối, Vương Lệ mộng duyên âm nhạc quán bar gây dựng sau, lại có Tần Nghệ tọa trấn, rất mau đưa việc buôn bán của hắn cho chèn sập.

Cái giờ này, mộng duyên quán bar nam nam nữ nữ đã sớm chật ních sân nhảy, mà đối diện tứ hải quán bar lại vắng ngắt.

"Đúng vậy a, đang chờ bằng hữu." Vương Lệ mắt tự nhiên cười cười, đồng hành là oan gia, nhưng mở lớn phát đường đi rộng, nàng cũng không dám đắc tội loại người này.

Mở lớn bật cười cười nói: "Nghe nói các ngươi quán bar gần nhất tới một cái thần tiên sống, kiểu gì, Vương lão bản, hôm nào cũng mời hán đến ta trăng tử ngồi một chút thôi."

Wương Lệ khách khí nói: "Trương lão bản khách khí, chỉ cần hán nguyện ý, Trương lão bản tùy thời tới chọn người chính là."

Hai người đang tán gẫu thời điểm, chòm râu nhỏ tại quán bar dạo qua một vòng đi ra, xông mờ lớn phát đánh cái ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Phù Bí Chú Cốt

"Tốt, Vương tổng, vậy liền không quấy rầy ngươi phát tài, ha ha." Trương Đại Phát cười lớn một tiếng, đọi xoay người lại, sắc mặt âm trầm đi trở về quán bar.

"Tiểu Mã, kiểu gì?" Trương Đại Phát điểm đầu xi gà, lạnh giọng hỏi.

Tiểu Mã cau mày nói: "Ngươi nói không sai, ta tại nàng quầy hàng chiêu tài Tỳ Hưu thượng sứ ác mộng pháp, bị người phá, rất có thể chính là ngôi cửa hàng kia tiểu tử làm thủ đoạn, xem ra tiểu tử này có chút bản sự."

"Mẹ, là tâm ta từ nương tay, lúc trước phải nghe ngươi, hạ cái lợi hại chú pháp chơi chết nàng, làm sao đến mức hiện tại uống gió tây bắc." Trương Đại Phát phun ra một ngụm khói đặc, hung ác nói.

"Trương ca, ta hiện tại liền đi cho nàng đến điểm ngoạn chiêu, tại nàng quán bar cả hơn mấy cái nhân mạng, ta nhìn nàng quán rượu này còn thế nào mở?" Tiểu Mã hẹp dài trong đôi mắt, gấn đây về lo lắng, rét căm căm đạo.

"Không vội, nát từ mạnh nhóm người kia gần nhất đang tìm cái này bà nương thu phí bảo hộ, ngươi cũng biết tiểu tử này khẩu vị rất lớn, họ Vương điểm này tiền, không chịu nổi bọn hán ăn. Đến lúc đó không cần chúng ta động thủ, nàng liền phải đóng cửa." Trương Đại Phát gõ đầu ngón tay khỏi bụi, đa mưu túc trí nở nụ cười.

"Trương ca, quả nhiên có thủ đoạn, bất kể như thế nào, cái này bà nương sớm muộn đều phải chết tại chúng ta trên tay." Tiểu Mã thâm dĩ vì nhiên gật đầu nói.

"Dám cùng ta Trương Đại Phát đấu, nàng còn non lắm, bất quá muốn chơi chết nàng, cũng phải là trên giường mà!"

"Hắc hắc!" Hai người ngăm hiểu lẫn nhau nở nụ cười.

Đêm tối như mực, Tần Nghệ ngồi xếp bằng tại một viên dưới cây liễu, mấy trăm khóa sâm có tuổi bảy thành bát quái trạng quay chung quanh tại chung quanh hán. Theo hán không ngừng thổ nạp, được liệu bên trong dâng lên từng sợi màu xanh nhạt sương mù, ngưng tụ thành tuyến, cuối cùng liên tục không ngừng bị hán hút vào đến trong miệng mũi.

Tần Nghệ bày chính là bát quái tụ linh trận, thông qua cỡ nhỏ trận pháp, có thể trình độ lớn nhất ép trong trận sâm núi linh khí, bảo đảm không đến mức xói mòn.

Tần Nghệ bảo vệ chặt linh đài, tâm nhược minh kính, thôi động cửu chuyển U Minh quyết, linh khí dọc theo huyết Đan Trung lưu động, cuối cùng hội tụ ở đan điền, hóa làm chân khí, tại mỗi một tác da thịt, mỗi một cây xương cốt bên trên du tẩu.

Chân khí du tẩu cực kì chậm chạp, phạm là chỗ đến, mơ hồ có thể thấy được nòng nọc phức tạp mà cổ lão phù văn màu vàng, lít nha lít nhít lóe ra.

Khi chân khí đi khắp toàn thân thời điểm, Tần Nghệ như thiên thần hạ phạm toàn thân kim quang lóng lánh, mỗi một tác da thịt, mỗi một cây xương cốt bên trên đều khắc đầy lấy thượng cổ U Minh phù chú, những này phù chú nổi thành một mảnh, mơ hồ có phong lôi chi thanh, quát tháo rung động.

"Ồ! Rốt cục luyện thành cửu chuyển U Minh quyết đệ nhất chuyển, Phù Bí Chú Cốt!" Tần Nghệ chậm rãi mở hai mắt ra, hít một hơi dài, trong mắt kim mang lui tán, lại như bình thường đồng dạng, bất quá hữu tâm người, có thể phát hiện trong con mắt hán nhiều một cái hoa sen trạng đường vân.

"Có phù bí tại, bình thường đao thương, đạn tự có thể ngăn cản. Chú Cốt đã thành, tà chú, yêu pháp, cũng là khó tổn hại ta mấy may. Chỉ tiếc ta hiện tại vẫn là luyện khí sơ kỳ, nội tình quá kém, Phù Bí Chú Cốt có thể phát huy uy lực có hạn, nếu không liền kia Cửu Thiên Thần Lô, lại có sợ gì?"

"Nửa tháng này đến quán bar kiếm được tiền, trong nháy mắt lại tất cả đều tiêu hao rỗng, xem ra chỉ bằng vào đoán mệnh xem tướng, đoạt được thu nhập vẫn là còn thiếu rất nhiều hoa a."

Nhìn qua trên mặt đất, kia bị hút khô linh khí, làm như cây khô cây sấm có tuổi, Tần Nghệ khoe miệng hiện ra một tia bất đắc dĩ cười khổ.

Thô sơ giản lược tính toán, hắn đột nhiên nhớ tới Đường Sơn sông trong vườn hoa lạnh âm cô không sai biệt lắm đến lúc rồi, xem ra mấy ngày nay rút sạch phải đi đông minh hồ đi tới một lần.

Trở lại quán bar, đã là mười giờ rồi, thật xa Tần Nghệ liền thấy Vương Lệ vuốt ve cánh tay ngọc, tại trong gió đêm đi qua đi lại.

"Lệ tỷ, ta tới chậm" Tần Nghệ cười nói.

"Tỷ cũng không phải thúc ngươi, chính là gặp không đến ngươi, trong lòng hoảng rất, ngươi đã đến liền tốt." Vương Lệ ôn hòa cười nói.

Tần Nghệ trước khi đến, Vương Lệ còn đang suy nghĩ lấy gia hỏa này không đến vậy không có điện thoại, hại trong nội tâm nàng vắng vẻ, tới không phải đánh ngươi vài cái quả đấm. Bất quá khi thật nhìn thấy Tần Nghệ, trên người hắn phát ra kia cỗ vô hình khí ngạo nghễ, để nàng trong nháy mắt không có trên ghẹo tâm tư.

Đây cũng không phải Tần Nghệ cố ý ép nàng, mà là nàng đến từ sâu trong linh hồn kính sợ, đây không phải một cái nàng có thể làm là người thân, tỷ đệ tương xứng người.

Nàng, không xứng với!

Tần Nghệ có chút trán, bước nhanh đi vào quán bar, hắn có thể cảm nhận được Vương Lệ phát ra từ phế phủ quan tâm. Nhưng hắn nội tâm rất bình tĩnh, cũng không có quá nhiều ba động, có lẽ ở trong mắt nàng mình là thần, chỉ tiếc hắn chủ định không phải thương hại chúng sinh thần, mà là sát thần!

Trên đời này có thể kích thích tâm hắn đây cung người không nhiều, thật đáng tiếc, Vương Lệ quyết không tại liệt.

Trong quán rượu, dựa vào bên trái liên tiếp tương đối một bàn, là toàn bộ quán bar được hoan nghênh nhất vị trí.

Khách tới an tĩnh hướng kia một tòa, nghe nhạc nhẹ, thường thức lão bản nướng tự mình điều chế cocktail, nhìn thần tiên ca sát miệng thần toán đoạn cát hung, thường thường một cái tịch tịch nhảm chán ban đêm, ngay tại hắn chuyện trò vui vẻ ở giữa lặng yên đuổi.

Tối nay, Saxo du dương, chủ định không phải một cái bình thường ban đêm.

Cái bàn này so dĩ vãng bất kỳ một cái nào ban đêm càng loá mắt, bởi vì chiếm cứ chủ nhân của nó, là đông lớn tam đại giáo hoa.

Hà Nhã Thâm nhẹ nhàng lung lay cái này chén tràn ngập ưu thương Hải Dương Chi Tâm, màu vàng quả xoài nước đặt cơ sở, cùng màu xanh thắm rượu một hỗn hợp, ngũ thái tân phần nhan sắc, giống như nàng giờ phút này trong lòng hỗn tạp ngũ vị, khó phân biệt trong đó tư vị!

Nàng đang suy nghĩ Tần Nghệ, cùng tình yêu không quan hệ, chỉ là phiền não cùng lo lắng.

Từ khi hôm đó Tần Nghệ ra mặt cho nàng, tự xưng là nàng vị hôn phu sau, toàn bộ đông phần lớn vỡ tổ, quay chung quanh tại Hà Nhã Thâm bên người các loại nghe đồn đều có, để nàng phiền phức vô cùng.

Tất cả mọi người đang suy đoán cái kia bức Phương đại thiếu quý trên mặt đất gọi gia chính là thần thánh phương nào, nhưng thật người sau, bọn hắn phát hiện Tần Nghệ thân thể bình thường không có gì lạ.

Thế là trường học diễn đàn có người phát bài viết chất vấn, Hà Nhã Thâm có phải là bị Tần Nghệ hạ hàng đầu, mất phương hướng tâm trí vân vân. Hiện tại Hà Nhã Thâm vững vàng đông đại diễn đàn đầu đề, từ số không chuyện xấu biến thành chủ đề nữ vương, trong lòng nàng tự nhiên là một trăm cái không thoải mái.

Mà giờ khắc này, trong lòng nàng càng nhiều hơn chính là lo lắng.

Tình võ xã tuần tiểu long đã ở trường học hạ lệnh truy sát, để cạnh nhau hạ ngoan thoại, chỉ cần Tần Nghệ dám ở đông đại xuất hiện, nhất định phải đánh gãy chân hắn, để hắn làm lấy ngàn vạn thầy trò mặt, trước mặt mọi người hướng Phương thiếu quý xuống đáng trà dập đầu xin lỗi.

Bây giờ Tần Nghệ đã nửa tháng không có xuất hiện, Hà Nhã Thâm lo lắng hắn đã rơi vào tuần tiểu long ma trảo, không rõ sống chết.

"Không thể nào, ngươi thật cùng cái kia Ngô huyện nhà quê đặt trước qua thông gia từ bé?oh, MYgod, cha ngươi nghĩ như thế nào đâu, đây là muốn đem ngươi hưởng trong hồ lửa đây a." Một cái sẩy lấy gọn sống quyền, xuyên đủ mông quần ngắn, hờ rón thấp ngực trang vũ mị nữ hài, phát ra như chuông bạc tiếng cười duyên. Bởi vì trước ngực quá mức đầy đặn, nàng nụ cười này lập tức cự chiến không thôi, đưa tới không ít tham lam, ánh mắt nóng bỏng.

Nàng chính là đông năm thứ ba đại học đại giáo hoa một trong Hàn Mỹ Lệ, nương tựa theo kiều mị đồng nhan cùng có chừng 36D Đầy đặn được tôn sùng là đông lớn gọi cảm nữ thần. Đương nhiên nàng cũng sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào có thể biểu hiện ra ngạo nhân đáng người cơ hội, đối mặt bốn phía nóng bỏng ánh mắt, nàng trong lòng rất là đắc ý cùng thỏa mãn.

"Thấm thấm, hiện tại thời đại khác biệt, ta không nói xem thường người. Nhưng dù sao ánh mắt, kiến thức không giống, hai cái không có cộng đồng lời nói người, cho dù là miễn cưỡng cùng đi tới, cũng không hội trường lâu, quan hệ này đến người cả đời hạnh phúc, người nhưng phải suy nghĩ kỹ càng." Một người mặc sứ thanh hoa nát hoa váy dài, uyển như thu thủy trang điểm nữ sinh, nhẹ mẫn một ngậm trong chén nước sôi để nguội nhu hòa cười nói.

Trang điểm nữ sinh tên là Ôn Tuyết Nghiên, là đồng lớn thiết kế thời trang hệ giáo hoa, xuất thân thư hương thế gia. Tổ tông tại dân quốc thời kì là nổi danh văn học gia, chuyên gia giáo dục, cái này khiến nàng trong huyết mạch có tự nhiên mà thành thư hương vị, vô luận là một cái nhãn mày một nụ cười, đều tản ra phương đông cổ điển cực hạn ôn nhu.

"Nghiên Nghiên, ta làm sao có thể coi trọng hần. Ta chỉ là lo lắng hần thụ liên lụy xảy ra chuyện, quay đầu không có cách nào hướng cha ta bàn giao thôi. Các người đều biết tuần tiểu long chính bốn phía tìm hần, hần mất tích đã nửa tháng, nếu như đêm nay lại tìm không đến người, ta liền đi báo cảnh." Hà Nhã Thấm lắc đầu, lo lắng đạo.

"Thần ái, người đừng lo lắng, ta đã nghe ngóng, nhà này quán bar có cái thần tiên ca, đợi chút nữa tìm hần bấm ngón tay tính toán, muốn tìm tên nhà quê, đây còn không phải là dễ như trở bàn tay." Hàn Mỹ Lệ ôm Hà Nhã Thấm, ghé vào bên tai nàng thần thần bí bí đạo.

Đang khi nói chuyện, quán bar vang lên một tràng thốt lên âm thanh, không ít thường tới chơi, nhận biết Tần Nghệ, nhao nhao hô to: "Thần tiên ca tới, thần tiên ca tới."

"Bên trên biết kiếp trước, hạ đoạn kiếp này, các vị, sử thượng đẹp trai nhất thầy tướng thần tiên ca pháp đài đã mở, muốn hỏi tiền đồ, tình yêu, tài vận, nắm chặt thời gian rồi." Vương Lệ gọi cảm thanh âm thông qua âm hưởng, vang vọng tại quán bar mỗi một nơi hẻo lánh.

Tần Nghệ tiến trong quán bar ở giữa, thay đổi một bộ màu trắng nho nhã trường sam, chấp tay sau lưng ngạo nghễ đi lên tướng đài.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12:Tự gây nghiệt, không thể sống

"Thần ái mau nhìn, thần tiên ca tới ai, ân, dáng dấp cũng không tệ lắm mà, bất quá so với nhà ta Dương Dương chênh lệch cũng không phải là một chút điểm, Nghiên Nghiên, người nói đúng sao?" Ở trong mắt nàng, nam nhân có bản lĩnh hay không là thứ yếu, mấu chốt đến soái khí tiền nhiều, một cái nhìn mệnh xem bói, bản sự lại lớn cũng không lọt nổi mắt xanh của nàng.

Tần Nghệ đi đến tướng đài, giương lên đồng đội, bá một tiếng, đại mã kim đao ngồi ngay ngắn ở trên ghế bành. Khi ánh mắt của hần rơi vào Ôn Tuyết Nghiên trên thân, bình tĩnh như nước hồ thu đột nhiên run lên, khóe miệng hiện ra một vòng khổ sở ý cười.

Ở kiếp trước, hần thiếu rất nhiều người nợ. Tại Đông Châu, có hai món nợ không thể không thường, một món nợ máu là huynh đệ Trần Tùng, một khoản khác là tình nợ, thuộc về nữ nhân trước mắt này.

Hần đến Đông Châu rất nhiều ngày, cũng không có tận lực đi tìm Ôn Tuyết Nghiên, chính là không nghĩ tốt nên như thế nào đối mặt nàng, chưa từng nghĩ ở đây không hẹn mà gặp.

Ôn Tuyết Nghiên gạt đầu cười một tiếng, nâng cằm lên đánh giá vị này thần bí thần tiên ca.

Hần rất gầy gò, tướng mạo cũng không xuất chúng, nhưng toàn thân lộ ra một cỗ cùng đại thiên thế giới không hợp nhau cô thanh chi khí, cũng chỉ có nhân tài như vậy dám hành hung Phương đại thiếu, khí Nhã Thấm đậm chân đi.

"Tần Nghệ!" Nhìn thấy thần tiên ca bộ mặt thật, Hà Nhã Thấm nhìn không được kinh ngạc lên tiếng.

"Thần tiên ca chính là cùng người đặt trước thông gia từ bé, hành hung Phương đại thiếu nhà quê? Ta nhìn hần cũng không ra thế nào mà." Hàn Mỹ Lệ nhếch miệng, nhìn không được yêu kiều cười.

"Lần này người không cần đi tìm cảnh sát, người ta tốt đây." Ôn Tuyết Nghiên lớn thán nhân sinh quá khéo, cười an ủi Hà Nhã Thấm.

"Hần tốt, ta không tốt!" Hà Nhã Thấm cường chế lấy lửa giận trong lòng, đứng dậy giận đùng đùng đi hướng Tần Nghệ, "Họ Tần, những ngày này người vẫn đều trốn ở cái này cho người ta đoán mệnh?"

Tần Nghệ lười giải thích, khẽ gạt đầu.

"Người biết cha ta phê đi bao lớn kinh mới cho người lấy tới đông lớn văn bằng, người không hảo hảo học tập, nhiều giao người mạch, lại chạy đến cái này đến làm loại này để tiện nghề, người chưa phát giác mình rất ngây thơ sao?" Hà Nhã Thẩm gương mặt xinh đẹp tức đến phát run, lạnh giọng quát hỏi.

Nàng nghĩ mãi mà không rõ, 'Tần Nghệ dù sao cũng là đường đường phó huyện trưởng nhi tử, làm chút gì không tốt, thế mà tại cái này cho người ta đoán mệnh, quả thực quá buồn cười.'

"Người không biết ta, cũng không phải ta, chuyện của ta cũng không nhọc đến người hao tâm tổn sức." Tần Nghệ một phui trường sam, hai chân nhếch lên đưa tay cười hỏi: "Đoán mệnh sao? Không tính, đừng ảnh hưởng ta làm ăn."

"Tính người cái đại đầu quỷ! Người coi như cả một đời thân côn đi, không có tiền đồ!"

Hà Nhã Thẩm thờ phỉ phỉ trở lại trên chỗ ngồi, ngửa đầu một ngụm đem rượu trong ly uống sạch sành sanh, cũng không tiếp tục nhìn Tần Nghệ một chút, trong lòng thầm nghĩ: 'Hắn cùng ta có liên can gì, như thế không có thuốc chữa người, ta tại sao phải vì hắn sinh khí.'

"Này, thôi nhà quê còn rất túm, loại người này không cho hắn điểm nhan sắc nhìn xem, chó cái đuôi còn không phải vểnh lên bầu trời a. Thân ái, người xem ta như thế nào thu thập hắn."

Hàn Mỹ Lệ gặp khuê mật bị khinh bỉ, không vừa mắt, đi đến tướng trước sân khấu vỗ bàn một cái, chỉ vào Tần Nghệ cái mũi hét lớn.

"Họ Tần, người tính là gì đồ chơi, giả kỹ năng toàn bộ nhờ lẫn lộn thôi, xuyên kiện trường sam, thật đem mình làm đại sư?"

"Mỹ lệ, nhiều người nhìn như vậy đâu, chó quá mức, người thế nhưng là giáo hoa, phải chú ý tổ chất." Ôn Tuyết Nghiên kéo lại nàng, nhu hòa khuyên nhủ.

"Hừ, hắn chính là Ngô huyện đến tiểu lưu manh, loại người này liền nên để lộ diện mục thật của hắn."

"Đúng vậy a, ta là giả kỹ năng, trên người người không phải cũng một đồng hàng giả sao?" Tần Nghệ không nhìn Hàn Mỹ Lệ, nhẹ chụp chén trà, thổi thổi nóng hổi trà nóng, phẩm một ngụm, từ từ nói.

Hắn đối cái này ái mộ hư vinh nữ nhân có chút ấn tượng, nếu như nhớ không lầm, ở kiếp trước đại học tốt nghiệp năm đó, nàng liền hoạn bệnh cấp tính chết. Lúc ấy đông tốt đẹp nhiều người theo đuổi đau đến không muốn sống, hận thương thiên không có mắt, hồng nhan bạc mệnh, nhưng giờ phút này cách khác mắt nhìn qua, đã biết nguyên nhân thực sự.

"Ta một thân hàng giả? Người mở to mắt thấy rõ ràng, ta cái này bao là bản số lượng có hạn LV, trên người ta mỗi một bộ y phục đều là hàng hiệu chính phẩm, người cái đồ nhà quê biết cái gì tên bài sao?" Hàn Mỹ Lệ cảm giác có cần phải cho cái này không biết trời cao đất rộng nhà quê, phổ cập một chút cái gì gọi là chân chính kẻ có tiền.

Tần Nghệ khoát khoát tay chỉ, bữu môi cười nói: "Ta nói không phải trên người người xuyên, mà là thân thể người bên trên. Nếu như ta không nhìn lầm, cặp mắt của người da là cắt, cái mũi của người, cái cầm động đẩy đao, còn có người ngực....."

Tần Nghệ còn chưa nói xong, Hàn Mỹ Lệ biến sắc, giận tím mặt: "Người cầm miệng cho ta! Ngậm miệng!"

Một bên Ôn Tuyết Nghiên cùng Hà Nhã Thẩm đều ngây người, Hàn Mỹ Lệ trước kia xác thực đáng đáp cũng vẫn được, nhưng còn không bằng Diêu Lily đâu, kém xa hiện tại như vậy vũ mị, không tính là giáo hoa.

Nhưng từ khi năm ngoái qua cái nghỉ đông, đột nhiên liền biến xinh đẹp hơn, nhất là dáng người biến càng nóng bỏng, lực áp nóng bỏng mỹ nữ Diêu Lily, bị trường học nam sinh công nhận là đệ nhất gọi cảm nữ thần.

Chẳng lẽ lại là bởi vì chính dung, ngực lớn?

Hàn Mỹ Lệ trong lòng vừa kinh vừa sợ, nàng năm ngoái nghỉ đông vụng trộm đi một chuyến Hàn Quốc, dốc hết vốn liếng đem toàn thân tới cái lớn cái tạo, đang thỏa mãn mình hư vinh đồng thời, còn uống đến đông lớn cậu ấm Lưu Dương chén này tha thiết ước mơ canh lãng.

Việc này muốn truyền ra, nàng còn thế nào tại đông lớn lẫn vào, chỉ sợ Lưu Dương sẽ đem nàng đương phế phẩm đồng dạng ném đi đi.

Đây là nàng tuyệt không cho phép!

Nàng rất hiếu kì, gia hỏa này là thế nào biết đến, nàng vất hết óc, cũng nghĩ không ra trước kia ở đâu gặp qua Tần Nghệ.

"Người ngực thấp kém siếc nhựa cây đã phát sinh nham biến, hiện tại đi mở còn có thể sống, nếu không tất tang Hoàng Tuyền." Tần Nghệ trầm mặc hơi nghiêng, mở ra kim khẩu chỉ điểm nàng một câu.

"Người lại nói vậy, ta xé nát miệng của người!" Hàn Mỹ Lệ triệt để phát điên, nàng gần nhất là ngực đau, nhưng thì tính sao, nàng là tuyệt đối sẽ không thừa nhận mình chính dung.

"Tự gây nghiệt, không thể sống." Tần Nghệ lắc đầu than nhẹ, không nói nữa.

"Họ Tần, người ngậm miệng!" Hà Nhã Thẩm trừng Tần Nghệ một chút, đem khí hốc mắt đỏ bừng Hàn Mỹ Lệ ôm ở trong ngực, ôn nhu an ủi: "Bảo bối,

đừng phản ứng hần, người này liền cái này thói đức hạnh."

"Người chưa phát giác mình có chút quá phận sao?" Lâm hảo hữu, Ôn Tuyết Nghiên cũng không nhận được thay hảo hữu kêu oan. Bất luận Hàn Mỹ Lệ phải chăng chính dung, trước mặt nhiều người như vậy, bạo nữ hài tử tư ẩn, không khỏi quá làm cho người khó chịu.

Tần Nghệ hừ lạnh một tiếng: "Thế nhân đều thích nghe lời khen tặng, hư vinh phía trước, tính mệnh ở phía sau, lời thật mất lòng a."

Bất quá, chỉ là tục nhân chi mệnh, gì đủ quan tâm, hần dứt khoát không nói nữa.

"Tiểu tử, thật là lớn gan, liền bản thiếu nữ nhân cũng dám bịa chuyện."

Theo một tiếng lạnh lùng hét lớn, mấy người mặc thời thượng thanh niên học sinh nghênh ngang đi tới. Cầm đầu thanh niên, mày rậm mắt to, khí vũ hiên ngang, tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, rất có vài phần ngạo khí. Quán bar học sinh thấy hần, tự giác tránh ra một con đường.

"Tần Nghệ, ngươi còn không tranh thủ thời gian hướng mặt trời ít, Hàn tiểu thư xin lỗi nhận lầm?" Vương Lệ vội vàng bung cocktail đi tới hoà giải, âm thầm cho Tần Nghệ nháy mắt, để hần thức thời điểm.

Nàng tại cái này sau đường phố mở tiệm, đối đồng rất có tiền có thể cậu ấm, tự nhiên là sờ qua ngon nguồn, trước mắt vị này tuyệt đối không phải nàng có thể chọc được.

Tần Nghệ biết hần, hần gọi Lưu Dương, năm thứ ba đại học học trưởng, đồng rất có tên cậu ấm. Ở kiếp trước, hần vừa tới đồng lớn thời điểm, bị người khi dễ rất thảm, Lưu Dương còn che đỡ qua hần, người này mặc dù cuồng vọng, nhưng coi như nghĩa khí.

"Bản nhân miệng vàng lời ngọc, nói ra như núi, kẻ tin ta nhưng xu thế phúc tránh họa, thêm ta người tất ném quả đấm." Tần Nghệ ôn hòa Điều Ngự Đài, nâng chén trà không động tại tâm, mặt không đổi sắc âm vang đạo.

"Dương ít, ngươi chớ cùng hần so đo, hần cũng liền nói đùa nói đùa đâu, đêm nay rượu ta miễn phí, tất cả mọi người đi sân nhảy tận hứng như thế nào?" Vương Lệ âm thầm thở dài một hơi, nàng biết Tần Nghệ có chút bản lĩnh thật sự, nhưng hần nào biết dương ít địa vị? Cuồng vọng như vậy, là muốn xông đại họa a.

"Hôm nay việc này không ngay ngăn cái căn nguyên, thật đúng là không có cách nào, ta ngược lại muốn xem xem hần có bản lĩnh gì, dám can rờ như thế!" Lưu Dương đẩy ra Vương Lệ, đi đến Tần Nghệ đối diện, gặp hần y nguyên ôn hòa như thường, càng là khí đánh không ra một khối đến.

Lưu Dương vỗ tay phát ra tiếng, lập tức có người chuyển đến cái ghế. Đợi ngồi xuống, hần gõ gõ cái bàn, âm thanh lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ngươi biết bản thiếu là ai chăng?"

"Hừ!" Tần Nghệ cười lạnh không nói.

Ở kiếp trước, tại đồng lớn thời điểm, ngươi đứng là ta ngưỡng vọng núi cao, nhưng bây giờ mà, ngươi bất quá là ta dưới chân nho nhỏ sâu kiến, một cái đầu ngón tay liền có thể bóp chết ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13:Họa sát thân

"Dừng thẳng lên lỗ tai của ngươi nghe kỹ cho ta, lão tử chính là Thiên Giương giải trí Lưu Dương, nghe nói qua chứ?" Lưu Dương hất cằm lên, ngạo nghễ nói.

Trong quán bar lập tức một trận oanh động, một chút nhát gan, sợ chọc tôn này Sát Thân, vội vàng tại chỗ tính tiền rời đi.

Thiên Giương giải trí lão bản Lưu Hùng, tại Đông Châu nội thành phồn hoa nhất mặt trời mới mọc đường có mấy nhà xa hoa giải trí hội sở, mảnh khoẻ thông thiên, tài sản hơn trăm triệu. Mấu chốt là làm nghề này, đen trắng ăn sạch, Lưu Hùng tại trên đường thể nhưng là cái nổi tiếng đại nhân vật.

Có như thế cái cường hãn lão cha, Lưu Dương tại đồng lớn cũng là đi ngang chủ, gần với Triệu Vũ hiên cùng hoàng diệu đồng, đứng hàng tứ đại thiếu thứ ba, vị này thần tiên ca dám cùng dương ít khiêu chiến, không phải muốn chết sao?

"Trong mắt ta, ngươi bất quá là không đáng một đồng phạm phụ tục tử thôi." Tần Nghệ bất vi sờ động, nước trà thấm giọng bờ môi, lạnh nhạt nói.

"Này, người cái mắt không mở đồ chơi, dám ở ta dương ca trước mặt trang bức, chán sống rồi hà." Một tiểu đệ la mắng.

"Tốt, con mẹ nó người quá trâu, người cho ta tính toán, ta ngược lại muốn xem xem người có bao nhiêu thần." Luru Dương cũng không phải là phương tuần khai loại kia nào tàn, hẳn sờ đi có thể hỗn mỗ, tên tuổi còn tốt, giảng cứu chính là một cái có lý có cứ, dù là rất nhiều chịu hẳn đánh người, đều không thể không phục.

"Muốn đoán mệnh, một trăm khối." Tần Nghệ bình tĩnh nói.

"Mẹ, dương ca để người tính, kia là nê mặt người, con mẹ nó người trang bức có nghiệm đúng không?" Luru Dương bên người tiểu đệ thực sự nhìn không được, nắm lên chai bia liền muốn mở Tần Nghệ bầu.

Luru Dương đưa tay dừng lại người kia, mở bóp, nhìn cũng không nhìn, hào khí tại tướng trên đài đập một thanh tiền mặt: "Tính! Ta nhìn người có bao nhiêu chuẩn."

"Những người còn lại không đề cập tới cũng được, lại nói người ẩn đường biến thành màu đen, mệnh cung mây đen ngập đầu, nghĩ đến đêm nay tất có một kiếp, chính là họa sát thân, nguy hiểm đến tính mạng." Tần Nghệ rút ra một trương tiền mặt để vào túi, số dư tận đây trở về, mở ra quạt xếp, nhẹ lay động cười nói.

Đây cũng không phải hù dọa Luru Dương, gia hòa này mặt sát khí rất nặng, sát khí ngập đầu, ẩn có bộc phát chi thế. Lại nhìn bên cạnh hân vị này xuất khẩu cuồng ngôn tiểu đệ, mệnh khí đã hết, chính là tương vong mệnh số. Mệnh số đã hết, không ra một canh giờ, tất phó Hoàng Tuyền, cho nên thêm chút suy đoán, cũng không khó đoán.

"Ha ha, họa sát thân, tại Đông Châu ai dám động đến ta à? Hôm nay người nếu không nói ra cái gì gọi là mẹ hẳn một kiếp, ta hủy đi người đài, nát người răng, nát miệng của người." Luru Dương cùng chúng tiểu đệ cuồng tiểu lên, sau đó nhỏ đầu ra, dấn Tần Nghệ cái trán, sầm nhiên cười lạnh nói.

"Giờ Tý tất thấy rớt cuộc!" Tần Nghệ tiêu sái thu hồi quạt xếp, khinh thường đấm người, đã tính trước đạo.

"Giờ Tý?" Luru Dương nhìn một chút đồng hồ, còn có hai giờ, lúc này gật đầu nói: "Tốt, ta cho người hai giờ, hai giờ sau, người nếu không chuẩn, đây chính là kết quả của người."

Nói xong, hân hung hăng cầm chén rượu lên đập xuống đất, chỉ vào mảnh vỡ, lạnh giọng nói.

"Nhã Thâm, Luru Dương cũng không phải nói đùa chủ, người vẫn là khuyên nhủ Tần Nghệ đi, phục cái mềm, hai ta nói vài lời hữu ích, Luru Dương chắc chắn sẽ bán mặt mũi, việc này cũng liền giải." Ôn Tuyết Nghiên ghé vào Hà Nhã Thâm bên người, có chút lo lắng nói.

Hà Nhã Thâm làm sao không muốn giúp Tần Nghệ nói chuyện, nhưng vừa nhìn thấy hân bùng cao giá đỡ, ai cũng không để vào mắt đắc chí dạng, lập tức bỏ đi ý nghĩ này.

"Nghiên Nghiên, người đừng để ý tới hân, người này cuồng vọng đến cực điểm, không ăn chút thua thiệt, hẳn coi là trên đời này liền hẳn nhất có bản sự." Hà Nhã Thâm một phen hảo tâm bị Tần Nghệ trở thành lòng lang dạ thú, ngay tại nổi nóng, không có tốt tin tức đạo.

"Bảo bối, đừng nóng giận, hôm nay ta nhất định phải hân đẹp mắt. Đi, các mỹ nữ, đêm nay ta mời khách, chúng ta đi nam trống bên kia happy đi." Luru Dương ôm Hàn Mỹ Lệ, tại nàng trên ngực bóp một cái, ngả ngón an ủi.

"Nam trống khu? Kìa địa phương rách nát lại loạn lại, ta mới không muốn đi đâu!" Hàn Mỹ Lệ gắt gao dấn tại Luru Dương trong ngực, dùng kia đôi ngực già vừa đi vừa về ma sát, kiêu thanh kiêu khí đạo.

"Nhà kia tràng tử là ta cứu cứu che đậy, có ta ở đây các người sợ cái rắm a. Nhà ta đều chơi không có tí sức lực nào, là thời điểm thay đổi khẩu vị."

Luru Dương đánh nhịp, những người khác cũng đi theo ồn ào, Luru Dương cừ cừ cao sọ mụn, đây chính là Đông Châu nổi danh hắc đạo lão đại, hẳn che đậy đĩa, làm sao có thể xảy ra chuyện đâu?

Hà Nhã Thâm cùng Ôn Tuyết Nghiên vốn không muốn đi, nhưng không chịu nổi Hàn Mỹ Lệ khuyên, chỉ có thể cùng nhau đi.

"Đối, vị kia thần tiên ca, người cũng cùng nhau đi đi, tính đến lúc đó bản thiếu lại tìm người." Luru Dương kẹp lấy thuốc lá ngón tay, nghiêng đầu móm móm lỗ tai, lập tức có hai cái tiểu đệ đi tới, chỉ cần Tần Nghệ dám nói nửa chữ không, lập tức cường ép kéo người.

Tần Nghệ mỉm cười, vươn người đứng dậy đạo: "Tốt!"

"Tiểu Tần, người là muốn đi tìm chết sao?" Vương Lệ gắt gao níu lại Tần Nghệ, nước mắt đều nhanh phải gấp ra, "Cái này họ Luru toàn gia đều là hỗn hắc đạo, người cùng hẳn chăm chỉ, gặp nhiều thua thiệt. Người bây giờ đi nhanh lên, tỷ cho người nghĩ biện pháp, cùng lắm thì tiệm này không mở, cũng muốn bảo đảm người đến cùng."

"Lệ tỷ, người suy nghĩ nhiều, đêm nay xác thực sẽ chết người, nhưng sẽ không là ta." Tần Nghệ giọng lên khoe miệng, lãnh ngạo cười một tiếng, không để ý Vương Lệ khuyên can, bước nhanh ra ngoài.

Đến cổng, một nhóm cậu ấm tốp năm tốp ba lên xe cá nhân. Hà Nhã Thâm bởi vì muốn an ủi Hàn Mỹ Lệ, tự nhiên là ngồi Luru Dương bảo mã Z4.

Cuối cùng chỉ còn lại Tàn Nghệ, thành người cô đơn.

"Thần tiên ca, ta đề nghị ngươi vẫn là suy nghĩ thêm một chút, bây giờ đi về còn kịp." Ôn Tuyết Nghiên từ cửa sổ xe thò đầu ra, hảo tâm nhắc nhở một câu đạo.

"Không cần!" Tàn Nghệ mở cửa xe, ngồi bên trên vị trí kế bên tài xế, trầm nghĩ trong lòng: 'Ngươi nào biết được, ta nguyện ý đi, không phải là bởi vì cùng Lưu Dương đưa khí, mà là bởi vì ngươi!'

Lưu Dương sống hay chết, cùng Tàn Nghệ không chút nào tương quan, nhưng gia hỏa này phạm vào mệnh sát, liệu định đêm nay xông họa không nhỏ, hẳn là sợ Ôn Tuyết Nghiên, Hà Nhã Thẩm bị liên lụy, nếu không làm sao đến mức giống như sâu kiến tiểu nhân vật như vậy phân cao thấp.

"Ngươi có hay không nghĩ tới, nếu là tính không cho phép, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng?" Ôn Tuyết Nghiên phát một cái bị gió đêm thổi tan tóc dài, hiểu kì hỏi Tàn Nghệ.

Nàng bí mật quan sát hắn rất lâu, toàn bộ ban đêm, hắn một mực vững như Thái Sơn, khinh thường đám người. Đối mặt Lưu Dương dạng này nhân vật hung ác, hắn không có nửa điểm vẻ sợ hãi, Ôn Tuyết Nghiên có chút buồn bực, 'Hắn đến cùng là tự tin, hay là ngu ngốc đâu?'

"Ngươi tin ta sao?" Tàn Nghệ khẽ vuốt mũi, nhiều hứng thú hỏi ngược lại.

Ôn Tuyết Nghiên cùng Tàn Nghệ nhìn nhau vài giây sau, nghiêm túc gật đầu nói: "Ta tin ngươi."

"Có ngươi câu nói này, ta phù hộ ngươi cả đời." Tàn Nghệ trên mặt dào dạt lên một tia nụ cười ấm áp, chợt quay đầu, nhìn qua ngoài cửa sổ ngủ thái ban lan đèn nề ông, rơi vào trầm tư.

Ở kiếp trước, hắn là cái hoa hoa công tử, yêu rất nhiều người, cũng tổn thương qua rất nhiều người.

Nhưng chân chính có thể lưu tại trong lòng của hắn cùng yêu hận tình cừu móc nối nữ nhân cũng không nhiều, Ôn Tuyết Nghiên liền một trong số đó.

Tàn Nghệ từng cùng Ôn Tuyết Nghiên từng có một đoạn ngắn ngủi tình cảm, nhưng Ôn Tuyết Nghiên bởi vì không thể chịu đựng được hoa tâm của hắn cùng không làm việc đáng hoàng, dứt khoát lựa chọn chia tay, đi hải ngoại phát triển.

Song khi hắn mấy năm sau bị Yến gia bức cửa nát nhà tan, như chó nhà có tang, không còn chỗ ẩn thân thời điểm. Những cái kia đã từng cùng hắn xưng huynh gọi đệ hồ bằng cầu hữu, quay chung quanh ở bên cạnh oanh oanh yến yến tất cả đều trốn tránh hắn, như tránh ôn thân.

Ôn Tuyết Nghiên khi đó đã là quốc tế nổi danh nhà thiết kế, có vô số tài tử truy cầu, nhưng nàng lại dứt khoát từ bỏ sáng khoái đồ sự nghiệp, lặng yên về tới Tàn Nghệ bên người, tại hắn bất lực tuyệt vọng lúc, cho hắn hi vọng sinh tồn cùng dũng khí, cùng ý đồ thông qua hải ngoại bằng hữu cho hắn tìm kiếm đường ra.

Nhưng mà, cuối cùng tất cả kế hoạch tại Yến gia phá hư hạ lưu sinh, Ôn Tuyết Nghiên bằng hữu, người nhà đều thảm tạo liên lụy, chết chết, trốn thì trốn! Ôn Tuyết Nghiên cũng rơi vào yến Đông Dương độc thủ, tung tích không rõ!

Đến tận đây, Tàn Nghệ cuối cùng bước lên con đường cùng, lựa chọn cùng yến Đông Dương đồng quy vu tận, lại bắt đầu dĩ Địa Ngục, lúc này mới có hôm nay trùng sinh.

Tại gặp mặt trước đó, hắn nghĩ tới một vạn loại đền bù nàng biện pháp, nhưng bây giờ hắn chỉ muốn như thế yên lặng nhìn xem nàng, không tả hữu nhân sinh của nàng quỹ tích, âm thầm thủ hộ nàng ngay thẳng tóc bạc trắng.

"Tình một trong sự tình nhất là nan giải, như có thể, ta tình nguyện ngươi ta là lẫn nhau không thua thiệt người xa lạ! Hai mắt tương vọng, lẫn nhau gặp thoáng qua, không ràng buộc, từ đây không gặp nhau nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Đi theo dương ca hồn

Đông Châu thị, nam trống khu!

Mỗi tòa thành thị, mặc kệ nó hiện ra ở ngoại giới đến cỡ nào hoàn mỹ, nhưng dù sao có thật nhiều muôn hình muôn vẻ như là da trâu tươi đồng dạng hắc ám đơn bản chỉ địa.

Nam trống khu liên Đông Châu thị một khối bệnh dữ, nó ở vào lão thành khu, bởi vì vị trí địa lý vắng vẻ, người địa phương ngang ngược, buru hăn, đi về phía nam lại tiếp giáp không phát đạt huyện thành, kinh tế khai phát giá trị không lớn.

Cho nên vùng này cơ hồ bị quan viên cùng nhà đầu tư quên lãng, chính là bởi vì không người hỏi thăm, nơi này trở thành hắc ám tội ác trại tập trung. Sông bạc ngầm, mặt trắng giao dịch, bọn buôn người, tiểu thầu tất cả đều tụ tập nơi này.

Nam trống khu, Chung Sơn đường!

Vùng này là nam trống khu phồn hoa nhất đoạn đường, mặc dù xa xa không có nội thành ồn ào náo động, nhưng làm hắc ám đại bản doanh, đến ban đêm, Chung Sơn đường cũng là xa hoa truy lạc, rất náo nhiệt.

Không ít nội thành mê thanh niên, đều sẽ tới vùng này quán bar tiêu phí, bởi vì bên này có thể mua được cang thuần khiết, cang này viên thuốc.

Lưu Dương đi nhà này mới mở thịnh thế giải trí hội sở, rờn rã bốn tầng lầu, trong ngoài trang trí vàng son lộng lẫy, nhân viên phục vụ, kỹ sư tất cả nóng bỏng tư thái, cao nhan giá trị, để cho người ta cảnh đẹp ý vui, không thể so với Lưu Dương nhà Thiên Giương đô thị giải trí kén.

Làm nam trống khu danh xưng nửa bầu trời cao sọc mụn, Ma gia cháu trai, Lưu Dương có tư cách tại vùng này đi ngang, trên thực tế, phụ thân hần Lưu Hùng có thể tại nội thành đứng vững gót chân, chính là dựa vào hần cái này cừu cừu tại trên đường giao thiệp.

Thịnh thế giải trí hội sở chính là cao sọc mụn che đầy trăng tử, Lưu Dương lựa chọn nơi này, có đùa nghịch uy phong ý tứ, thứ hai, vì cừu phụ trăng tử chiếu cổ chút kinh doanh.

Lưu Dương hai tay dứt túi, đá lấy sáng bóng giày da ngạo nghễ đi vào hội sở, quầy hàng quản lý lại là nhận biết vị này ta, tranh thủ thời gian tới chào hỏi: "Nha, tiểu Lưu gia tới."

"Tới cho ta lão cừu nâng cái trận, đến cái xa hoa bao lớn toa, làm mấy cái xinh đẹp điểm cô nàng, rượu dâng đủ làm, mấy ca đêm nay muốn chơi cái suốt đêm." Lưu Dương quét mắt đám người một vòng, tựa ở trên quầy dương dương đắc ý nói.

"tiểu Lưu gia, người liền đem cái này đương nhà của mình, tùy tiện tạo, đảm bảo người chơi thống khoái." Quản lý giương lên cái cằm, lập tức có nhân viên phục vụ đem đám người dẫn tới bao sương.

Ngủ thái đèn nê ông lấp lóe, những con cái nhà giàu này nhảy nhảy, hát hát, uống rượu oản tù tì chơi rất là happy, nhất là Hàn Mỹ Lệ oản tù tì đầu rượu, thối lên chai bia đến, kia cổ điển kinh không kém chút nào nam sinh, rất có buổi chiếu phim tới nữ vương phong phạm.

Hà Nhã Thâm cùng Ôn Tuyết Nghiên hiển nhiên đối với mấy cái này không có gì hứng thú, ngồi tại ghế sofa nơi hẻo lánh vui cười nói nhỏ, ngẫu nhiên có bắt chuyện nam sinh không có chiếm được sắc mặt tốt, cũng liền không người đến quấy rầy các nàng.

Cuối cùng, hai người không chịu nổi Hàn Mỹ Lệ thúc giục, ôm vào một khối, cười nhẹ nhàng hợp xướng một bài 《Ninh Hạ》.

"Yên tĩnh mùa hè, trên bầu trời sao lốm đốm đầy trời, trong đầu có chút tưởng niệm, tưởng niệm lấy mặt của người....."

Tại vui sướng tiết tấu hạ, hai cái hảo tỷ muội người một câu ta một câu, hát đến cao hứng lúc, còn lẫn nhau tại trên gương mặt không chút kiêng kỵ hôn một cái, dẫn tới bốn phía nam sinh một trận reo hò.

Tần Nghệ an tĩnh ngồi tại nơi hẻo lánh chỗ, mỉm cười nhìn xem hai vị đại mỹ nữ, không bó không vấp vui sướng hưởng thụ lấy tuổi dậy thì, lên tiếng vui cười, trong lòng lại sinh vô tận cảm xúc.

Hần phảng phát thấy được quá khứ mình, cũng là như vậy mỗi đêm tại huyện thành quán bar, KTV tiêu dao khoái hoạt. Mà bây giờ đâu, hần tựa như một cái cô độc lão nhân, tại tiểu hài trên thân thấy được tuổi nhỏ thân ảnh, trong lòng đều là tang thương.

"Tiểu Thâm, nhiều năm sau, tâm cao khí ngạo người bởi vì bị người phụ tình vứt bỏ, hậm hực mà chết. Nghiên Nghiên, người càng là vì ta tổn thương thấu tâm. Cuộc sống tương lai lại không lúc này như vậy đơn thuần, vui vẻ, có chỉ là vô tận đau xót. Nhưng ta trở về, ta tất hứa các người một thế thời gian tốt đẹp."

Điều này cũng làm cho hần ý thức được, dù là lấy chư hầu chi thân trùng sinh, hần cuối cùng vẫn là cái phạm nhân, viên kia tâm bình tĩnh y nguyên có thất tình lục dục.

"Kiểu gì, thần tiên ca, nhưng nhanh đến rạng sáng, bản thiếu cái này không cũng còn tốt tốt đứng tại cái này mà, người cái này miệng không hiệu nghiệm a." Lưu Dương ôm Hàn Mỹ Lệ, lung lay chén rượu, tiểu sai đi tới, cười hỏi.

Tần Nghệ mí mắt vừa nhấc, lạnh nhạt nói: "Không phải không báo, thời điểm chưa tới mà thôi."

"Người nha, cũng đừng con vịt chết mạnh miệng, Nhã Thâm cùng Nghiên Nghiên cùng ta cầu qua tình, đã tất cả mọi người một cái ghế lô ngồi, mặt mũi này ta phải cho. Chỉ cần người gọi ta một tiếng dương ca, về sau chúng ta chính là huynh đệ, bao có người khoái hoạt." Lưu Dương vỗ vỗ ngực, không để ý Hàn Mỹ Lệ bạch nhãn, hào khí đạo.

Rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, chuột nhắt từ sẽ đào động. Hẳn từ nhỏ đã mưa dầm thấm đất trên đường sự tình, cũng giảng cứu nhiều cái bằng hữu nhiều con đường, cực sẽ lôi kéo người tâm.

Vừa mới đang tán gẫu thời điểm, hai đại giáo hoa đồng thời thay Tần Nghệ cầu tình, Lưu Dương cũng không phải người nhỏ mọn, mặc dù oán hận gia hỏa này trang bức, nhưng vài chén rượu hạ đồ, cỗ này hỏa khí cũng liền đi xuống.

"Người có tiền sao?" Tần Nghệ vẫn là hai tay khép tại trong tay áo, không nóng không lạnh mà hỏi.

"Người cái này không nói nhảm sao? Ai không biết dương nhà của anh mày tài sản hơn trăm triệu, có thể không có tiền sao?" Lưu Dương bên người một tiểu đệ, bất nể kêu lên.

"Có tiền, thế thì dễ nói chuyện rồi." Tần Nghệ cầm lấy một lon bia, hướng Lưu Dương ra hiệu một chút.

"Hiếu vị, hắc hắc, ta bắt đầu có chút thích người tiểu tử, đến, làm." Lưu Dương đắc ý cười to, hẳn thích nhất chính là thu phục những cái kia cùng hắn đối nghịch người, đây mới là vương giả phong phạm mà!

"Hừ, ta còn tưởng rằng người bao nhiêu ngu bức, tại lão công ta trước mặt, còn không phải giống con chó đồng dạng ngoan ngoãn nghe lời." Hàn Mỹ Lệ nhin không được chế giễu lại.

Vừa dứt lời, Lưu Dương hung hăng tại nàng trên ngực bóp một cái, kia đối vốn là đã sinh mùi ngực giả, kém chút không có bị một thanh cho bóp nát, đau nàng hét lên: "Ma quỷ, người làm gì a."

"Có biết nói chuyện hay không a, người ta Tần Nghệ đều đáp ứng cùng ta lăn lộn, kia chính là ta huynh đệ, cái gì chó không chó. Người cái này miệng a, nhiều thói tiêu, ít nói chuyện, OK?" Lưu Dương không vui, mặt cười trầm xuống, dọa Hàn Mỹ Lệ không còn dám lên tiếng.

"Ca môn, người tùy ý chọn cái cô nàng chơi lấy, ca ca ta ra ngoài thả ngâm nước đi." Lưu Dương cười hắc hắc, lại hướng mọi người thét to một tiếng: "Có nghĩ nhường sao, cùng nhau đi."

Lập tức có cái gọi hầu từ gia hỏa, đi theo phía sau hắn một trước một sau đi ra ngoài.

"Tiểu tử này, ngược lại là có chút ý tứ, đợi chút nữa có người lấy máu thời điểm."

Tần Nghệ trong lòng cảm giác buồn cười, có loại trò trẻ con cảm giác, đợi chút nữa ai che đây ai đây. Bất quá Lưu Dương đi, cận bã là cận bã điểm, cũng là có mấy phần nghĩa khí.

Hà Nhã Thâm cùng Ôn Tuyết Nghiên gặp Tần Nghệ cùng Lưu Dương hoà giải, âm thầm thở dài nhẹ nhõm, bất quá trong lòng lại có chút thất vọng. "Tần Nghệ miệng lại cứng rắn, sống lưng lại thẳng thì tính sao, còn không phải đến tại tiền tài đường đạo Lưu Dương trước mặt kém một bậc?"

Các nàng hi vọng nhìn thấy một cái có cốt khí Tần Nghệ, nhưng lại không nghĩ hắn bị thương tổn, nhưng giờ phút này Tần Nghệ kia nguyên bản thẳng tắp thân thể, tại các nàng trong mắt, tựa hồ không còn vĩ ngạn, ngược lại có vẻ hơi hèn mọn.

Lưu Dương cùng hầu từ hai người lắc lắc ung dung tiến nhà vệ sinh, hầu từ một bên nhường, một bên cười nói: "Dương ca, người thật là ngu bức, một câu liền đề lại kia tiểu tử. Phía trước gặp hắn tám năm tám giống như, còn tưởng rằng hắn bao nhiêu ngu bức đâu."

Lưu Dương đắc ý run lên lão điều, như vương giả ngạo nghễ cười nói: "Là người, hẳn đều có cái giá. Gia hỏa này là từ Ngô huyện đến nhà quê, hẳn tại quán bar cùng ta đối nghịch, đơn giản chính là muốn mượn tên tuổi của ta, đề cao mình nổi tiếng. Lúc này ta cho hắn cái cái thang hạ, hẳn tự nhiên là mang ơn, mặt mũi, lớp vải lót ta đều cho đủ hắn, còn có thể không vì bản thân ta sử dụng sao?"

"Loại hại anh ta, khó trách phương tuần khai bị người vũng vàng giẫm tại dưới chân." Khi Từ Tiểu hi hi vuốt mông ngựa.

"Phương tuần khai trong mắt ta chính là cái rác rưởi, ý vào cha hắn uy phong, không có điểm hàng thật. Nếu bản về thủ đoạn, bối cảnh, hẳn cho lão tử xách giày cũng không xứng. Nếu không phải tuần tiểu long che chở hắn, liền hẳn kia đức hạnh, sớm bị người đánh cho tàn phế." Lưu Dương nâng lên quần, cũng lười nhường xông nước tiểu, trực tiếp liền hướng bên ngoài đi.

Đến bồn rửa tay, rửa mặt, vừa muốn đi. Bên cạnh toilet nữ, một người mặc màu đỏ bao mông váy ngắn xinh đẹp mỹ nữ đạp cao gót đi ra.

Lưu Dương lúc này vốn là hormone bạo rap, lại có mấy phần men say, không khỏi chăm chú nhìn thêm.

Nhưng gặp cô nương kia đáng người cao gầy, làn da trắng nõn xuất thủy, bờ mông rửa tay trong nháy mắt, nhỏ bên trong đều lộ ra, hai người lập tức thêm chảy nước miếng đều nhanh chảy ra.

"Ca, này nương môn đủ tao a, muốn hay không nhặt được tay?" Hầu từ nuốt nước miếng một cái, kích động thọc Lưu Dương eo.

"Hắc hắc, biện pháp tốt." Lưu Dương liếm môi một cái, vây quanh mỹ nữ kia sau lưng, đối cái mông của nàng dán vào, qua đêm làm nghiệm.

"Cô nàng, số mấy đài a, bồi ta vui a vui a, ta đêm nay bao hết người." Lưu Dương thuận thế đỡ lấy nữ nhân bờ mông, hèn mọn cười nói.

"Bao đại gia người, người bao nỗi sao?" Kia nữ đang rửa mặt, mở mắt ra xem xét, Luru Dương lại dám đùa giỡn nàng, kinh hô một tiếng, trở tay liền quăng hẳn một cái tát tai.

Cái này còn cao đến đâu, tại mình lão cừu trảng tử bên trong bị đánh, hẳn tiểu Luru gia mặt mũi để nơi nào a.

"Mà lạc qua bích, đồ chết tiệt, người biết lão tử là ai chẳng, dám đánh ta?" Luru Dương lập tức nổi trận lôi đình, nắm chặt nữ nhân đồ ập xuống chính là mấy cái thể đại lực trầm tát tai, đánh cô nương kia đặt mộng ngồi trên mặt đất, khóe miệng chảy máu, sắc mặt tím xanh.

"Người, người dám đánh ta, chờ đó cho ta." Nữ nhân cũng không dám cùng Luru Dương khiêu chiến, giấy dựa lấy đứng lên, bụm mặt thút thít mà đi.

"Lão tử gọi Luru Dương, tại 302 Bao sương chờ lấy, đồ chết tiệt, có gan đến làm ta à." Luru Dương xông kia nữ hô một tiếng.

"Thật sự là cho thể diện mà không cần tiện hóa!" Luru Dương gắt một cái cục đàm, oán hận mắng.

Hầu tử tranh thủ thời gian phụ họa nói: "Chính là, dương ca coi trọng nàng, kia là phúc phần của nàng, thứ đồ gì mà."

Hai người hậm hực về tới bao sương, Tần Nghệ xem xét, Luru Dương ấn đường sát khí, đã thả hồng quang, sợ là tai kiếp khó thoát.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Động thủ trên đầu thái tử

"Hai vị, chơi không sai biệt lắm, có phải là nên trở về nhà?" Tần Nghệ đứng dậy đi đến hai nữ trước mặt, cười hỏi một câu, nếu người không đi, chỉ sợ sẽ liên lụy đến hai người.

Ôn Tuyết Nghiên đem lời ông đưa cho người bên ngoài, che miệng ngáp một cái, về một môi hiển thị rõ.

"Người là người thế nào của ta, ai cần người lo, cùng người quen sao?" Hà Nhã Thắm không vui hừ lạnh nói.

"Chính là, nhà quê, người ý gì, nên lão công ta trảng tử đúng không, thật đúng là đem mình làm Nhã Thắm vị hôn phu nha."

"Thân ái, chúng ta chơi suốt đêm, đừng chim hán." Hàn Mỹ Lệ ở một bên châm ngòi thổi gió.

"Làm sao, Nghiên Nghiên, người muốn cùng gia hòa này đi sao?" Lại có một nữ hài hỏi.

Ôn Tuyết Nghiên bắt đầu nhìn thoáng qua Tần Nghệ, nàng muốn cùng hắn đi, không chừng quay đầu sẽ bị người hiểu lầm hai người bọn họ có cái gì mờ ám, truyền đến người bên ngoài trong tai, khó tránh khỏi sẽ xảy ra hiềm khích. Càng quan trọng hơn là, Nhã Thắm hiển nhiên đang cùng Tần Nghệ đưa khí, nàng muốn đi, đây không phải là cùng tỷ muội tốt của mình đối nghịch sao?

Nghĩ nghĩ, nàng lại ngồi xuống.

"Tần Nghệ, người muốn đi liền đi, không ai có thể ngăn đón người a." Hà Nhã Thắm không nhịn được thúc giục nói.

Nàng kỳ thật lúc này cũng buồn ngủ lợi hại, ngốc không có hào hứng, nhưng nàng chính là không quen nhìn Tần Nghệ loại kia tự cho là, giống như người của toàn thế giới đều phải nghe hắn lãnh ngạo tư thái.

'Hừ, cũng làm cho người nể thử hảo tâm xem như lòng lang dạ thú tư vị.' Nàng nhếch miệng, thầm nghĩ trong lòng.

"Tốt, ta ra ngoài hít thở không khí, các người chơi lấy." Tần Nghệ cười nhạt một tiếng, cũng không tức giận, chấp tay sau lưng đi ra bao sương.

"Hừ, đợi chút nữa có các người khóc nhè thời điểm. Bất quá, cho những này táo bạo nam nam nữ nữ, một bài học cũng tốt."

Thịnh thế giải trí hội sở chủ gánh, là nam tổng khu chân chính dưới mặt đất kiều hùng Lôi Chấn Thiên.

Có người nói, nam tổng khu qua mười hai giờ, liền Lôi gia thiên hạ, ở đây hẳn quyết định sinh tử, hết thấy đều phải dựa theo hắn trật tự đến.

Mà Đường Sơn sông rửa tay sau, Đường gia lại không hùng chủ có thể ngăn chặn Lôi gia mãnh hổ, tại Giang Đông dưới mặt đất, ai cũng biết Lôi gia bên

ngoài vẫn tôn Đường gia hiệu lệnh, nhưng kì thực thế lực đã tại Đường gia phía trên, thay vào đó là chuyện sớm hay muộn.

Giờ phút này, phòng khách quý bên trong, một cái chai lấy đại bồi đầu, quý khí bức người mắt kiếng gọng vàng nam tử, trong ngực ôm một cái kiều thanh kiều khí mỹ nữ, ông cụ non tựa ở trên ghế sa lon.

Tại bao sương tả hữu, là mười cái xuyên đen quần áo trong nghiêm chỉnh huấn luyện tay chân, bọn hắn mỗi người trên ngực buộc lên một cái dùm làm bằng vàng ròng huy chương, phía trên điêu khắc có mảnh hồ hạ sơn bá khí đồ án, tượng trưng cho bọn hắn không giống bình thường thân phận.

Bởi vì nó đại biểu chính là Lôi gia bá chủ chi uy!

"ㄟ Đường!" Cửa bao sương bị phá tan, váy đỏ mỹ nữ vừa vào cửa liền gào khóc hét lớn: "Lôi Liệt, con mẹ nó nguoi còn có quần hay không, ta đều sắp bị người đánh chết."

Nam tử bỗng nhiên mở ra hai mắt, đẩy ra mỹ nữ bên cạnh, lông mày ngưng lại, trầm giọng hỏi: "Lily, ai khi dễ nguoi?"

Lily là Đông Châu một cái có chút danh tiếng nữ người mẫu, có bộ giày vò nguoi bản sự, thâm thụ Lôi Liệt sủng ái.

Cũng chỉ có nàng dám ở đường đường Lôi gia Tam thiếu gia trước mặt, như thế làm càn nói chuyện.

"Cũng không biết từ đâu xuất hiện cậu tạp chủng, kém chút đem ta nhấn tại trong toilet khi dễ, Lôi Liệt, nguoi nhìn ta mặt mũi này đều bị hắn đánh thành dạng gì."

"Cái này không phải đánh ta a, rõ ràng là sét đánh gia ngài mặt a." Lily chỉ vào mặt, nằm tại Lôi Liệt trong ngực khóc lóc om sòm gào khóc.

Lôi Liệt cũng không phải đèn đã cạn dầu, lại có thể có người dám ở địa bàn của hắn khi dễ nữ nhân của hắn, đây không phải Thái Tuế gia xúc phạm nguoi có quyền thế, muốn chết sao?

"Tiểu tử này ở đâu?" Lôi Liệt hung ác nham hiểm hẹp dài mắt tam giác bên trong, lóe ra hung quang, đẩy ra tả hữu, đứng dậy hỏi.

"Hắn kêu cái gì Lưu Dương, tại 302 Phòng, còn nói Lôi gia nguoi nếu không phục, có loại đi làm hắn." Hoa nhài thêm mắm thêm muối khóc kể lể.

"Lưu Dương?" Lôi Liệt mày rậm run lên, trong đầu cấp tốc đem Đông Châu nhân vật có mặt mũi qua một lần, xác định dám cùng mình khiêu chiến nguoi bên trong, không có nhân vật như vậy.

"Hắc tử, gọi tiểu tử này tới, ta ngược lại muốn xem xem hắn lấy ở đâu gan chó, dám đụng đến ta Lôi Liệt nữ nhân." Lôi Liệt đưa tay xông bên nguoi kiều áo Tôn Trung Sơn nam tử lạnh lùng lên tiếng chào hỏi.

Kiểu áo Tôn Trung Sơn nam tử già dặn nhẹ gạt đầu, tay khề vẫy, nhận mấy cái bảo tiêu đi ra ngoài.

Lưu Dương lúc này ôm Hàn Mỹ Lệ thân mật, vừa mới tại bồn rửa tay, không thể pha được kia vốc nguoi nóng bỏng nương môn, đầy mình sắp bộc phát Hồng Hoang chi lực, chỉ có thể ở nàng kia đối ngực già bên trên tiêu hòa.

Phanh!

Cửa bao sương bị đá mở, hắc tử một đoàn nguoi đằng đằng sát khí xông vào, đánh gãy đám nguoi hào hứng.

"Ai là Lưu Dương? Đi với ta một chuyến." Hắc tử hỏi.

Lưu Dương đẩy ra Hàn Mỹ Lệ, sửa sang lại quần áo, đi lên phía trước xem thường đánh giá hắc tử một chút, khó chịu nói: "Lão tử chính là, nguoi muốn làm gì?"

"Là nguoi khi dễ hoa nhài?" Hắc tử bình tĩnh hỏi, nhìn Lưu Dương ánh mắt, giống nhìn một đầu chó chết.

"A, nguoi nói chính là cái kia không thức thời gái điểm thú đúng không, không sai, chính là lão tử phiền nàng tới, thế nào, nguoi có ý kiến?" Lưu Dương hai tay chống nạnh, ngậm thuốc lá, vênh mặt hất hàm sai khiến đạo.

Nhà này trảng tử là hắn cữu cữu cao sọ mụn nhọt, ai dám động đến hắn một sợi lông?

"Rất tốt, Liệt ca muốn gặp nguoi." Hắc tử cười lạnh nói.

"Liệt ca tính là cái gì a, hắn đi nói liền đi, làm chúng ta dương ca là gì? Tron tru xéo đi!" Hắc tử nhảy dựng lên, nghiêng đầu sờ một cái trán tóc đỏ, kêu gào đạo.

Lập tức, những này phú gia công tử ca, đều đi theo ồn ào náo loạn lên.

"Ta khuyên nguoi tốt nhất đi!" Hắc tử sắc mặt phát lạnh, ngữ khí băng lãnh đến cực hạn. Lôi Liệt dùng chính là mời, nếu như là kéo tới, nhắc tới, hắn đã sớm xuất thủ.

"Khẩu khí không nhỏ, lão tử ngược lại muốn xem xem ngươi Liệt ca là ai, như vậy ngu bức hống hống, dám cùng lão tử khiêu chiến." Luru Dương cũng là say rượu không sợ phiền phức, cuồng muốn chết, vung tay lên, quát to: "Các huynh đệ, đi, đi bái một chút tôn thần này."

Hắc tử cười lạnh không nói, quay người phía trước dẫn đường.

Trong bao sương người đều đi theo, Hà Nhã Thẩm cùng Ôn Tuyết Nghiên tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn, mọi người trên một cái thuyền, Luru Dương là Hàn Mỹ Lệ bạn trai, các nàng không đi khẳng định không thích hợp.

Toàn bộ 302 Bao sương người, tất cả đều tràn vào khách quý bao sương.

Tần Nghệ chấp tay đứng ở trong hành lang, nhìn thấy những này nghênh ngang, xuất khẩu cuồng ngôn nhị thế tổ, trong lòng biết bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ lớn xui xẻo, bĩu môi cười một tiếng, đi vào theo.

Thú vị như vậy náo nhiệt, cũng không thấy nhiều, hắn cũng muốn nhìn xem có thể tại cao sọ mụn trứng từ bên trong nháo sự, đến cùng là thần thánh phương nào, cũng tốt đối Đông Châu thị thế lực ngầm có cái đại khái hiểu rõ.

Tiến phòng, Tần Nghệ liền cảm giác có chút ý tứ, những người hộ vệ này từng cái đều là bên ngoài luyện cao thủ. Trong đó cái kia đeo kính râm hắc tử, thực lực hẳn là bên ngoài luyện hậu kỳ, khỏi phải nói những tên nhị thế tổ này, liền là bình thường lính đặc chủng, đều chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Lại xem xét vị kia gã đeo kính, trên thân hung sát chí khí nồng đậm, khí thế bàng bạc, hẳn là Đông Châu có chút địa vị nhân vật.

Luru Dương, thật đúng là đứng trên hòng súng, một kiếp này, đến không oan a!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 :Ma gia giá lâm

Luru Dương căn thuốc lá, thân cái đầu xem xét Lôi Liệt một chút, nhìn ngang nhìn dọc lạ mắt rất. Mà Lôi Liệt xem xét đối phương là cái học sinh, lập tức tâm lý nắm chắc.

"Liệt ca, chính là tiểu tử này khi dễ ta." Cừu nhân gặp nhau hết sức đồ mắt, hoa nhài chỉ vào Luru Dương chỗ thùng liền mắng.

Lôi Liệt làm Lôi Chấn Thiên nhị tử, chừng quân Lôi gia một nửa sinh ý, vô cùng có lòng dạ, hắn đưa tay ra hiệu hoa nhài tỉnh táo.

"Tiểu tử, biết ta là ai không? Lá gan không nhỏ, dám đụng nữ nhân của ta." Lôi Liệt vênh lên chân bắt chéo, cắn xi gà, hai mắt trầm xuống, uy nghiêm hỏi.

"Ta quân ngươi là ai, ở đây, lão tử định đoạt, Thiên Vương lão tử cũng phải đứng sang bên cạnh." Luru Dương gặp Lôi Liệt khí thế kinh người, trong lòng cả kinh, có chút kiêng kị. Nhưng tưởng tượng có cừu phụ chỗ dựa, ai dám động đến hắn.

Người này nhìn thấy, cũng chính là cái người làm ăn thôi, dám cùng hắn khiêu chiến, vài phút làm tàn.

"Không sai, khỏi phải nói là chơi nữ nhân của ngươi, chính là chơi mẹ ngươi, lại có thể kiêu gì?" Hầu tử ngay lập tức, đi ra, chỉ vào Lôi Liệt cái mũi, la mắng.

Lôi Liệt lông mày nhú chặt, chính là tại toàn bộ Đông Châu, cũng không ai dám như thế cùng hắn nói chuyện, lập tức vẻ giận dữ mờ ra, nháy mắt ra dấu.

Một bên hắc tử gạt đầu hiểu ý, mang trên mặt nụ cười gằn cho, nắm lên trên bàn cái gạt tàn thuốc chạy hầu tử đi tới, kia toàn thân nồng đậm sát khí, ép những công tử ca này sợ mất mật, không khỏi âm thầm thay hầu tử lo lắng.

"Dương ca!" Hầu tử ý thức được không ổn, tranh thủ thời gian trốn ở Luru Dương sau lưng, dọa toàn thân run lẩy bẩy. Hắn bình thường ý vào Luru Dương không ít khi dễ người, nhưng thật gặp được hắc tử loại này kẻ tàn nhẫn, lập tức liền mềm nhũn.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?" Luru Dương vẫn có chút ngẩn ngơ, ngăn tại hầu tử trước mặt, run giọng hỏi. Trực giác nói cho hắn biết, người này là gặp qua máu kẻ tàn nhẫn, hôm nay hầu tử có phiền toái.

"Hắc hắc, ta muốn làm gì, ta lấy mạng của hắn!" Hắc tử tiện tay gọi Luru Dương một cái lão đảo, cái gạt tàn thuốc mãnh tại hầu tử trán trên đỉnh nở hoa,

hầu tử kêu lên một tiếng đau đớn, ngã trên mặt đất.

Dù là dạng này, hắc tử y nguyên chưa hết giận, thiết quyền chiếu vào hầu tử đầu, từng quyền từng quyền đập xuống.

Mấy quyền xuống dưới, hầu tử nửa bên đầu đều lõm vào, đồ bạch chảy đầy đất, mắt thấy là sống không thành.

Trong bao sương yên tĩnh giống như chết, chỉ còn lại hắc tử kia nứt xương nổ đầu quyền kích âm thanh, mỗi một quyền đều giống như đánh vào lòng của mọi người khảm bên trên, tam hồn thất phách đều tê dại mộng.

Tần Nghệ ôm cánh tay đứng ở trong góc nhỏ thờ ơ lạnh nhạt, cái này hầu tử vốn là con ma chết sớm tướng, mình coi như đêm nay cứu được hắc tử, hắc tử sớm muộn sẽ còn gặp rắc rối đem cái mạng này cho vứt bỏ.

Loại người này, trời sinh chính là tìm đường chết mệnh, không đáng cứu!

"Ồ!" Hắc tử đánh thông khoái, từ trong túi lấy ra một khối màu trắng chiếc khăn tay, lau sạch sẽ máu trên tay tương, tiện tay hướng hầu tử trên mặt quăng ra, mí mắt đều không có nháy một chút, tựa như đánh chết chính là một đầu chó chết.

"A! Giết người!" Trong rạp, tràn ngập nồng đậm huyết tinh chi khí, lúc này có người phát ra rít lên một tiếng, muốn đoạt môn mà đi, nhưng lại bị bảo tiêu ngăn lại.

"Làm sao, cái này sợ?" Lôi Liệt gõ gõ xi gà khói bụi, ngẩng đầu cười lạnh hỏi.

"Hầu tử, hầu tử!" Lư Dương tiến đến hầu tử trước mặt xem xét, đã sớm không có nhiệt khí, lúc này cũng là dọa lực thần vô chủ.

Hầu tử nhà tốt xấu cũng có chút bối cảnh, nhưng đối phương không hỏi một tiếng, cứ như vậy cho đánh chết tươi, chính là cha hắc tử cũng không có loại thù đoạn này đi.

Đây là người mà, quả thực chính là ác ma giết người!

"Người, người quá độc." Lư Dương bờ môi run rẩy, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, sớm đã không có vào cửa lúc nửa đêm hùng phong.

Lôi Liệt đứng người lên, chấp tay sau lưng đi tới, chiếu vào Lư Dương trên mặt thổi điều thuốc sương mù, ngạo nghễ cười lạnh nói: "Vô độc bất trượng phu, ra hồn, không hung ác dùng cái gì đặt chân, đêm nay các người ai cũng đừng nghĩ đầy đủ rồi đi nơi này."

"Dương ca, còn thất thần làm gì, tranh thủ thời gian cho người cứu cứu gọi điện thoại a." Một bên Hàn Mỹ Lệ dắt cuồng hống, nhắc nhở dọa mộng Lư Dương.

Lư Dương lúc này mới lấy lại tinh thần, hít vào một ngụm khí lạnh, dùng sức vỗ vỗ gương mặt của mình: "Đối, đối, ta còn có cứu cứu đâu, ta cứu cứu là nam trống nửa bầu trời Cao Ma Tử, còn không đối phó được hắc tử sao?"

Nghĩ đến cái này, trên mặt hắc tử lại có thần khí, âm thầm trấn định lại, cất cao giọng nói: "Xem như người lợi hại, có gan người chờ đó cho ta."

"Tốt, ta chờ, ta ngược lại muốn xem xem đêm nay ai có thể cứu được người." Lôi Liệt ngón tay một câu, lập tức có người rút dây cho hắc tử thêm đá Volga.

Lôi gia đều là ăn người mảnh hồ, chỉ có rượu mạnh nhất, mới có thể xứng với bọn hắc tử dưới mặt đất chí tôn thân phận.

Cao Ma Tử ăn đao phân com, không có dòng dõi, cho nên đối Lư Dương người ngoại sinh này, sùng chính là vô pháp vô thiên.

Tiếp vào cháu trai Lư Dương điện thoại, Cao Ma Tử nổi giận, một thanh lật ngược mặt chược bàn.

Hắc tử ngược lại muốn xem xem là cái nào mất bị mù đồ chơi, dám ở hắc tử trắng từ nháo sự, đối với hắc tử bảo bối cháu trai ra tay. Lúc này từ điểm ba mươi mấy hào tay chân, trùng trùng điệp điệp, mấy chiếc xe chạy nhanh đến.

Một đoàn người tiến đại sảnh, quản lý lo lắng bu lại, về mặt nghiêm túc đạo: "Ma gia, ba....."

Vừa mở miệng nói chuyện, Cao Ma Tử mở ra năm ngón tay bắt chéo trên mặt của hắc tử, đẩy cái lão đảo, lạnh lùng phun ra hai chữ: "Lăn đi."

Cao Ma Tử cũng không cao, hắc tử chỉ là họ Cao mà thôi.

Trên thực tế, hắc tử rất gầy, tám kia gần đầy màu đỏ sậm tê dại điểm vàng như nền mặt, giữ lại kéo cận bã sợi râu, nhìn một mặt tang thương.

Nhưng tuyệt đối không người nào dám khinh thường hắc tử, tại hắc tử kia đục ngầu ó vàng trong con mắt, tản ra âm trầm tử khí. Đây là một cái chân chính ngoan nhân, để cho người ta nhìn một cái, liền sinh lòng e ngại.

Còn không có tiền phòng, tay hắc tử vừa nhắc, những cái kia theo hắc tử nhiều năm tay chân, tất cả đều đem sáng như tuyết khảm đao lấy ra.

Ai cũng biết, Ma gia không nói lời nào thời điểm, chính là muốn giết người, bên trong nháo sự gia hòa đêm nay phải xui xẻo.

Phanh!

Cao Ma Tử đã một cái bay ra ngoài bao sương đại môn, đi vào trước.

Nhìn thấy giống như thiên thần Cao Ma Tử, Lư Dương nhin không được kinh hi lên tiếng: "Cửu phụ ta tới."

Sau đó, hấn chỉ vào Lôi Liệt, mặt mũi tràn đầy đắc ý phá lên cười: "Người không phải rất chảnh sao? Nhìn người chết như thế nào!"

Cái khác phú gia công tử ca, cũng là thờ dài nhẹ nhõm, nhao nhao phụ họa: "Kia là, ai không biết dương ít cửu phụ Ma gia danh xưng nửa bầu trời, dám chọc chúng ta dương ít, lúc này có người không may."

"Không sai, dương ít, nhất định phải làm cho hấn lấy mệnh đền mạng, vì hầu tử báo thù!"

Lôi Liệt hoàn toàn bất vi sở động, vững vàng ngồi ở trên ghế sa lon, lưng lay chén rượu, khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh.

"Cậu, người nhưng phải báo thù cho ta a, gia hỏa này giết huynh đệ của ta, hôm nay trăng tử này nếu không tìm trở về, về sau người cháu trai ta liền không có cách nào lẫn lộn a." Lư Dương ôm lấy Cao Ma Tử, hốc mắt đỏ bừng, cắn răng nghiêng lợi nói.

Cao Ma Tử vỗ vỗ cháu trai bả vai, trầm giọng nói: "Tiểu Dương, yên tâm, dưới gầm trời này liền không có người cửu phụ ta giải quyết không được sự tình."

Nói xong, khí thế của hấn hùng hồn phát ra một tiếng lôi đình hét lớn: "Ai mẹ hấn mắt bị mù, dám ở lão tử Cao Ma Tử địa bàn giương oai."

Lôi Liệt đặt chén rượu xuống, không mặn không nhạt cười lạnh nói: "Ta!"

Thanh âm này thế nào như thế quen tai đâu? Cao Ma Tử thầm cảm thấy có chút rất không thích hợp, đẩy ra đám người thấy được ngồi nghiêm chỉnh Lôi Liệt, trên mặt tức giận, trong nháy mắt biến thành kinh ngạc cùng sợ hãi.

"Cửu phụ, chính là cái này mắt không mở tạp chủng, hấn đánh chết ta một cái huynh đệ, còn tuyên bố muốn tiêu diệt ta." Lư Dương đi qua, lôi kéo Cao Ma Tử góc áo, đắc ý hướng mọi người cười cười, cáo lên kén ăn trạng.

Tất cả mọi người liều mạng đẩy ra đằng trước xem náo nhiệt, nghĩ thầm, gia hỏa này lại hoành, lại độc, còn dám cùng nửa bầu trời Ma gia khiêu chiến không thành, hôm nay sợ là chịu không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17:Tai kiếp khó thoát

"Ma gia, chơi chết hấn!"

"Không sai cho hấn đến điểm hung ác! Cho hấn biết nửa bầu trời không phải thổi phồng lên!"

Chúng ít lòng đầy căm phẫn ồn ào.

Lư Dương gặp Cao Ma Tử sững sờ tại nguyên chỗ đầu đầy mồ hôi, nửa ngày không có phản ứng, không khỏi có chút buồn bực: "Cửu cửu, người ngược lại là chơi chết cái này mắt không mở hàng a."

Lôi Liệt bình thân tự nhiên không sợ, hai tay dứt túi đi đến Lư Dương trước mặt, khinh miệt chặc chặc lưỡi, đột nhiên trở tay chiếu vào Cao Ma Tử chính là một bạt tai, sau đó nắm chặt Cao Ma Tử cổ áo, kéo tới Lư Dương trước mặt, giận dữ nói: "Người tìm chỗ dựa chính là hấn sao? Chơi chết ta, người hỏi hấn có gan này sao?"

Tình huống như thế nào!

Ma gia bị đánh? Phải biết phía sau hấn còn có ba mươi mấy đêm sáng như tuyết khảm đao a!

Càng khiến người ta mắt tròn chính là, nam trống nửa bầu trời Cao Ma Tử không chỉ có bị đánh không có nửa điểm tính tình, ngược lại giống con

chó xù đồng dạng cúi đầu đạo: "Tam gia đánh tốt, chính là cho ta một vạn cái gan, cũng không dám động Tam gia ngài a."

"Ba, Tam gia....."

Tại Đông Châu, dám phiến Cao Ma Tử Tam gia, ngoại trừ Lôi gia vị kia Tam gia, còn có thể là ai?

"Lôi Tam gia!" Lưu Dương môi hơi há ra, lẩm bẩm một câu, lập tức chỉ cảm thấy thiên băng địa liệt, kếm chút không có đã hôn mê. Giờ phút này, hắn hận không thể hút chết mình, 'Con mẹ nó chứ thể nào liền chọc tôn này Sát Thần, đây chính là Giang Đông Lôi gia Tam thái tử a!'

Nhưng hắn minh bạch hơi trễ, Cao Ma Tử nắm chặt Lưu Dương tóc, tả hữu khai cung vài cái thanh thúy bàn tay quạt bay hắn.

Cái này còn không hết hận, hắn lại nắm lên một cái ghế chiếu vào bảo bối này cháu trai đồ ập xuống hung ác đập xuống: "Con chó thẳng ranh con, liền lòi Tam gia cũng không nhận ra, mà ngươi đối mặt chó, bình thường là thể nào dạy ngươi, không hiểu quy củ, hôm nay không đánh chết ngươi cái mắt không mở ngu xuẩn."

Nhìn xem bị mình đánh bể đầu chảy máu cháu trai, Cao Ma Tử lòng đang nhỏ máu, 'Tiểu Dương, không phải cứ cứ không giúp ngươi, là ngươi chọc không nên dây vào người a. Ngươi sống hay chết, đều xem Tam gia tâm tình.'

Vốn là muốn xem kịch vui đám người, trong lòng càng là rót một chậu nước đá, thấu trái tim lạnh. Nhất là những cái kia vừa mới ồn ào gia hòa, không ít càng là dọa quần đều đi tiêu, hận không thể xé mình miệng thúi.

Bởi vì bọn hắn chọc tới một cái chí cao vô thượng đại nhân vật.

Tại Đông Châu thị, Lôi gia vua không ngại thân phận, không ai không biết.

Đã từng Đông Châu thị một vị quan lớn, tuyên bố muốn cho rơi đài Lôi gia, nhưng lời mới vừa truyền đi, còn không có động thủ, thi thể của hắn liền tung bay ở Đông Giang phía trên.

Từ đây, không còn có người dám đánh Lôi gia chủ ý.

Thậm chí tại toàn bộ Giang Đông tỉnh, Lôi gia cũng là tiếng tăm lừng lẫy, Lôi gia chủng môn nhân Lôi Chấn Thiên, thủ hạ có ba con trai, danh xưng Lôi thị ba hổ, từng cái đều là nhân vật hung ác.

Lưu Dương đêm nay đắc tội vị này liền lòi Tam gia!

"Thấm thẫm, Nghiên Nghiên, chúng ta là không phải phải xong đời, ngươi nói Lưu Dương hảo chết không chết thể nào liền chọc tới lòi Tam gia đâu?" Hàn Mỹ Lệ không để ý tới bị đánh máu tươi chảy ròng Lưu Dương, trốn đến trong đám người, mang theo tiếng khóc nức nở phẫn nản nói.

Lôi Chấn Thiên tung hoành Đông Châu, ngoại trừ bản thân hắn là nhất đại kiêu hùng bên ngoài, càng có ba cái như hổ như rồng nhi tử, Lôi Liệt là lão tam, bình thường phụ trách Lôi gia bên ngoài sinh ý.

Nhà này thịnh thế đô thị giải trí chính là Lôi Liệt khiển trách món tiền khổng lồ kiến tạo, nguyên bản đến mình tráng tử đến uống chén rượu, nhưng không ngờ một đám mất không mở học sinh Nha Tử, vậy mà nháo đến hắn trên đầu tới, cái này còn cao đến đâu.

"Lôi gia hổ uy, phạm người tất tru!" Lôi Liệt một hớp uống cạn trong chén liệt tửu, chấp tay sau lưng coi thường đám người, mãnh hổ giận dữ, người đều sợ hãi.

"Thấm thẫm, cha ngươi tại trên thương trường bằng hữu nhiều, có thể nói lên lời nói sao?" Ôn Tuyết Nghiên nhỏ giọng hỏi.

Hà Nhã Thấm cắn răng ăn mày, nắm thật chặt Ôn Tuyết Nghiên tay, run giọng nói: "Tiểu Nghiên, vị này Tam gia chính là Đông Châu Diêm Vương gia, cha ta sao đủ được hắn loại người này a."

Tam nữ nghe xong, trong lòng một trận tuyệt vọng, chỉ có âm thầm cầu nguyện, Lôi Liệt sẽ không đem lửa giận giận chó đánh mèo đến trên người của các nàng, nếu không chỉ sợ ai đến cũng không bảo vệ được các nàng.

Nghĩ đến cái này, Hà Nhã Thấm không khỏi nhìn về phía nghiêng dựa vào nơi hẻo lánh ngăn người Tần Nghệ, đáy lòng hỏi hận vạn phần, 'Ta nếu là không cùng hắn đưa khí, như thế nào lại hãm sâu hiểm cảnh đâu.'

Ôn Tuyết Nghiên nhìn một chút điện thoại, thời gian là hơn mười hai giờ, nàng trong lòng cảm thấy kinh ngạc, 'Không nghĩ tới Tần Nghệ quả thật là miệng vàng lời ngọc, Lưu Dương gặp họa sát thân, chính ứng tại giờ Tý. Chỉ tiếc, ta cùng nhà thám không tin hắn, nhưng cũng không biết một kiếp này có thể phá không?'

Nhìn thấy hai nữ biết vậy chẳng làm đáng vẻ, Tần Nghệ cười khề không nói, 'Người sống một đời, ai có thể không phạm sai lầm lầm, nhưng cái này lại ngại gì. Có ta ở đây, các ngươi chính là đem trời đem cho lỗ thủng mất, ta cũng có thể lấp đầy.'

Cao Ma Tử là thật đánh, đánh Lưu Dương máu me đầy mặt, tại Lôi Liệt không có mở miệng trước đó, hắn chỉ có không ngừng đánh, dù là đánh chết cũng phải đánh.

Bởi vì coi như đánh chết người ngoại sinh này, chí ít có thể bảo toàn mình cùng toàn bộ Lư gia.

Trong lòng của hắn đã sớm mắng lên: "Cái này mắt không mờ tiểu tử, gây ai chính mình cũng có thể che đậy, lệch gây người Lôi gia, không biết cừ cừ người cũng bắt quá là Lôi gia một đầu chó giữ nhà a."

"Tốt, người trẻ tuổi không hiểu chuyện, cho chút giáo huấn coi như xong." Lôi Liệt cuối cùng mở miệng.

Lôi Liệt rất rõ ràng, Cao Ma Tử thay Lôi gia nhìn xem nửa cái gia môn, bằng không trắng từ này, cũng sẽ không giao cho hắn đến xem quản. Không cần thiết vì như thế cái mao đầu tiểu tử, đem chuyện làm quá tuyệt.

Cao Ma Tử giống như là đạt được xá lệnh, ném xuống cái ghế, tranh thủ thời gian đỡ dậy máu me khắp người, mềm như bùn nhão Lư Dương, lại đau lòng lại giận lửa quá lớn: "Tiểu tử thú, còn không tranh thủ thời gian hướng Tam gia xin lỗi?"

"Tam gia, ta, ta sai rồi, là ta mắt bị mù, không biết Thái Sơn." Lư Dương bất lực từ rút hai bàn tay đạo, trong lòng thầm mắng, "Thật đúng là để nhà quê cho đoán chắc, hôm nay đây là đổ mấy đời huyết mồi, cảm ơn nhà a."

Lôi Tam gia vỗ vỗ Cao Ma Tử bả vai nói: "Ma Tử, người tuổi trẻ, người phải hảo hảo dạy, không nên quá cuồng vọng, về sau thêm chút tâm. Mặt mũi của người không phải mỗi một lần đều có thể dễ dàng, hiểu không?"

Cao Ma Tử toàn thân khẽ run rẩy, gật đầu cung kính nói: "Tam gia dạy phải, dạy phải....."

Sau đó, tranh thủ thời gian cho Lư Dương nháy mắt.

"Còn thất thần làm gì, đi nhanh lên a." Lư Dương hiểu ý, không để ý tới không biết sống chết hầu tử, gào to một tiếng, ra hiệu Hàn Mỹ Lệ ba người đi nhanh lên.

Ngay tại Tàn Nghệ cũng coi là cái này ra nháo kịch diễn xong thời điểm, Lôi Liệt vuốt cằm, hung ác nham hiểm ánh mắt rơi vào Hà Nhã Thâm ba người trên thân, nghiền ngẫm cười nói: "Các người có thể đi, nhưng cái này ba tiểu nữ đến lưu lại, ta cái này nổi giận trong bụng còn không có phát xong, dù sao cũng phải tìm người giảm nhiệt đi."

Bên cạnh hắn xưa nay không khuyết thiếu nữ nhân, nhưng giống ba người này như vậy thanh xuân tịnh lệ lại là cực ít, hoa nhài cùng người ta so sánh, lập tức xấu không có cách nào đập vào mắt.

'Như thế cái ngoài ý muốn kinh hi, xem ra đêm nay có vui vẻ.' Lôi Liệt mừng thầm, ánh mắt nóng bỏng tại Hà Nhã Thâm ba người trên thân vừa đi vừa về quét sạch, càng xem trong lòng càng thích.

Lập tức có bảo tiêu tiến lên đây kéo người.

"Không, không, dương ca, ta không muốn." Hàn Mỹ Lệ lúc này nơi nào còn dám lại mạnh miệng, dọa thẳng hướng Lư Dương sau lưng tránh.

Hà Nhã Thâm cùng Ôn Tuyết Nghiên càng là dọa gương mặt xinh đẹp trắng bệch, hai vị này cô gái ngoan ngoãn, tự nhiên cũng là nghe qua Lôi gia tên tuổi, đừng nói là các nàng, chính là nàng phụ mẫu tại cái này, hôm nay cũng đừng hòng thoát thân.

Vừa nghĩ tới muốn bị như thế thứ cận bã nam ác bá hủy đi trần tàng tâm thân xử nữ, hai người nhin không được lệ rơi đầy mặt.

"Tam gia, các nàng là bạn học của ta, van cầu....."

"Lăn!" Lôi Liệt mặt trầm xuống, lạnh lùng nói.

Cao Ma Tử đưa tay quạt Lư Dương một bàn tay: "Thằng ranh con, nói nhảm thật nhiều, Lôi gia để người lăn, lỗ tai điếc, cái này ba cái nương môn lưu lại, những người khác lập tức lăn."

Lư Dương thống khổ nhìn ba người một chút, trong lòng hối hận muốn chết, nếu không phải hắn nhất thời phạm tiện, cũng sẽ không xông ra như thế hoạ lớn ngập trời.

Hắn từ trước đến nay giảng nghĩa khí, nếu là vút xuống ba người, về sau còn thế nào hỗn. Nhưng lưu lại, hắn lại không có cái này loại.

Cuối cùng, hắn bắt đầu dể dặt đầu, thờ dài nói: "Thật xin lỗi, là ta vô dụng....."

Hắn câu nói này không thể nghi ngờ tưới tắt Hà Nhã Thâm ba người một tia hi vọng cuối cùng, ba người như gặp phải sấm sét giữa trời quang, thân hình lão đạo muốn ngã, gần như tuyệt vọng.

'Lão thiên gia, người sao có thể tàn nhẫn như vậy, ta thù thân như ngọc, kia Lôi Liệt dơ bẩn vô cùng, nhưng chưa từng nghĩ hôm nay lại muốn bị cảm thú như vậy vũ nhục.' Từ trước đến nay cao ngạo Hà Nhã Thâm, giờ phút này nước mắt rơi như mưa, chỉ có vô tận hận ý.

Ôn Tuyết Nghiên hơi kiên cường điểm, vịn sắp té xỉu Hà Nhã Thâm, chậm rãi lui về sau tránh.

"Lôi Tam gia, người, người chó quá mức, ta báo cảnh sát." Ôn Tuyết Nghiên lấy dũng khí nói.

Lôi Liệt cười ha ha, "Báo cảnh, ta không nghe lầm chứ."

Cao Ma Tử mấy người cũng là cười ha ha, tại nam trống khu ban đêm, căn bản là tìm không thấy một người cảnh sát thân ảnh, ở đây, lòi Tam gia có tuyệt đối quyền.

Từ cái này phách lối trong tiếng cười điên dại, Ôn Tuyết Nghiên biết, trên đời này có lẽ còn có một người có thể cứu các nàng, đó chính là Tần Nghệ.

Nàng tin tưởng mình trực giác!

"Ba người các ngươi muốn mạng sống, chỉ có một con đường, hảo hảo hầu hạ ta, đem lão tử làm dễ chịu, ta có lẽ có thể cho các ngươi một đầu sinh lộ, nếu không ta đem các ngươi bán được Đông Nam Á đi, lại diệt cả nhà các ngươi."

Lôi Liệt từng bước một tới gần Ôn Tuyết Nghiên, đưa tay nắm nàng phẫn nộ cái cằm, âm trầm trêu đùa.

Toàn bộ Đông Châu, ai cũng biết Lôi gia nói một không hai!

Ôn Tuyết Nghiên quay đầu hướng trong đám người Tần Nghệ ném đi một tia hi vọng cuối cùng ánh mắt, hẩn y nguyên an tĩnh đứng tại kia thờ ơ lạnh nhạt, không có chút nào nghĩ ra đầu đáng về.

'Ai, ta thật ngốc, hẩn bắt quá chỉ là người bình thường thôi, lại thế nào cùng lòi Tam gia loại này xưng bá một phương kiêu hùng đâu đâu!'

Nghĩ đến cái này, nàng ôm Hà Nhã Thâm, hai người cái trán chống đỡ, tuyệt vọng khóc ròng lên tiếng.

"Nhã thâm, tuyết nghiên, mỹ lệ, là ta Lư Dương vô dụng, ngày sau ta như quật khởi, nhất định phải thay các ngươi báo tó nầy sỉ nhục, lần này coi như ta thiếu các ngươi." Lư Dương tìm như bị đao cắt, quay đầu chỗ khác không còn dám nhìn, cắn răng, đi tới cửa.

"Ngươi muốn động nàng, có hay không hỏi qua ta? Ta đồng ý sao?" Một cái lười biếng thanh âm từ trong góc tường truyền ra, thanh âm cũng không cao, lại như là châm mương, đâm người mưng nhĩ, tại mọi người tiếng cười chói tai bên trong, là như thế rõ ràng rõ ràng.

'Ngu xuẩn mỗi năm có, năm nay sao mà nhiều, tà môn, thật là có không sợ chết dám cùng ta khiêu chiến?' Lôi Liệt lông mày trầm xuống, động sát tâm, nhìn không được hướng trong đám người quát to: "Ai, là ai đang nói chuyện, cút ra đây cho ta."

"Là ta." Tần Nghệ giương lên trường bào, một tay vác tại sau lưng, ngạo nghễ từ trong đám người, không nhanh không chậm đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Một quyền trấn kiêu hùng

"Tần Nghệ!" Hà Nhã Thâm cùng Ôn Tuyết Nghiên kinh ngạc lên tiếng, hai người là vừa lo lại vui.

Vui chính là, rốt cục có người nguyện ý ra mặt. Lo chính là, Tần Nghệ tay không tác sát, đối mặt như hổ sói lòi Tam gia, hẩn sẽ là mình chúa cứu thế sao?

"Tần Nghệ, ngươi sẽ mang bọn ta rời đi đúng không?" Ôn Tuyết Nghiên ôm lấy Tần Nghệ cánh tay, tựa như là bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng, rung rung hỏi.

"Ta nói qua, ngươi tin ta, ta phù hộ ngươi cả đời! Cho dù là thiên băng địa liệt, lại có sợ gì." Tần Nghệ âm áp cười nói.

Ôn Tuyết Nghiên ngấm nhìn cặp kia ngạo khí, thâm thúy con ngươi, trong nháy mắt giống như là có vô tận dũng khí, nhu thuận gật đầu, ưm đạo: "n, ta tin ngươi!"

Hà Nhã Thâm trong đầu đột nhiên nghĩ đến hôm đó bị Tần Nghệ ôm vào mương một màn, 'Đáng chết hồn đản, hẩn trước hết nhất an ủi không phải là ta sao? Ta nhưng cùng hẩn đặt trước qua thông gia từ bé a.'

Nhưng mà Tần Nghệ từ đầu đến cuối chưa có xem nàng một chút, Hà Nhã Thâm trong lòng đột nhiên tràn ngập ra một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được cay đắng, cao ngạo tự tôn, giống như là bị hung hăng đập một cước, thật là khó chịu.

"Lôi Tam gia đúng không, thừa dịp ta còn không có sinh khí, lập tức hướng nàng nói xin lỗi!" Tần Nghệ ôm cánh tay ngoay ngoay đi đến Lôi Liệt trước mặt, bình thần nói.

"Muốn ta xin lỗi? Ngươi thì tính là cái gì? Ngươi đủ tư cách sao?" Lôi Liệt xem xét Tần Nghệ bình thường không có gì lạ, khẩu khí lại rất lớn, nhất thời khí phách đều nhanh nổi.

"Ta không phải thứ gì, ta là tới từ Địa Ngục, có thể chứa tể người sinh tử thần." Tần Nghệ sờ lên mũi, nghiêng ngẫm cười nói, phảng phất Lôi Liệt là trong bàn tay hất đồ chơi.

"Chứa tể sinh tử của ta? Lão tử không nghe lầm chứ!" Lôi Liệt cùng Cao Ma Tử bọn người giống như là nghe được một cái chuyện cười lớn, hai mặt nhìn nhau, cười nước mắt đều nhanh chảy ra.

"Tiểu tử, ngươi triệt để chọc giận ta, ta nhìn ngươi làm sao chứa tể ta sinh tử. Mẹ hán, hôm nay ai cũng không cho phép đi, đều phải cho cái này tiểu tử càn rỡ chôn cùng." Lôi Liệt nộ cười trên mặt thu vào, hôm nay nếu không làm tiểu tử này, về sau ai cũng dám cười lên Lôi gia trên đầu đi ị đi tiểu.

"Ai, ngươi không nên dây vào ta sinh khí." Tần Nghệ đồng tình nhìn xem Lôi Liệt, lắc đầu thờ dài một cái.

"Tần Nghệ, ngươi cái chết ngu xuẩn, tiểu thuyết đã thấy nhiều, đầu óc tú đần đi, ngươi muốn trang bức đương anh hùng, đừng kéo chúng ta đệm lưng a." Đối mặt Lôi Tam gia lửa giận, những cái kia bị bảo tiêu ngăn lại phủ gia công tử ca giờ chân kêu lớn lên, hận không thể đem hán xé thành mảnh nhỏ.

"Nghiên Nghiên, ngươi nhanh khuyên nhủ xã này ba lão, thật muốn đem Tam gia chọc tới, chúng ta sợ liên tính mạng còn không giữ nổi." Hàn Mỹ Lệ không cao hứng đối Ôn Tuyết Nghiên đạo.

Nàng vừa mới cũng muốn mình bạch, bởi ai ngủ không phải ngủ, nàng đối với mình bản lãnh phục vụ nam nhân, vẫn có chút tự tin. Vạn nhất người ta Lôi Tam gia coi trọng nàng, chén này canh loãng không được so Lư Dương dễ uống gấp trăm lần, đó là cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt a. Cho nên, nàng đối Tần Nghệ can thiệp vào, cực kì phản cảm.

"Nghiên Nghiên, ngươi nói Tần Nghệ hán có thể làm sao?" Hà Nhã Thẩm nhú mày hỏi.

Nàng thấy tận mắt Tần Nghệ đánh Phươg Tuấn Khải quỳ xuống đất gọi gia, nhưng Lôi Tam gia như thế nào Phươg Tuấn Khải những cái kia bao cò có thể so sánh sao?

Ôn Tuyết Nghiên ánh mắt kiên định rơi vào cái kia thẳng tắp như núi trên thân thể, không chút nghĩ ngợi gật đầu nói: "Ta tin tưởng hán nhất định sẽ mang chúng ta rời đi."

"Tần Nghệ, ngươi đừng nói giỡn, tiếp tục náo loạn, mọi người sẽ bị ngươi hại chết." Lư Dương không nghĩ tới cái này tân thu tiểu đệ, như thế không biết thời thế, khí hám răng ngứa đạo.

Tần Nghệ cười lạnh nói: "Tần mỗ mở miệng như núi, nhất ngôn cửu đỉnh, hán hôm nay nếu không hướng tuyết nghiên xin lỗi, việc này không xong."

"Khẩu khí thật lớn, ta hôm nay liền nhìn xem làm sao cái không xong, hắc tử, phé đi hán." Lôi Liệt lên con giận dữ, liền chưa thấy qua như thế không biết sống chết đồ chơi.

Hắc tử như chớp báo sấm lao đến, bấp thịt cả người căng cứng, bắn ra lực lượng kinh người, nương theo lấy để cho người ta sợ hãi tiếng xé gió, một cái trọng quyền đánh phía Tần Nghệ mặt, hán nhất hướng thụ loại kia đánh gãy người xương mũi thanh thúy thanh.

Làm Lôi Tam gia cận vệ, đến từ Nam Dương sát thủ. Trên tay hán dính qua nhân mạng, nói ít cũng phải có hơn mười đầu, hán không ngại lại nhiều cái trước, là lấy xuất thủ chính là sát chiêu.

"Thiên thân lao đầu vào lửa, tự rước chết!"

Tần Nghệ trong mắt lóe lên một tia hàn mang, không có chút nào sức tưởng tượng động tác, cũng là một cái đâm thẳng hải lòng nghênh hướng hắc tử.

"Hừ, ta hai tay đều có năm trăm cân khí lực, có thể sinh nát đá rắn, lực xé sư hổ. Tiểu tử này tuổi còn trẻ, coi như hán là người luyện võ, lấy hán gây gò thân thể, có thể lớn bao nhiêu lực đạo, cùng ta liều mạng, quả thực là muốn chết!"

Hắc tử âm thầm cười lạnh.

Nhưng khi đầu quyền chạm nhau trong nháy mắt, hắc tử chỉ cảm thấy một cỗ cự lực như bài sơn đảo hải đè ép tới, đầu chỉ ngán cân, cảm thấy thâm kêu không ổn, muốn tránh né đã là không còn kịp rồi.

Răng rắc một tiếng!

Hắc tử bay ngang ra ngoài, nguyên cả cánh tay xương cốt vỡ vụn, ngã trên mặt đất kêu thảm lên!

Tần Nghệ hai tay chấp sau lưng, tại mọi người trong tiếng than thở kinh ngạc, đi bộ nhàn nhã tới gần hắc tử.

Hắc tử sợ hãi di chuyển cái mông trốn về sau tránh, hắc tử nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tần Nghệ tuổi còn trẻ, cũng đã là có được ngàn cân thần lực nội luyện võ giả.

Tại võ tu chỉ đạo bên trên, một ngày không nội lực, liền coi như không lên chân chính võ đạo bên trong người. Dù là lợi hại hơn nữa bên ngoài luyện cao thủ, vốn có nội lực nội luyện võ giả trước mặt, cũng chỉ có khoanh tay chịu chết phần.

"Người giết một người, ta đoạn người một tay, người phục không?" Tần Nghệ hỏi.

Hắc tử nơi nào còn có nửa phần khí thế hung ác, như chó phủ phục ở trên, dập đầu như giả tởi: "Ta phục, ta phục!"

"Rất tốt!" Tần Nghệ xoay người, chậm rãi đi hướng Lôi Liệt, Cao Ma Tử bọn người, "Hắn phục, các người đâu?"

Một chiêu đánh bại Lôi Liệt bên người mạnh nhất bảo tiêu, dù là Lôi Liệt, Ma gia bực này ngoan nhân, cũng là dọa hai chân rung động rung động.

"Ông trời của ta, cái này, con hàng này là người sao?" Lưu Dương dụi dụi con mắt, cảm giác mình đang nằm mơ đồng dạng, đây là mình khinh bỉ cái kia nhà quê sao?

Hà Nhã Thâm, Ôn Tuyết Nghiên hai người càng là kích động ôm thành một đoàn, nhin không được reo hò lên tiếng. Mỗi cái nữ hài trong suy nghĩ đều có một anh hùng cái thế mộng. Hi vọng tương lai mình chân mệnh thiên tử có thể chân đạp thất thái tường vân, tại nguy nan nhất thời điểm đến cứu vớt mình.

Đây hết thảy thành sự thật, chỉ là cái này nam nhân cũng không phải là dặm có tiền, có thể công tử ca, mà là đến từ Ngô huyện bình thường thiếu niên.

"Ta phục người đại gia, ta ngược lại muốn xem xem, người có bao nhiêu có thể đánh!" Lôi Liệt tốt xấu là gặp qua cảnh tượng hoành tráng người, vung tay lên, quát to: "Cùng tiến lên, cho ta chơi chết hắn."

"Tốt, xem ra người là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ."

Tần Nghệ cười lạnh một tiếng, đôi mắt mấy chục thanh khảm đao bình thân tự nhiên không sợ, hắc phù da chú xương có thể ngăn cản đạn bình thường chính là đứng tại vị này từ bọn hắn chặt, cũng đừng hòng tổn thương hắn một sợi lông.

Đối phó những tôm tép này, hắc tử căn bản liền võ kỹ đều không cần làm, ra chân như điện, quyền tất xương vỡ, không có ai đỡ nổi một hiệp.

Ngắn ngủi không đến nửa phút, ngoại trừ trên ghế sa lon Lôi Liệt cùng Cao Ma Tử, tất cả mọi người ngã trên mặt đất, không có một cái có thể bò dậy.

"Lôi Tam gia, người bây giờ tin tưởng ta có thể chứa tể sinh tử của người sao?" Tần Nghệ hỏi.

"Tiểu tử, người chó làm loạn, mấy phút sau, ta người liền sẽ đuổi tới cái này, người có thể đánh một trăm cái, một ngàn cái sao?" Lôi Liệt hướng trên ghế sa lon nhích lại gần, nuốt nước miếng một cái, tận lực để cho mình giữ vững tinh táo. Nhưng thanh âm run rẩy, đã bán vị này dưới mặt đất kiêu hùng, hắc tử sợ hãi.

"Có đúng không?" Tần Nghệ một cước đá lên trên đất khảm đao, như trường hồng quán nhật, dấn Lôi Liệt bên tai, đâm vào tường bên trong, cảm thấy nhập chuỗi.

"A, Lôi gia, người, người....." Một bên hoa nhài che ngực, thét lên lên tiếng.

Lôi Liệt chỉ cảm thấy dái tai mát lạnh, đuôi tay lằn mồ, đầy tay là máu, toàn bộ lỗ tai bị tận gốc tước mất, nhất thời đau hét thảm một tiếng.

"Người tin hay không, tại người người trước khi đến, ta tiện tay có thể lấy mạng chó của người." Tần Nghệ đi đến bên bàn trà, đốt một điếu gọt xong xỉ gà, cúi người một điếu thuốc sương mù thổi tới Lôi Liệt máu me đầy mặt trên mặt.

"Ta thưa! Huỳnh đệ, người là có bản lĩnh người, mọi người vì sao không thay đổi địch là bạn, ta Lôi gia tất phụng người làm khách quý, đảm bảo người ăn ngon uống say, hưởng không hết vinh hoa phú quý, người xem coi thế nào?" Lôi Liệt tránh đi Tần Nghệ kia từ khí sâm nhiên ánh mắt, bịt lấy lỗ tai cắn chặt hàm răng nói.

"Các người Lôi gia rất mạnh sao? Trong mắt của ta, bất quá một đám cỏ cây bán đầu chi đồ thôi, ta trong nháy mắt liền có thể lấy các người trên cổ đầu người." Tần Nghệ cười lạnh nói.

"Nói như vậy, huynh đệ người là quyết tâm muốn cùng ta Lôi gia đối nghịch? Người thật sự cho rằng ta trị không được người sao? Có!" Lôi Liệt trở tay lấy ra súng lục bên hông, đứng dậy nhắm ngay Tần Nghệ, dữ tợn cuồng hồng.

Nguyên bản còn đang reo hò đám người, lập tức tất cả đều câm, tim nhảy tới cổ rồi bên trên, nha, Tần Nghệ lại có thể đánh, còn có thể gánh được đạn sao?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19:Dùng sinh mệnh trang bức

"Tần Nghệ, ta không muốn hấn nói xin lỗi, các ngươi đừng đấu, chúng ta rời đi cái này được không?" Ôn Tuyết Nghiên đi tới, khoác lên Tần Nghệ cánh tay, gấp nước mắt chảy ròng.

Một đêm này tâm tình như ngồi xe cáp treo chap trùng lên xuống, nàng thực sự không chịu nổi, nàng không cách nào tưởng tượng Tần Nghệ bị đánh nổ đầu thảm liệt tràng cảnh.

"Ngươi đây là tại tìm đường chết, ta khuyên ngươi bỏ đi loại này ngu xuẩn ý nghĩ!" Tần Nghệ nhìn cũng không nhìn Lôi Liệt, phảng phất trong tay hấn nắm chính là một thanh súng đồ chơi, ngược lại xoay đầu lại vỗ nhẹ Ôn Tuyết Nghiên mu bàn tay, ra hiệu nàng đừng lo lắng.

"Mẹ, lão tử đưa ngươi đi gặp Diêm Vương gia." Lôi Liệt bóp cò, đạn ra khỏi nòng, súng ngắn phát ra thanh thúy tiếng vang.

"A!" Ôn Tuyết Nghiên không còn dám nhìn, hét lên một tiếng nhào vào Tần Nghệ trong ngực.

"Ai, Tần Nghệ, ngươi đây là lấy chính mình sinh mệnh đang trang bức a, sao phải khổ vậy chứ?" Lưu Dương bắt đắc dĩ thờ dài. Một chút nhát gan thậm chí nhắm mắt lại, không dám nhìn đến Tần Nghệ bị nổ đầu thảm cảnh.

"Lúc này nhìn ngươi có chết hay không! Dám cùng ta khiêu chiến, ngươi còn non lắm." Lôi Liệt đắc ý cười thầm.

A cắt! Một tiếng hắt xì, hộc thời vang lên!

Tần Nghệ xoay người, trong lúc đó hắt xì hơi một cái, chính xông mặt đạn, lại bị nuốt vào trong miệng.

Ô!

Tần Nghệ kêu lên một tiếng đau đớn, bịt miệng lại, thần kinh của tất cả mọi người đều căng cứng đến cực hạn!

Đạn xuyên qua yết hầu, cái này còn có thể có mệnh sao?

"Ô!" Tần Nghệ đứng thẳng người, hai răng ở giữa, vậy mà cắn một viên đạn.

Ta đi, dùng miệng tiếp đạn!

Lôi Liệt cũng là triệt để mộng, cả đám kinh cái cảm đều mất, con hàng này thật đúng là không phải người a!

"Ta nói qua, ngươi cái đồ chơi này đối ta không dùng được! Hiện tại, ngươi phục sao?" Tần Nghệ nhổ ra đạn, hơi hộc đi đến mặt xám như tro Lôi Liệt trước mặt, vỗ vỗ mặt của hấn.

Lôi Liệt không dám có chút nộ khí, hấn là người thông minh, dưới mắt sinh tử đã nắm giữ tại Tần Nghệ trong tay. Tại bức này cường giả trước mặt, muốn sống sót, chỉ có thể là cúi đầu, cụp đuôi, mới có hi vọng sống sót.

Người Lôi gia cho tới bây giờ đều là co được dãn được, cụp đuôi, cũng là một thói ăn người sói!

"Ta phục! Ta một vạn cái phục, khẩu phục tâm cũng phục!" Lôi Liệt cúi đầu đằng hoàng nói, nơi nào còn có nửa phần kiêu hùng chi sắc.

"Thất thần làm gì, còn cần ta dạy cho ngươi sao?" Tần Nghệ hài lòng gật đầu nói.

Lôi Liệt trong ánh mắt lóe lên một tia oán độc thần sắc, cắn răng, dẫn thủ hạ mấy chục người, chinh chinh tề tề đứng tại Ôn Tuyết Nghiên trước mặt, khom người đồng nói: "Tuyệt nhiên tiểu thư, thật xin lỗi."

Đường đường Đông Châu dưới mặt đất Tam thái tử tự mình hướng mình xin lỗi, Ôn Tuyết Nghiên nào dám ứng, dọa tranh thủ thời gian trốn đến một bên.

"Tam gia, ta hiện tại có thể đi rồi sao?" Tần Nghệ cười hỏi.

"Nơi này ngươi là gia..... Ngươi nói tính!" Lôi Liệt cung kính nói.

"Ta biết ngươi không phục, nhưng bằng ngươi còn chưa đủ tư cách trở thành thủ hạ ta vong hồn, ta biết các ngươi Lôi gia khẳng định sẽ có võ đạo cao

thủ, gọi bọn họ tới sẽ ta." Tàn Nghệ bấm tay bắn rót xì gà, cười to một tiếng, chấp tay mà đi.

Thăng đến Tàn Nghệ rồi đi, Lôi Liệt thân hình thoát một cái, ba hồn phương định, bảy phách hầy còn, bay sượt mồ hôi lạnh trên trán, ngốc tại chỗ trầm mặc không nói.

"Tam gia, ta hiện tại liền đi chọn người, đem tiểu tử này chặt thành thịt nát." Cao Ma Tử nhỏ giọng bu lại, âm trầm mắng.

Lôi Liệt bất lực uốn tại trên ghế sa lon, chán nản lắc đầu nói: "Vô dụng!"

"Hắn là nội luyện võ giả, người bình thường gần không được hắn, người lại đi khiêu khích sẽ chỉ chọc giận hắn, cho Lôi gia mang đến tai hoạ." Hắc tử cầm cánh tay, ở một bên kiên kị không sâu nói.

Tại toàn bộ Đông Châu, nội luyện cao thủ cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, từ Tàn Nghệ có thể nhẹ nhõm dùng miệng tiếp đạn đến xem, loại người này muốn ám sát một người, thực sự quá dễ dàng.

"Không sai, tại nhị gia không có trở về trước đó, đừng trêu chọc hắn, chuyện tối nay muốn đóng kín, ai dám nói ra, ta lấy mạng của hắn. Chờ nhị gia từ La Sát Môn trở về, lại báo hôm nay đoạn tai mối thù." Lôi Liệt nắm lên trên mặt bàn gãy mất lỗ tai, tiện tay ném vào thùng rác, lãnh ngạo nói.

"Nhị gia!" Cao Ma Tử con mắt trừng thật to!

Cao Ma Tử không hiểu cái gì là võ đạo, nhưng hắn biết Lôi gia vị này nhị gia, tại Đông Châu là gần như thần đồng dạng tồn tại, phi hoa trích diệp, không gì làm không được, Lôi gia có thể có hôm nay thành tựu như thế, dám cùng Đường gia khiêu chiến, chính là bởi vì có nhị gia Lôi Mạnh đầu này chân chính mãnh hổ trấn trấn.

"n, từ vừa mới hắn ra quyền lực đạo đến xem, hắn là tại ngàn cân khí lực ở giữa, nội luyện sơ kỳ mà thôi, nhị gia như xuất thủ, tất nhiên là nắm vững thắng lợi." Hắc tử mặt mũi tràn đầy kính sợ cùng tự hào nói.

"Không sai, chỉ cần nhị gia xuất thủ, tiểu tử này hắn phải chết không nghi ngờ." Cao Ma Tử xiết chặt nắm đấm, trong lòng nói thầm.

Tàn Nghệ một đoàn người ra thịnh thế đô thị giải trí, lúc đến còn đem hắn không khí đồng dạng đại thiếu nhóm, lúc này từng cái chính tề đứng tại đường biên vỉa hè bên cạnh, tranh nhau mời Tàn Nghệ lên xe của mình.

"Dương ca, người qua đây. Như thế nào, ta tính không sai đi, còn muốn nát ta răng, nát miệng của ta sao?" Tàn Nghệ xong Lưu Dương ngoác ngón tay, cười hỏi.

Lưu Dương cái rầm điên khom người tới gần, đáng chất cười nói: "Biệt giới, Nghệ ca, người gọi ta như vậy chính là gây sát ta, trước đó là ta có mắt không biết Chân Thần, người chớ cùng ta so đo."

Liền Lôi lão đại đều gây tại Tàn Nghệ thủ hạ, Lưu Dương biết hắn cái này cái gì Đông Châu đại thiếu, tại người ta trước mặt, vẫn thật là liền cái rầm cũng không bằng.

Tàn Nghệ đưa tay ra hiệu hắn không cần khẩn trương, cất cao giọng nói: "Người cũng biết làm chúng ta nghề này, giảng cứu một cái ra thị tức trưng. Đêm nay phá kiếp phí, mỗi người các người nhiều ít đặc ý tứ điểm, mười vạn một cái đầu người, mọi người có vấn đề sao?"

Đám người tất cả đều im lặng. "Ta đi, cái này còn gọi ý tứ điểm, mười vạn một cái, người thế nào không đi cướp?" Bọn hắn mặc dù là nhà có tiền hải tử, nhưng lập tức xuất ra mười vạn, cũng không phải cái số lượng nhỏ.

Bất quá tương tượng, nếu không phải Tàn Nghệ, bọn hắn đêm nay có thể hay không trở về thật đúng là khó mà nói, mười vạn khối một cái mạng, đáng giá.

Lưu Dương dẫn đầu đưa qua một trương thẻ ngân hàng, mặt mũi tràn đầy thịt đau đạo: "Trong này là ta tích lũy một điểm tiền, không nhiều không ít vừa vặn hai mươi vạn, xem như ta cùng mỹ lệ."

"n, rất tốt!" Tàn Nghệ hiện tại đang cần tiền gấp, không có cùng bọn hắn há mồm muốn một trăm vạn đã không tệ.

Cái khác đại thiếu gia nhao nhao móc thẻ ngân hàng, báo mật mã, một lát sau, ngoại trừ Ôn Tuyết Nghiên cùng Hà Nhã Thâm, tất cả đều thu đủ.

"Tàn Nghệ, ta, ta không có nhiều tiền như vậy....." Ôn Tuyết Nghiên có chút khó khăn đạo.

Nàng là thư hương môn đệ, bình thường cũng không quá quần gia bên trong đòi tiền, mười vạn khối cũng không phải cái số lượng nhỏ, nàng cái này cô gái ngoan ngoan cũng không dám mở miệng hỏi trong nhà muốn a.

Tàn Nghệ cười nói: "Tiểu Nghiên, ta nói qua muốn phù hộ người một thế, tiền của người liền miễn đi."

Ôn Tuyết Nghiên mặt mũi tràn đầy then thùng nhẹ gật đầu, nhỏ giọng nói: "Tạ ơn Nghệ ca."

Hà Nhã Thâm cả đêm tâm tình đều hồngбет thẩu, một thanh kéo qua Ôn Tuyết Nghiên, tức giận nói: "Tiểu Nghiên, chúng ta đi!"

Tần Nghệ đưa tay ngăn cản nàng, cười lạnh nói: "Ngươi còn không có đưa tiền đâu? Ta nói qua để ngươi đi rồi sao?"

Hà Nhã Thâm có chút ngây ngời, mặt mày giận dữ: "Tần Nghệ, ta cũng muốn tiền, ngươi có làm hay không? Nghĩ tiền muốn điên rồi đi."

"Ngươi ta rất quen sao, dựa vào cái gì không thu ngươi tiền? Ngươi có thể không trả tiền, nhưng ta sẽ để cho Lôi Liệt đem ngươi xách về đi, cùng hắn qua đêm."

"Đừng cho là ta là đang cùng ngươi nói đùa, ta chưa từng cùng người không quen thuộc nói đùa." Tần Nghệ sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói.

Biệt khuất một đêm Hà Nhã Thâm lúc này triệt để hồng mắt, tại hốc mắt đào quanh nước mắt cuối cùng là hóa thành mưa dọc theo xinh đẹp gương mặt nhỏ xuống tới, từ trong xác tay lấy ra thẻ ngân hàng đánh tới hướng Tần Nghệ, đau nhức tiếng nói: "Họ Tần, xem như ngươi lợi hại, từ hôm nay trở đi, ngươi ta không quen nhau!"

Nàng liền không rõ, nàng cho tới bây giờ không có thay một người lo lắng như vậy qua, hắn nhiều lần không nhìn hảo tâm của mình không nói, còn tận lực làm khó dễ nàng. Nàng hiếm có qua ai, chịu lấy như thể con giận không đâu?

Tần Nghệ tiếp được thẻ ngân hàng, để vào túi, lạnh lùng cười nói: "Tốt!"

"Các ngươi nhớ cho kĩ, chuyện tối hôm nay, ai cũng không cho nói ra ngoài, tất cả giải tán đi." Tần Nghệ dặn dò một câu, chui vào Ôn Tuyết Nghiên xe.

"Tần Nghệ, nhả thâm nàng mấy ngày nay vẫn luôn đang vì ngươi lo lắng phát sầu, nhìn ra, nàng thật quan tâm. Lại nói, các ngươi hai nhà giao hảo, lại đặt trước qua thông gia từ bé, ngươi dạng này đối nàng, có thể hay không quá mức một chút." Ôn Tuyết Nghiên cảm giác Tần Nghệ là mặt lạnh tim nóng, nhưng lại không hiểu hắn vì sao nhiều lần khó xử Hà Nhã Thâm.

Tần Nghệ đánh ngã chỗ ngồi, nằm ngang xuống tới, nhắm mắt lại, miễn cưỡng nói: "Ta là tại cứu nàng! Nàng lòng dạ quá mức cao ngạo, coi là đàn ông của toàn thể giới đều phải vây quanh nàng chuyển, một khi gặp áp chế thụ thương, dễ dàng chết yếu. Nhiều mài mài nàng, đối nàng ngày sau có chỗ tốt."

Ở kiếp trước, Hà Nhã Thâm tại mấy năm sau gả cho có tiền có thế cậu ấm, nhưng bởi vì không sinh ra nhi tử, không cách nào nối dõi tông đường, thậm chí vứt bỏ, cuối cùng hậm hực tự sát, nhất đại người ngọc, biến mất ngọc tồn hại.

Tần Nghệ có lẽ có thể bảo hộ Hà Nhã Thâm, nhưng nếu muốn thay đổi tính cách thiếu hụt trí mệnh, còn phải ở chỗ nàng tự thân. Nếu không nàng một ngày nào đó sẽ lấy chồng, sẽ gặp phải trong sinh hoạt các loại không như ý, thời gian chung quy vẫn là chính nàng qua.

Tần Nghệ có thể giúp nàng nhất thời, không giúp được một thế, cho nên, hắn mới có thể tận lực lạnh lùng như vậy Hà Nhã Thâm.

Ôn Tuyết Nghiên bưng tỉnh đại ngộ, thẹn thùng nhìn thoáng qua nhắm mắt chợp mắt Tần Nghệ, cảm thấy thâm than: "Thâm thâm, ngươi, ta may mắn đường nào, Tần Nghệ chính là thượng thiên đền báo hộ chúng ta thiên sứ nha. Chỉ tiếc, hắn lần này khổ tâm, đối với ngươi mà nói nhất định là một bình khó nuốt rượu đắng."

Thịnh thế đô thị giải trí cái này kinh tâm động phách vừa ra, theo song phương đóng kín, tại cái này nóng bức mùa hạ, tựa như kia xẹt qua chân trời kinh lôi, lóe lên một cái rồi biến mất.

Đêm hôm đó Tần Nghệ trọn vẹn mờ rùng rã bảy mươi vạn, cái này khiến hắn ý thức được, tại quán bar đoán mệnh cuối cùng không phải kể lâu dài, hắn phải nghĩ biện pháp kiếm càng nhiều tiền.

Hắn sờ đi không có giết Lôi Liệt, cũng là có khác nó ý, tại trong địa ngục khổ tu, để hắn khắc sâu minh bạch một cái đạo lý, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, chỉ có không ngừng khiêu chiến cường giả, mới có thể mức độ lớn nhất đốt phá tự thân cực hạn.

Hắn tu vi hiện tại sắp đột phá đến luyện khí trung kỳ, đối phó Lôi Liệt loại phạm nhân này như nát bột mịn, nhưng muốn trả thù Yến gia vẫn còn còn thiếu rất nhiều. Hắn cần cao thủ chân chính khiêu chiến, thuận tiện đối thế gian võ đạo có cấp độ càng sâu hiểu rõ, biết người biết ta, mới có thể bắt bại.

"Ồ!"

"Cũng không biết Lôi gia cao thủ, thực lực như thế nào, hi vọng bọn họ đến lúc đó đừng có lại phải chút nhảm chán a miêu a cầu đến mới tốt." Trong rừng tĩnh tọa một đêm, Tần Nghệ mở ra hai mắt, con ngươi hòa liên lỏng lẻo huyết sắc ngọn lửa, hơi hít một hơi, chân khí đều giấu tại trong đan điền.

Hắn một mực không có thuê phòng, mỗi đêm chỉ ở đồng lớn mảnh này linh khí còn tính sung túc trong rừng ngũ ngoại trời đã tọa, có chút triển gân cốt một chút, Tần Nghệ nện bước nhẹ nhàng bước chân, hướng lầu dạy học đi đến.

Vừa đi vào phòng học, vô số ánh mắt đầu tới, dư sách cờ bọn người tất cả đều một mặt cười trên nỗi đau của người khác, Tần Nghệ cười rộ rỡ, tại nơi hẻo lánh vị trí ngồi xuống.

"Má mẹ nó, ca môn, ngươi còn dám tới trường học, lá gan không nhỏ a, ngươi có đại phiền toái." Trần Tùng sát bên hắn ngồi xuống, sợ hãi than một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20:Tuần Tiểu Long chiến thư

"A, phiên toái gì?" Tần Nghệ không thú vị bẻ bẻ cổ, chờ dần mà hỏi.

"Phương Tuấn Khải xin tình võ xã Tuần Tiểu Long, tại toàn trường hạ lệnh truy sát, nói muốn đánh gãy chân của ngươi, cũng để ngươi làm lấy toàn trường thầy trò mặt, quỳ xuống đất dâng trà hướng Phương thiếu xin lỗi đầu." Trần Tùng đem nghe được phong thanh, tất cả nói đến.

"Rác rưởi mà thôi, gì đủ vì lự." Tần Nghệ xoẹt mũi khinh thường cười lạnh, ghé vào trên bàn học treo lên chộp mắt đến.

Hắn nghe Hà Nhã Thẩm đề cập qua Tuần Tiểu Long đầy miệng, cũng không để ở trong lòng, dưới mắt ngoại trừ nội luyện võ giả có thể hơi nhập pháp nhãn của hắn bên ngoài, cái khác hạng người bình thường, hắn căn bản khinh thường một chút ý.

"Ca môn, Tuần Tiểu Long cũng không phải Phương thiếu những rượu này túi gói com, hắn nhưng là cao thủ chân chính, là cả nước thanh niên tán đả quán quân, nghe nói còn cùng bên ngoài Quyền Sư tập qua võ. Hắn từng một quyền đem khoa thể dục lão đại nhóm đánh thành ngổ ngảng, liền ngươi khối này đầu thật đúng là không đủ người đánh, hiện tại tranh thủ thời gian chuẩn bị, còn kịp đâu." Trần Tùng mặt mũi tràn đầy trang nghiêm cho Tần Nghệ nói về Tuần Tiểu Long quá khứ quang huy chuyện cũ, trong mắt đều là vẻ sùng bái.

"Hừ!" Tần Nghệ khoát tay áo, ra hiệu Trần Tùng ngậm miệng.

Trần Tùng bị mất mặt, cảm thấy cũng rất là không thoải mái, xông Tần Nghệ gắt một cái, 'Không nghe rõ nhân ngôn, ăn thiệt thòi ở trước mắt. Nếu không phải xem ở ngươi chủ động tìm nơi nương tựa mức của ta, ta mới lười phản ứng ngươi đấy.'

Đang nói, Phương Tuấn Khải cùng mấy cái tùy tùng vênh vào tự đắc từ cửa sau đi đến, thật xa liền xông Tần Nghệ hô: "Họ Tần, ta còn tưởng rằng ngươi chui vào cái nào hang chuột bên trong cát giấu không dám đi ra đâu, hôm nay xem như bắt lấy ngươi tiêu tử."

"Ca môn, Chúc ngươi may mắn đi." Trần Tùng đồng tình thì thầm một câu, thờ dài, tranh thủ thời gian núp xa xa.

Dư sách cờ cùng Diêu Lily bọn người tất cả đều vây quanh xem náo nhiệt, bọn hắn đều muốn nhìn một chút cái này giáo hoa vị hôn phu hôm nay thế nào qua cửa ải này.

"Lần trước không có đánh đủ, da lại ngứa đúng không?" Tần Nghệ đứng người lên, nhú mày hỏi.

Phương Tuấn Khải dọa run run một chút, nhưng rất nhanh từ trong túi lấy ra một trương hòa hồng sắc thiệp vàng chiến thư, ném vào trên bàn học, dương đắc ý nói: "Tần Nghệ, đừng hi vọng Hà Nhã Thẩm vấy xoe có thể bao lại ngươi, nhìn thấy không? Đây là bạn thân của ta Chu thiếu thư khiêu chiến, ngươi không phải rất biết đánh sao, dám ứng chiến sao?"

'Nhà quê lúc này là triệt để chơi, Chu thiếu cặp kia thiết quyền, đánh khắp đông lớn vô địch thủ, để ngươi đoạt lão tử danh tiếng, lúc này vẫn đánh không chết ngươi, hắc hắc.' Dư sách cờ nội tâm hung ác nham hiểm tính toán, hắn cảm giác ngày đó nếu không phải Tần Nghệ, hắn khẳng định cùng Hà Nhã Thẩm có hi vọng.

"Ai không biết Chu thiếu là Phương thiếu bạn bè thân thiết a, dám động chúng ta Phương thiếu, thật là sống không kiên nhẫn được nữa, ta nhìn xã này ba lão đồng cực kỳ lẫn lộn ngoài đời không nổi."

Diêu Lily càng là thừa cơ tựa ở Phương Tuấn Khải bên người, kia đối ngạo nghệ ưỡn lên đầy đặn kẻ sát tại trên cánh tay hắn, nũng nịu phụ họa nói: "Tần Nghệ, thức thời, tranh thủ thời gian quỳ xuống dâng trà, đốt pháo bố cáo thượng thiên, thành tâm hướng Phương thiếu xin lỗi ăn năn, có lẽ Phương thiếu lòng từ bi còn có thể tha cho ngươi một mạng đâu."

Phương Tuấn Khải có phần là hưởng thụ, hắn lúc đầu chỉ đối tam đại giáo hoa cảm thấy hứng thú, bất quá gặp Diêu Lily như thế hiểu vị, cũng là cực kỳ hài lòng, cố ý tại ngực nàng bên trên ma sát mấy lần, gây Diêu Lily gọi là một cái tâm hoan nộ phóng.

Tần Nghệ lúc đầu đối Tuần Tiểu Long không có chút nào hứng thú, nhưng cũng không chịu nổi một con hôi thối con ruồi cả ngày ở bên tai bay loạn, nghĩ nghĩ, hắn đối Phương Tuấn Khải vẩy vẩy tay: "Ngươi qua đây!"

Phương Tuấn Khải có Tuần Tiểu Long chỗ dựa, ngược lại cũng không sợ, cười hi hi bu lại, đắc ý nói: "Kiểu gì, sợ rồi sao."

"Sợ?" Tần Nghệ mày kiếm ngưng lại, bỗng nhiên nắm lên vỏ cứng chiến thư, lắc tại Phương Tuấn Khải trên mặt.

Ba! Thanh thúy đánh mặt âm thanh, tựa như đánh vào trên mặt của mỗi một người, bọn hắn đều mộng bức, Tần Nghệ thật như thế cuồng, liền Tuần Tiểu

Long đều không để vào mắt sao?

Cái này nha là muốn một con đường đi đến đen, tìm đường chết a!

"Ồi! Họ Tàn, người lại đánh ta mặt." Tàn Nghê vỗ lực đạo sao mà chi lớn, Phuong Tuấn Khải nguyên bản còn chưa tiêu sưng mặt, lập tức vừa sưng thành đầu heo.

"Đánh chính là người cái này không muốn mặt đồ chơi, cút về nói cho Tuấn Tiểu Long, ta đêm nay sẽ đi phá hủy hân tinh võ chiêu bài!"

Tàn Nghê nói xong giống lay rác rưởi đồng dạng, đẩy ra Phuong Tuấn Khải, chấp tay sau lưng ngạo mạn đi ra ngoài.

Phuong Tuấn Khải trái tim tan nát rồi, cây sống một miếng da, người sống khuôn mặt, vốn cho là chuyển ra Chu thiếu, tiểu tử này sẽ dọa tề ra quần, hướng mình nhận lầm chịu thua, không nghĩ tới Tàn Nghê thật sự là hàm câu bên trong thối tạng đá, vừa thú vị vừa cứng, thế mà trước mặt nhiều người như vậy quát mặt của hắn.

Cái này không phải đánh mặt, rõ ràng chính là chà đạp hân Phuong đại thiếu nhân cách a, hết lần này tới lần khác hắn còn không dám hoàn thù, chỉ có thể cứng rắn chịu một tát này.

"Ồi, đau chết mặt."

"Thảo, chẳng cái gì chứ, thôi nhà quê, đêm nay có người khóc thối tim, mẹ!" Phuong Tuấn Khải xoa nóng bỏng gương mặt, hận nhưng mắng.

"Phuong thiếu, đừng nóng giận, xã này ba lão nào biết được Chu thiếu lợi hại, đến lúc đó hắn tự nhiên sẽ cung cung kính kính bưng trà hướng người dập đầu nhận tội đầu." Điều Lily tranh thủ thời gian đau lòng tại Phuong Tuấn Khải trên mặt thối hơi, giọng dịu dàng an ủi.

"Không sai, Phuong thiếu, đến lúc đó đánh mẹ hắn đều không nhận ra hắn, nhìn hắn còn dám trang bức không!"

"Họ Tàn thực sự quá phách lối, lần này ta nếu không đem hắn đánh ra đồng lớn, bên ta tuần khai danh tự ngược lại qua....." Phuong Tuấn Khải ôm Điều Lily, vừa muốn mắng to, đột nhiên nhớ tới lần trước cũng là bởi vì nói câu nói này, bị Tàn Nghê đánh mặt, trong lòng không khỏi một trận phiền muộn.

"Trường học sau đường phố có một nhà mới mở tiệm ăn, mùi vị không tệ, bằng không ban đêm chúng ta đi kia liên hoan, đừng nóng giận được không, thân ái." Điều Lily rèn sắt khi còn nóng, trực tiếp đem mình làm Phuong Tuấn Khải bạn gái, dính tại một khối nũng nịu nói.

"Ăn cái gì cơm, ta hiện tại nổi giận trong bụng, đi, rùng cây nhỏ cho lão tử tiêu hỏa đi."

"Ai nha, người thật là xấu nha....."

Tàn Nghê đương nhiên sẽ không đem cái gì Tuấn Tiểu Long để vào mắt, rồi đi trường học đang định đi mua một ít dược liệu hấp linh luyện khí, trong túi điện thoại đi động vang lên.

"Cho ăn, là Tàn tiên sinh sao? Ta là Đường Kiều Nguyệt, người bây giờ có rảnh đến đông minh hồ một chuyến sao?"

Tàn Nghê suy nghĩ, lạnh âm cô cũng nên đến lúc rồi, vừa vặn đem việc này làm, thuận tiện thám thính một chút Lôi gia tin tức.

.....

Đông minh hồ các đảo Đường gia Thính Vũ Hiên bên trong.

Thính Vũ Hiên, chính là Đường gia lão nhị Đường Thiên ban thưởng khiển trách món tiền khổng lồ đặc biệt vì lão gia tử chế tạo đường sinh thánh địa, toàn bộ Đông hồ khu biệt thự người đều biết, Thính Vũ Hiên là tuyệt đối cấm địa, trong này ở danh chấn Giang Đông chín giúp mười tám biết về già long đầu.

Tục ngữ nói: "Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo", mặc dù Lôi gia năm gần đây ần có hậu đến cư bên trên chi thế, nhưng luận danh vọng, luận nhân mạch, trong thời gian gần Đường gia vẫn là Giang Đông đệ nhất hào chiêu bài.

Phàm là có thể xuất nhập nơi đây người, không phú thì quý.

Giờ phút này, Thính Vũ Hiên trong Đại Đường, Đường Sơn Giang ngồi ngay ngắn ở trên ghế bành, rút lấy lão Thuốc cái nôi, một cái hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt trường sam màu trắng lão già, ngay tại bắt mạch cho hắn.

Lão già ngón tay lấy mạch thường khó mà thấy rõ tốc độ, nhanh chóng tại Đường Sơn Giang thủ đoạn kinh mạch bên trên gầy nhẹ lấy, một lát mây trắng khóa chặt, khẽ lắc đầu thờ dài.

"Khụ khụ, trọng Hoa huynh, người ta nhiều năm bạn tri kỉ, có chuyện cứ nói đừng ngại." Đường Sơn mặt sông sắc như thường, lạnh nhạt cười hỏi.

Biển Trọng Hoa vuốt râu then thờ dài: "Đường huynh thể nội gió tà đã vào xương tủy, tậ tại thấu lý, chén thuốc nhưng y, tậ tại huyết mạch, ngân châm có thể độ, tậ tại cốt tủy, thần tiên bỏ tay a."

"Đường huynh trước kia chinh chiến, không sợ mưa gió, mỗi một gia thân, không sợ đao búa, có nhiều đau vì bị thương. Khi còn trẻ tuổi, huyết khí phương cương có thể tự ứng đối. Nhưng bây giờ lên tuổi tác, nhiều năm qua bệnh cũ tích tụ, đã sâu tận xương tủy. Trọng hoa uống xung thân y, thực sự không cách nào trị tận gốc huynh trưởng chi bệnh, vì người kéo dài tuổi thọ a."

Biển Trọng Hoa nói đến đây, lại lắc đầu than khổ một tiếng.

Đường Sơn Giang cười mở cười nói: "Đã trọng Hoa huynh đều thúc thủ vô sách, trong thiên hạ sợ cũng không người có thể trị. Không sao, lão thiên tàn ta một tay lại như thế nào, chỉ cần có thể lưu một tay, bùng lên cái này quân kẻ nghiện thuốc, liền đã đầy đủ."

Những ngày này toàn thân hần xương đau lợi hại, nhất là cánh tay phải kịch liệt đau nhức, như đao bổ lửa thiêu, các loại liệu pháp tất cả đều ném khắp, vẫn là không thấy hiệu quả quả, thật có thể nói là khổ không thể tả.

Lúc này mới không tiếc tự mình gửi điện thoại kinh thành lão hữu, có Hoa Hạ thân y danh xưng, Biển Thước hậu duệ truyền nhân Biển Trọng Hoa hôn một cái Giang Đông.

"Đường huynh, ta vừa mới dùng bắt mạch pháp, mảnh đoạn mất người mạch tượng, chỉ sợ tình huống so với người tưởng tượng còn muốn càng hồngбет, gió tà chi độc tận xương đã sâu. Cứ như vậy tốc độ, chỉ sợ không ra ba tháng, liền muốn đi lượt toàn thân. Đến lúc đó Đường huynh toàn thân cốt nhục như đưa hỏa lô thiêu đốt, đau nhức không thể cản, cho đến toàn thân xương cốt hoại tử....." Biển Trọng Hoa biết Đường Sơn Giang là anh hùng hào kiệt, cũng không che giấu, nói thẳng bầm bầm.

"Biển gia gia, ý của người là gia gia của ta chỉ có thể sống ba tháng?" Đường Kiều Nguyệt mắt phượng tròn lên, không thể tin được thất kinh hỏi.

Biển Trọng Hoa vươn người đứng dậy, ngửa đầu than thở: "Thiên mệnh phía dưới, người đều sâu kiến a! Đường huynh cùng ta, chung quy trốn không thoát sinh lão bệnh tử a."

Đường Sơn Giang buông xuống khỏi cái nôi, cười mở cười nói: "Đường mỗ cả đời chinh chiến giang hồ, khoái ý ân cừu, tự hỏi cả đời không hối hận, sinh tử thiên định, tùy hần đi đi."

"Gia gia, người không có việc gì, người quên, vị kia Tàn tiên sinh nói qua, có thể trị bệnh của người sao?" Nghĩ đến vị kia tuyệt thế thiên tài, Đường Kiều Nguyệt trong lòng lại dấy lên hi vọng.

"A, trong thiên hạ còn có người có thể trị Đường huynh?" Biển Trọng Hoa mày trắng run lên, tất nhiên là không tin.

Đường Sơn Giang đem lần trước ngẫu nhiên gặp đạo môn cao thủ Tàn Nghệ sự tình, đại khái nói cho Biển Trọng Hoa.

Biển Trọng Hoa nghe vậy, cười ha ha, "Ta Đường huynh ai, người chỉ sợ bị lừa a. Ta mấy năm nay đi khắp nơi, cũng là được chứng kiến không ít cái gọi là đạo môn bên trong người, nhưng phần lớn chính là mua danh chuộc tiếng chi đồ, đùa nghịch chút phù pháp, thủ đoạn nham hiểm gạt người thôi, người đường đường tông sư một phái, sao có thể tin là thật."

"Ta đoán nghĩ kia mao đầu tiểu tử lúc ấy là bị Đường huynh người uy nghiêm chỗ trấn, lại nóng lòng thoát thân, cho nên mới viện như thế một bộ lý do thoái thác thôi."

Biển Trọng Hoa tại y giới, người xưng Quý Kiến Sầu, không biết có bao nhiêu tương vong người, đến hần diệu thủ hồi xuân. Huống hồ y thuật bắt nguồn xa, dòng chảy dài, không phải một ngày có thể thành, cho dù là lại có thiên phú người, cũng cần tôi luyện. Chiều Đường Sơn Giang kiểu nói này, kia tiểu tử bất quá mười bảy mười tám tuổi mà thôi, chính là có thần tiên chi điểm, cũng không có khả năng siêu việt hần.

"Biển gia gia, nói không chừng tiểu Tàn tiên sinh có thể trị hết gia gia đâu?" Dưới mắt nhưng có một tia chữa khỏi gia gia hi vọng, Đường Kiều Nguyệt cũng sẽ không từ bỏ.

"Hừ, nếu là lão phu không chữa khỏi bệnh, thần tiên tới cũng vô dụng." Biển Trọng Hoa sắc mặt trầm xuống, phát một cái ống tay áo, cực kì không vui nói.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Quý Vương Trở Về* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.